

איסר הגדול

30 שנה לפרשת איסר בארי, ראש שירות המודיעין הראשון של ישראל:
אבא חיפה על בן גוריון בפרשת רצח מוביאנסקי" - איתי בארי, השבוע לעמוס ובו

שבועון ידיעות אחרונות

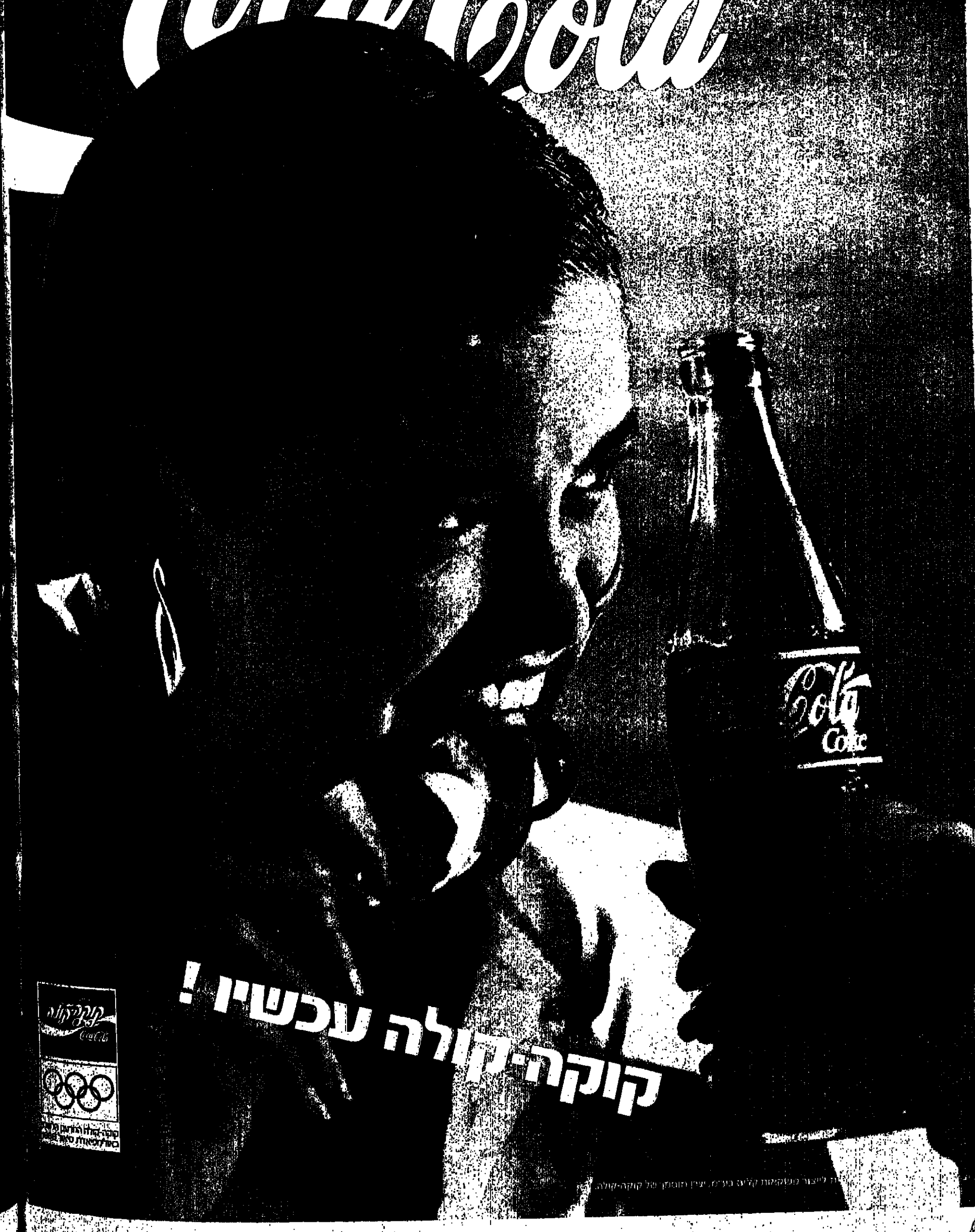
מלחמת ישראל עם ארצות הברית

דגל אינטימי

מנחם בגין מסייע לרעייתו, במהלך טיסת-שליחות לארצות הברית, 1980
• מהות תערוכת הצילומים ההיסטורית של רביהאמן דיוויד רובינגר, גלם "טיוס" בישראל, התערוכה תפתח בשבוע הבא ב"מגדל דוד", ירושלים
• עמואל בר קדמא

קולה-קולה

קוקה-קולה עכשיו!

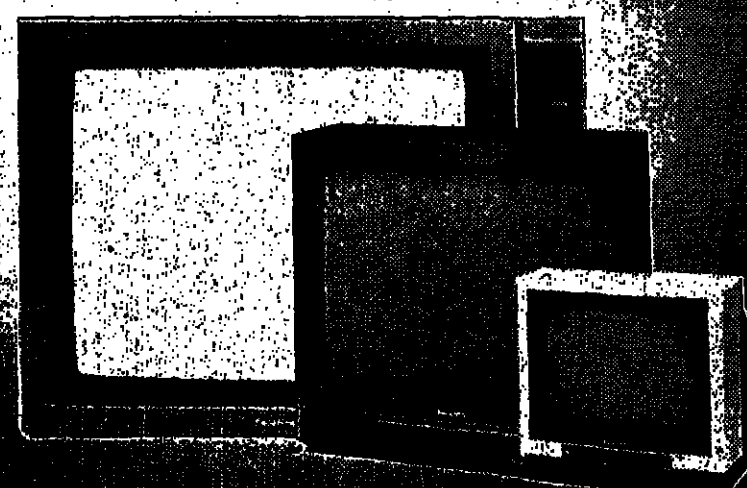
הקולות האחרים

נשיונל מיציגה מהפייכה באחריות

10

**שנות אחריות
על מנורת המסך.
רק הטלוויזיה
הטובה בעולם
יכולה להעניק לך
אחריות כזאת.**

טלוויזיות נשיונל 26" עכשיו גם בישראל!
זו טיבת טובה למבצע חסר תקדים של תדיראן!
לאשונת בישראל - 10 שנות אחריות למנורת המסך!
לכל חקונח טלוויזיות נשיונל בחודש אפריל!
לכל טלוויזיות נשיונל, מ-14" ועד 26"
4 צבעי יסוד במקום 3, חדות מלאה על-פני
כל המסך, ועכשיו - גם 10 שנות אחריות למנורת המסך!
רק טלוויזיות הטובה בעולם יכולה לתת לך את האחריות
הארוכה והטובה ביותר. שדות ואחריות תדיראן.

מנורת המסך
ואחריות

נשיונל. הטלוויזיה הטובה בעולם.
National Panasonic

עץ או פאלי?

קודם תקבל- אחר כך תתן

אל תהמר על הכסף שלך!

לא צריך לספר לך מה קורה בענף הרהיטים היום. כמה גדולים ירדו מהעץ והשאיירו צרכנים בלי כסף... ובלי רהיטים. היום לא מהמרים. באים לסקאנדיה, מזמינים מה שרוצים, והתשלום מתחיל רק אחרי שרואים את הרהיטים בבית. אם בוזרים לשלם במזומן או כ"ת תשלומים שווים באמצעות כרטיסי אשראי התשלום הראשון ליום 2.4.88 לאחר קבלת הרהיטים.

אל תהמר על סוג העץ!

כשמוגיע הרגע לקבל החלטות בקשר לרהוט הבית אסור להמר על טיב העץ. כי השילוב הנכון בין עץ אורן פיני לבין עבודת נגרות ללא פשרות מבטיח לך ריהוט לשנים רבות.

אל תהמר על המחיר!

רק בסקאנדיה אתה יכול לרהט את כל הבית ב-399 ש"ח לחודש. חדרי שינה מהודרים, ארונות קיר במבחר דגמים, פינות אוכל, מערכות ישיבה, מזנונים, חדרי ילדים.

אל תהמר על האיכות!

רהיטי האיכות של סקאנדיה להרכבה עצמית נותנים לך מבחר דגמים מהרבה עץ טבעי, רהיטים מודולריים קלים להרכבה באינטוף שילובים מקסימיים המאפשרים לך להיות מעצב הפנים של הבית שלך. והלחית החדש - פינות ישיבה מרופדות. לא תמצא הצעה מעניינת מזו בתחום הרהיטים בארץ.

אל תמהר - אל תהמר

הכנס לסקאנדיה ותמצא את ריהוט הבית שלך.

עד 12 תשלומים שקל"ים

רשת חנויות המפעל
פתוחות
במוצ"ש
בשיטות
שלם וקח

חדש באולמות התצוגה

לדוגמא פינת ישיבה מרופדת 1 + 2 + 3 כורסאות

סקאנדיה

שילוב של עץ ודעה

רשת חנויות בשיטות שלם וקח:
הרצליה: א. התעשייה בקרבת בניש חיפה חכנילית מצומת אגרות א.
אור יהודה: א. התעשייה רח' הנמל 1 * ת"א: בוגרשוב 27 *
ירושלים: בנין האומים ישראל, שלומציון חמלכה 18 * באר שבע, מנהלית
* מפרץ חיפה: החסתדרות 217 פינת כביש אי. פ. ס. 1 ראשון לציון: א. חושני
חדוש ראשלי"צ.

מזנון דגם "פודולר" ברוחב 2.40 מ' x 2.40 מ' x 407 ש"ח

פינת ישיבה דגם "ניאלסן" כולל 6 כורסאות מעץ טבעי
כריז' במזנון צבעים ב-949 ש"ח

פינת אוכל המולדת שילוח דגם נילסן - 6 כסאות דגם
פודר ב-932 ש"ח

חדר שינה מוטלס כולל מיטה דגם ינוס מעץ טבעי
2 שידות ב-477 ש"ח - ארון קיר לונג'ין ברוחב 1.62 מ'
כולל שידור מינס ב-707 ש"ח

איסר בארי בתא המשפטי בעת משפט בפרשת הוצאתו להורג של מאיר טוביאנסקי

עמודים

איתי בארי לא יסלה לבר-גוריון... חוקר, הוא אומר, גמר את אבא שלו. חברים כינו אותו 'בן של רוצח'.

איסר הגדול

איסר בארי, ראש שירות המודיעין הראשון של ישראל, לקח עמו אל הקבר, לפני 30 שנה, את הסודות הגדולים של ראשית המדינה. בנו, איתו, חושף עתה לראשונה את תוכנם.

שנים היה השם הזה. איסר בארי, אפוף חשאיות גיולה, מסתורי, הטיל אימה. ראש שירות המודיעין הראשון של ישראל לא רצה בנתח בחייו. אהה, זה שרצה את טוביאנסקי, הצביע עליו. זה ששבר שיניים לאמסטר, 'טאדיסט', כינה אותו חבר הכנסת חיים לנרואי. דפא אותו ער זאת בשמחה.

גובהו כמו אבן. קרא לו איתי על שם איתן, שר צבא המלך דוד. כשנחשפה פרשת השב"כ, אמר: אהה, אמרתי לכם, שום דבר לא השתנה, הלך לא נלמד. אנשים הקריבו עצמם למען המדינה, ואחרי זה ורק אותם לכלבים. ידעו מה הם עושים, ולא עצרו בעדם.

המקור המלחמתי שהיה עיקר קודם היה שר שלוני בוגר ומרגל. הפרוצדורה אחר לא הייתה חשובה בעיניו. לש"י, שירות הדיקות של ההגנה, הגיע שם שימש עוררו של יוסף אביר, מפקד גליל צפון. זמן מה ניהל כוחו כקבוצה זניין, ובשלב, חלם להיות מהגרים. כשרוך האולחיל, ראש הש"י, עבר לפקד על חשלים הממנה בארי במקומו.

היה מוציא להורג גם את אבא חושי

אין לי צל של ספק, אומר איסר הראל, שבארי היה מוציא להורג את אבא חושי, פש שהוציא את טוביאנסקי, אלמלא גיליתי את עניין המברקים. יום אחד מנשתי את חיים ולרנר, שהיה אחראי על המעברה של הש"י. הוא סיפר לי, שארי בא אליי וביקש ממני, שיכין מברקים על-ידי גוסס שהציג לי. מברק אחד נשלח, במלון מירושלים לחיפה על-ידי ראש הכוללת הבריטית, ובו השאלה מה המקור של המברק שני נשלח, כביכול, עם התשובה המקור מוסמך, שמו A.H.

חשדו בבארי: פעם היה קבלן בחיפה, אמר, אולי בארי המסתכסר או עם חושי, ועתה ביקש נקמה.

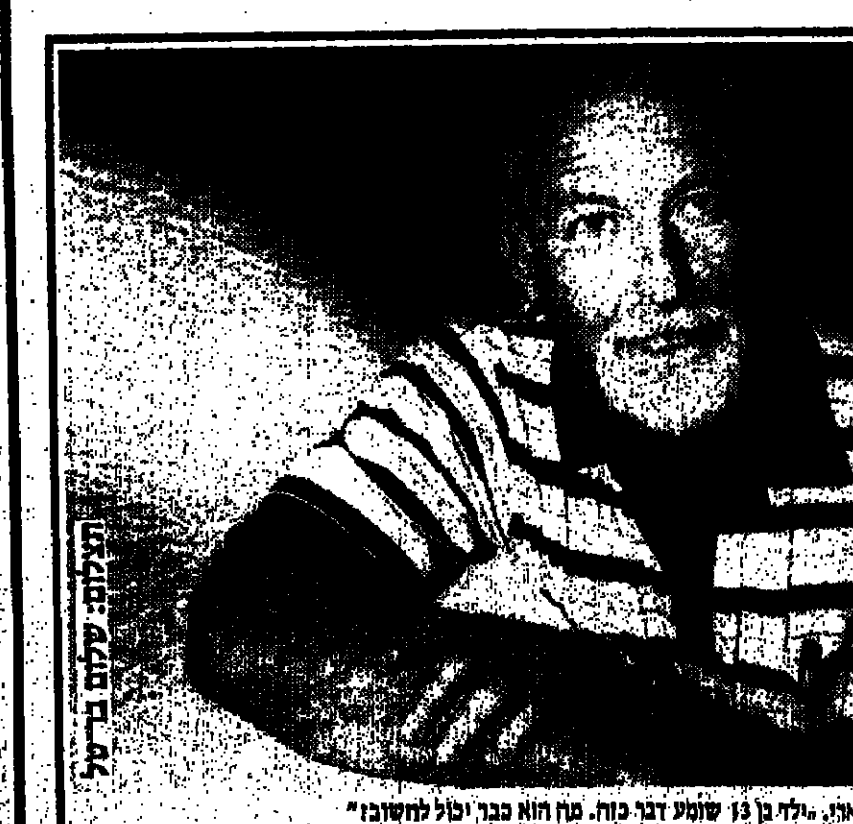
איתי אומר שלא ידע. בארי לא סיפר בכית. שמירת סוד היתה אצלו ערך עליון. מעולם לא התחרר במשפטי, היה איש סגור מאוד, מיעט לדבר. שנים איכות, אומר איתו, לא ידע כמה עסק. 'רדעתי' שאבא עובד בסולל בונה... אפילו רדגות לא עבר. גרו בכתיגלים בחיפה, בית עלוב ברצף פנחס: כתלים קלוש סת, וריח מלח ואצות. רק מדרכה הפרידה בינם לבין הים, רצף נתון ומעקה הלור. בחורף נבשה רוח חזקה, הגלים איימו להציף את הבית. ובארים גרו ברמי מפתח אצל גברת נובק, משפחת פרנקל התגוררה ליד. הווייטים מעל.

הוא כמה קריסטלים מולגה, ריחוס רל, תמונות שמן ורדיו מתפורר. ריכרו מולגה, עברית, חיו בצניעות, גישה לא קתה תכשיטים. איסר לא רצה פאר. היתה בו אוויר תכונה של נזירות, יספר בקונקט מ.א.ב. ככל, שגרשה לעצמנו מותרות. היה אומר, 'המדינה התקשה להתקיים. קודם צריכה המדינה להתבסס, ורק אז יכולים אורחיה לראוי לעצמם'.

מאיר טוביאנסקי. רק לאחר כשלושה שבועות, דיווחה העיתונות על בוגד שחוטל

הוא הורה לירות במאיר טוביאנסקי. הורשע ברצח המודיע, עליו קאסם. עינה את ג'ול אמסטר • עד יום מותו, סרב בארי לטוהר את שמו. פחד לפגוע בבן-גוריון, לא רצה לפגוע במשפחת טוביאנסקי

איתו בארי, יליד בן 13 שומע דבר כזה. מה הוא כבר יכול לחשוב?

בן-גוריון דאג רק לעצמו, דרך על גוויות. אם אבא היה פותח את הפה, זה היה מקרב, אולי, את קיצו הפוליטי של זקן.

אביב חדש בז'לתא *

הקדימו בברים ימים לאביב החדש.
קחו חודש את החלבה העליונה והחתונה
של דלתא - בתחנה גדולה!

**מחירים של
סוף עונה -
בתחילת העונה:**

**20%
הנחה**

מחירי חודש את המשפחה לקראת החג
האביב החדש והמבצע המיוחד

אביב חדש בז'לתא

מדינת אחת כח שותפה כי בקו

יום הולדת בגימז

**הינץ יוסט, הייל גרמני מוצב בוורשה הכבושה, מחליט לבנות את יום הולדתו -
19.9.41 - בחגיגות לתוך הגטו. הוא צילם את הזוועה. תערוכה ביד ושם**

עמנואל רינגלבלום, ארכיונאי הגטו
"לד קבצו בו שש שבב וגסט כל הלילה. חלש
מדי להתגלגל לעבר חתיכת הלחם
שהושלכה אליו מן המרפסת... לעתים קורה
שאחרון בני המשפחה גורע בבית וגווייתו
מוטלת שם במשך ימים... כבר אירע שאם
הטחיה את גוויית בנה, על מנת להמשיך
לקבל את תלושי המזון עוד זמן מה."
תצלום אחד בתערוכה מאיר במרוקס קטע
מתוך יומנה של מרי ברנז. אשה קשישה
ישובה ליד שולחן קטן ומוכרת סרטי ורוע
מטוגים שונים, שמחזרים נע בין 50 גרוש
ושני לזוגי האחד. הוולטים שבהם עשויים נייר
ועליהם מגן דוד מרפס, ואילו זיקרים
עשויים משתן עם מנו דוד קטן וזיקורי
גומי. בנטו קיים ביקוש רב לאותם סרטי ורוע
שכן הגרמנים מגלים "נישוח" מיוחדת
בנקודת זו. כראותם יהודי העובר שרת ורוע
משפט או מלכך הם מכים אותו בו ממקום.
מה הוא חושש לעצמו צווח יוסט קולו מה
דחף אותו להיכנס. "בטיעות בוקר ראינו
תמיד גוויית מתוך לחומות הגטו... רצתי
לרעת מה מרחש מאוורי החומות".
האם קיבלת חשוכה? שואל המראיין.
האם קיבלת חשוכה?

יוסט שב לבית המלון המצליח שלו בעיירה
גרמנית שקטה, ואת מאה ועשרים התצלומים
הוא חוקע אישם בעלית הגו, מסחרים
מעניינים רק אחרי שתלך לעומתה, יטול
אותם לידיו ויעיין בהם.
בפעם הראשונה אחרי "העניין הזה",
מבוסס לא לחיבורו. אחרי כך תבוא הפניה
ל"שטרן", שלא יוציא את הסיפור לאור
בגרמניה, כפי שקיווה יוסט, אלא ימסור את
האופס" בשלמחו ליד ווסט.

כיצד תאורה המרווה למצלמים, והשקפת
מכל צילום וצילום, יש בסדרה המונוכרמית
מרייטיות שמעבר להשגתו של המוח
הגנושי.
מספר הגוויית שצילם יוסט, יחסית
לנושאים אחרים, חששי"כ המועד, הריאליזם
הנורא, מעידים על איזו תתיחמות שקשה
לתפוס אותה. היענות שהמות מקרין על
חזייל הגרמני.
רצו למנו כחונת המשוגעים, ובכל זאת
רצו לעני. יוסט שמר על "שפיותו" וחזר אל
האודות המהוגנת של הגט הכלכלי. בראיון
אין הוא מוצא את המלים, אלא נמצאות דווקא
לצד המפסיד כסיפור.

הוא כתב על זה הביתה" שואל כתב
ה"שטרן" המערב גרמני, שהסיפור הגיע לידיו
לאחר שיוסט ביקש למרמזו כבר בראשית
העשור.
"לא", באה התשובה הצפויה, "לא רציתי
להעמיד את בני משפחתי במצב מכביד".
מצב מכביד, המלים מתמרקות. הלשון
חדלה לתפקד, קוצר יד משוע. שאלות
טכניות, איד לא, וחשובות לאקדמיות, הגם
שהאמפטיה הבטיית של יוסט וההמלה שלו
כלפי היהודים ניכרת, ואולי רק כך אפשר
לדבר על "המראות".
ספרות וראי שתמער כאן, תזיף, אנתו
יודעים. יוסט חושש לדבר עם חבריו לידיה
על הגוויית וחוללים ועל מוכי הרע. על
הילדים הקבונים ועל קברי האחים, שבהם
טרוחם לסדר את הגופות כסרדינים, ראש
של פלוגי בין רגליה של פלוגיית.
קבר אחים גרמניים לעילא, קומפאקטיים,
מסופלים היטב. בסדר חי נגד המגיפות
המשתוללות בחיבי הגטו, והרשומות
באותיות קידוש לבנה על שלטו שערי.
ומה עשית אחרי כן? שואל המראיין.
יוסט משיב: "המסכת" שוב בניתי מחדש".

נעימי חדש למטרנה

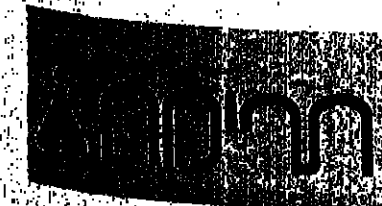
דנסות מטרנה

אין סטנט

חדשני כולל חלב כולל הכל

מהיום מגישה לך מטרנה את כל הדנסות שהתניק שלך צריך. בדיסות מטרנה החלב כבר בפנים וכן 12 ויטמינים כולל ויטמין C וברזל. הדנסות טעימות ומזכנות בדרגה - רק להוסיף מים ולהגיש. דיסות מטרנה - כל מה שהתניק שלך צריך כדי לגדול שבע, בריא ומאושר. לבחירתך: דיסות קורנפלור (400 גר'), אורז, סולת, ופירות (300 גר'). חפשי את האריות הצבעוניות והגדולות בבתי המרקחת, בחנויות המזון ובכרסות השיווק.

בתל אביב חמודה

חדש! דשן מורכב לעציצים

בלי לדלל, בלי לערבה, בלי להתאמץ
"פלנטי" תוכנן במיוחד כדי לחפוף את הדישון למעולה קלה ומפושטת. חריטו נוח במיוחד. אין צורך למחול במים או להוסיף חומרים אחרים. הכל נעשה כבר עבורך.

והידוש נוסף - בוסית המינון
המתמכרת: עליך רק להסיר המכסה וללחוץ קלות על הבקבוק. הכונית הפנימית חתמלא מאלה בכמות המדויקת.

אביב הגיע "פלנטי" בא
הצמחים שלך רעבים ל"פלנטי" עכשיו. כאביב מגיית הצמח את כל כוחותיו כדי למרוח ולצמוח. אורות דשנים טובה של "פלנטי" דרושה לו כמו אוויר לנשימה. דשני עוד חום "פלנטי" לעציצים שלך, בתנויות חשרות העצמי, במרכזים, בסופרמרקטים, בתנויות חפרחים ובמשותלות.

פלנטי - ארוחה דשנה לעציצים שלך
חברת דשנים וחומרים כימיים, המתמחה זה יותר מ-40 שנה ביצור ובשיווק דשנים בארץ ובעולם, מגישה לך את "פלנטי" - סדרת דשנים חדשה, שפוחה במיוחד לטיפול בצמחי עציצים. סדרת "פלנטי" כוללת מגוון דשנים לצמחים ירוקים, לצמחים פורחים ולקטטוסים.

חיים חדשים לעציצים
סדרת "פלנטי" תוכננה על ידי אגרונומים מהשורה הראשונה כדי לספק לעציץ שלך את כל מה שהוא זקוק לו כדי למחול מערכת שורשים מפותחת יותר; להעמיק את הצנע הירוק, להצמיח עלים חדשים ולהגיע לצמיחה מוגברת ולפריחה מלאה יותר.

פלנטי כיף להיות עציץ!

מוצר ע"י דשנים וחומרים כימיים בע"מ, ת.ד. 1428, חיפה 31013. מקבוצת כימיקלים לישראל. ספרות: סל, 724927, 04-721226.

מונה וילברשטיין נאבקה עם הסמים ולא יכלה להם. לפני כשלושה שבועות מתה לבד בדירתה. ימים אחדים לפני מותה נפגשה עם שוש מיימון • „אפשר להגיד שהיו לי שבע שנים שחורות, ועכשיו אני מקווה שיתחילו שבע השנים הטובות. עכשיו אני מתחילה לאט לאט לחיות. לא יושבת כל הזמן ומלקה את עצמי: 'אללה מה עשיתי'. נתתי נגיסה טובה בחיים, ואני משלמת את המחיר"

על הסיפורים הכי גדול שלי, השימוש במילים
פחות פעם אולי חוזרות, כמו תכלית, שזה
בגמ' בריבים שם כמה מתבררים ופונטיאלים
אז כמא יגמור בלי חור. זה
אנני באים הן גדר כל הסימבוליקה.
ידידת היתה מרחקת. ירידת בטיציות
בזון. מידה מלי לירות ניהוד, ורשטני וט
יעשות אנתנות. התלמידים והמורות
קשיכו מעיזו. פה אחר כך התלמידים קופי
נותרה בשאלות. בראי עליה שורשית טוב.
בדרך חזרה היתה נסערת, הכריזה
השחיתות האלה קשות עליה. זה חמוד אלה
קשיבים אצלו. קופים, אבל זה חמוד אלה
שליחות עובדי. מתבררת לרשות על היסוד
שלה את כל בתי הספר בארץ, חסידים
אלה הם שוקר. זה חסר מהר, חסידים כב
אלי מנסרות א הפיתוי לבצע שוב כל
לבן הלה.

ממספר שושאריה. מאיפה יש לך את המסמכים?" שאלה כבלה. "ותורגי אותו מיד, לך מיד." שאלתי מה שלום השנינים של הסי. השנינים של אסי? זה רווקא של צחקה צחוק חלול. איך השנינים לך?"

אחרי שבוע קולו הצורר של אסי מוזכירי חלקטקסורני, מררע שהוא נמצא לצל אמר, ואת מונה אפשר למצוא בדמיון שלפון זה וזה. התקשורתי. שאלתי מה קרה אסי.

מאיפה אני צריכה לדעת מה עם אסי?

התתייבשה בצד. גראתה כמו ציפור מרוטת
נפגמים שטוף סוף במלואו. והי ברור שהיא
נאצת בקשר עץ אסי.

ספרה שהיא עובדת על מחשב, וזו
התמכרותה והתהלה שלה. מהו לפחות לא
חמים, ספירה שמה מרגה בזמן ספר
על התמכרות שלה ואין נגמלה. הצעתי
שאיצטרף אליה איתו. אני משמש שאחשך.
אורי כמו במים, אני כמבט אסי.

אני שואל על עונג איתו איתו בקישור את
הסלמון שקרול. מונע עונגה בזימה כעלתנית,
אשש! הרום מכאבי בנייה, וכל הזמן

וּם שִׁישֵׁי שַׁעֲבֹר, בֵּית הָעֵלְמִין בַּחֲלוּלֹן.
שַׁעַת צְהַרִּים. מִסְבִּיב לַתְּלוּלִית הָעֵפֶר,
קֹמֵץ אֲנָשִׁים. שְׁמוּלִיק קִרְאוֹס קִרְא
'קִרְשִׁי'. לִידוֹ צָבִיה אִישׁ כִּסִּית. שְׁנִיִּים
שְׁלוֹשָׁה קִרְצִי מִשְׁמַחָה, מִסְפֵּר מִכְרִים וְשֵׁנִי
צִלְמֵי עֲתוּנוֹת.

הקטן נמשך רעות ספורות. מישור מספר, אלה שנשא את הגופה אל הקבר, כמעט נתנקו מן הצחנה. מישהי שאלה איפה אסי יריי, איפה אריק איינשטיין, איפה אורי זוהר. איפה כולמס צביה איש כסית מלמלה שהיהם יצא חג. אנשים בטח טרודים בהכנות. השתדרה שתיקה מעיקה.

מונה וילברשטיין היפה, ילדת פרחים
תוצרת הארץ, תחת המיד מרפאת אביס
זרקות, מונה שעשה כמו פרק חניני מזרמי
לדומם, נהגתם ונחשקת, העבירה אל מעט
בכרים על רעמת. אך אחד מהם לא מצא את
הכסף לבוא ללדיה שלה.

בצע, מונה מהן מומן. לפני 15, 10 שנה
ימים שנתקלה בהיוראן, לפני מלאו לה 40.
ארבעים, אמרה לי חשן זמן קצר כלבר
מחביאת את חיזוק העצוב, בנקות מיפנה
החיים השנים הקשות מאחורי, עכשיו יתחילו
תגשים המוות.

מליטי רוד-המרחים, היום בני 40, חלקם
משלם את המחיר. מחיר חגיגות הסמים
הגדולות. קורבן המסעות הפסיכודליים.

קבענו להיפגש לפני שנתיים. גם אז אמרה שהיא נקיה. פזמון שחור על עצמו בשנים האחרונות. הגעתי לרירתה ברחוב ברגיורא. מונה מנחה חריץ בדלת, נראתה פרוצה ומפוצצת, אמרה: לא היום. אני מבקשת. אנא, לכי."

בדקע שמעתי קולות של גבר. מונה רמזה
מבט שסאתלק במהירות. הבנתי שנקלעתי
לסצנה של מסוממים. ויתרתי.
לפני כחודשיים פגשתי אותה בדירתו של
אסי דיין. בדיוק חזרה מהעבודה. נכנסה
צעלים מהוססים. היכנה לכולנו קפה,

תה בעכס. דיברנו על פגישתנו וזאת התיבה
לפני התקופות. הבנתי שמדובר
בליה אחת, התפרשתי, סמך לחצות. מחר
בוקר יש לה הרצאה בבית ספר תיכון
בתל-אביב. יש שאלות למה היא מודיעה בשעה
זו. למחרת החיצותי במכתב שנתנה, מנהיג
במסגרת עור שחורים, עומדים גינס, שררי
פיה עור גינס בה, עומדת מול 200
למדידים, משוחזרת את חיה.

ישראלים. הכרתי לה שאנו צריכות להימנע
מבנייתו שתודיע, כאשר יהיה לה תמיד
הוצאה.
כמה ימים אחר כך מונה מאשרה לי
ודעה להתקשר למספר טלפון, פלוס שלוחה.
התודעה קיבלתי כעשר שעות אחרי
הנמסרה התקשרתי. הסתבר שזה בית מלון,
השלוחה, מספר חרי. ענני לי גבר. אני
שביקשתי את מונה. מונה הלכתי ממש, הוא
זינח. אני מודה הפתעה בניית הקול. משהו

אני מתקשרת לרירתו של אסי, מונה
ונה. גימת קולה משונה. אמרתי שהתקשרתי

שלום, קוראים לי מונה, ואני מתמכרת.
יהי, נכון. להיום. לא באתי לספר על
שגים, הצלחות ורומנים שלי. באתי לספר

מרת' תיכבד, אל היתה שם הסתרת אף
והזרעים אובד, אני אל דעתה את ה' ותי
משמשת. אבל לפחות הייתי יודעת שאני
שוקת באש ככה הייתי לא רק להלכות
אל דעת כלום. אל דעת' שאני חושבת
נגהים שעברתי. עשיתי דברים של חושב
אני על חשבון כל כך. מן בכלל חשבון
אני. מן משהלך את עצמי לדע' של
מדידים שאני מרברת בעיניהם. מן
למסמים, בגלל שמעתי שאני, אני אל חלום
ד' יגיד ד' להציע של גליל'ת'ת'ת'
שגת'ת'ת'ת'ת'
ומים. מן האלמנט האינסופי

נבצאות האלה מחוקות אותי. אני לא תוספת
הפירוד האדוקות שעברו עלי. כשאני
בדבר על החיים שלי, אני כזכרת כרוב טוב
ואני לא רוצה לחזור.

גם אזל מן פאר, לפני שש שנים.
הייתה להם לסיבה אמרת שנזבלת, ואחר כך
הצביע עליה.

המציב שלי היה אז נואש. לא ראתי שום
תועלת מזה מחתמתו שלי. הייתי על כך
מנות. וגלית כל רבר שיעור לי. לצאת
מנות. והחזרתי. שם ידועה שאיכותי יבין
גם את עצמי. והתפסקתי ולקחתי. והפסקתי
לחיות. לא קודם כל עבר מן מא. ואני
כן, משנה. אושית אני על מצפה-תאמיני
לא תאמיני לי. אבל היום אני על ששנותי
יוני היה מיום חיל. ויש שכלי. ויש מלחמה
לכן אני גם מצהירת שאני נקיה
עוד מוגל.

אבל לא אעשה את אותה טעות. לא צהיר יותר הצהרות כאלה, היום אני מבינה וזו מילה ערמומית. אני צריכה לשמור על צמי, עם הכלים שיש לי. אני גם יודעת וחלק מהתיארוניה שלי, זה לעשות את מה שאני צריכה לעשות.

מזון -
קודם כל, אני חיה במסגרת שבנית לי.
פני כן, מעולם לא הייתה לי מסגרת. היום
ני עובדת כן מחשב מעבר תמלילים. זה
שלא ומציעני. אני מרצה בבתי ספר, וזה
אור ממלא. אין לי שעות מתות. דאגת
לא יהיו לי שעות מתות. היום יש לי זמן
עבודה. למנות, לשמחה. יש זמן לכל דבר.
ה מעולם לא היה לי

לכל בן אדם יש מריחות כאלה ואחרות,
כל בן אדם חושב, לא כל אחד נושא
תור, והרעם אם הייתי יכולה לא היה
ההתחלה כנראה הייתי חושב אותו שבר
כלי הסמים. הסמים לקוחים הרבה שנים
נכבד מהחיים. סמים זה רעל. זה מביא את
כל אדם ממקום אחר. כל היום אנחנו עוקבים
ההייתי יפה, או, לא הייתי מודעת ליום
לל מעניין אך הייתי נראית היום, אם לא
ייתי משתמשת.

[illegible]

11. _____

אחרי הצבא חזרתי לצרף. כשבילי הצרף היה
 בזמן מלחמה.

■ ■ ■

חייתי במעמק אומותיה של ירקונת?
 למד אופוריה וירקונת והיה ממני
 להלאה. כל הזמן בדרתי כסמרים. 72
 עשיתי אוה 6 סרטים. או איך אפשר לחשוב
 שחיים ירקנים. אם את עושה כל כך דרבה?
 האבתי את מן עשיתי. ירקונת מכל רגע. גם
 לא הייתי כל כך שקועה בסמרים.

את מתגעגעת לימים ההם?
 כן. והיום או פשוט נוסטלגיה. אבל לפני

[illegible]

מ. רוב החברים שלי מתו.
אחד מהם, בן טובים, יושב
הי הרג כמה אנשים.
ת שמים אחד מת בבית.
מת כמו כלב"

וְיִצְחָק שֶׁל אֲבִיבֹרֵה הָיוּ עוֹר חַיִּים, וְגַם אֲחֵרֵי
מִצְרַיִם חִיילִים, וְבִזְמַן זֶה הָיָה חֲבִירֵיהֶם עִם
וְיִצְחָק וְאֶרֶם וְגַם חִיילֵי מִצְרַיִם אֲנִי
מִתְחַבֵּלִים בְּכֹחַם בְּלוֹסְטֵלֵיגִיָּה, אֲבָל אֵי לֹא
מִתְנַעֵצֵת מִיָּדָה, אֲבָל יוֹדֵר מִתְנַעֵצֵת לִקְסֵט
עַל לִוְיָהּ בְּרֵאשֵׁי אֹדֶר.”

לִפְנֵי אֶת מִתְנַעֵצֵת
הַחֲבִירֵיהֶם מִתְנַעֵצֵת הֵינִי אֲדֹר מִתְנַעֵצֵת
שֶׁל הֵינִי עִם יוֹסֵף בִּשְׁמֵר, זֶה חֲלָה וְאֵינִי
עוֹר מִתְנַעֵצֵת אֵינִי קְסֵט, מִתְנַעֵצֵת לִקְסֵט
וְיִצְחָק אֵינִי קְסֵט, מִתְנַעֵצֵת לִקְסֵט

אֵי חֲלָה דִּמְדָּה אֲדֹר מִתְנַעֵצֵת
עַל אֵי חֲלָה אֵי חֲלָה

– את יכולה לפרש?
איש שכלום רוצים: המינה שלי, השקט שלי, אש שיהיה ברלי ואני חברה שלו. כן בוג לחיים, וזה לא חייב להיות עם סמכות. גורא גורא גורא רוצה ילד. כבר לא משהו. לא אחרת, ההרריה לא לא. אני יודעת שקבב הגמילה שלי למסני מיסמסתי. הרבה. ילד זה אחר הרבים שלא הייתי רוצה למסמס.

מה עוץ מיסמסתי?
לעשות. לילד. למבוגר חבר לחיים. עד עכשיו החבר הכי טוב שלי היו הסמיים זה מה

שמיאל אחי. והסתי' לעמי קריית כי אני
ורשבת שאני שחקנית טובה. הייתי יותר מדי
סוקה בלהיות מסטולית. מה שמיאל לי את
המים היו סיפורי וועה. הג'ונגל שבקרא
'דחוב הסמים'.
- איזה מין ג'ונגל זה?

[illegible]

אנשים היו חרובים אלי - הורגם, חרובים ואני
לא רציתי. הייתי כבר בעולם אחר.
קלטתי שאני בצרות, אבל זה כבר היה
שאוחר מדי. הייתי כשן מתוך המלכודת, גם
בצרותי. חרובי, ידע שאת כל מה שניסיתי לעזור
לא נחתה.
הסמים לקחו ממני הכל. פחות, כסף,
הרובים, נגישות את כל ההקשרות והשרים.
העולם שלי התבטטת ככלים ומעצרים, את
היו חרובים שלי.
את יוליה למצוא כבר, היום והעולם
הזה הוא שוקע פני.

ל יצאים "בזמנו דיעות אחרונות
עולות

[illegible][illegible]

היוזם אשמו של "היזם" עומדת אפרות בביתו לענות לאספנטים, לזרזי זלזול, למוכר, להק, לחיות בעלי, וא במהרה אחרת חתה אחר הגורל. לומר היום חי קטעיים חסידים, חברים שהפכו את הגב, נקטע חסידים, המעוותים על כלים "עיונות" מה שבה אוריהם. לומר היום חי מלך מאור מעניינים, לא הייתי חתולה אחת.

לארץ העיריה, יום יע נח, בינאר 1941, בפברואר 1942, נאסרה, ואחר כך יסבה ביתו של ביכלי בתי בתם. בשיבא מהכלא, חזרה לפעילות במחתרת. ב"א", חסידה המדינית, אחריכן גולה ובה האשונה והייתה ואחריה אל-ישע - ופרתה נשארה בבית.

הייתי, כל הזמן בבית. במחתלה הייתי מאוד מוסמכת. את הנהל לי נסיה להיות עקרת בית. שהותחתני עם חתן לא ידעתי להיכן סוף חת. את המור אצדה, נלי שפרסם להבין צריך לרכוש חסידה, ולי לא הייתה חשבלה, את מקצועו וזר יכולתי לבנות ללמוד. לזכות חתן וזר שר כסובסטיא.

מהנציאות. היתה לנו עזרת אדוקה שבה
ליהוה אתנו שלם כימי ראשון, ביל עב
התלכתי עם העניין, וכל אלוהים, ביל עב
היה מקטן שבט ושבתי צריס לנצח
חברים, הריני מבוססת ממנו שלא יס
בכניסה, שלא ידו אלוהים

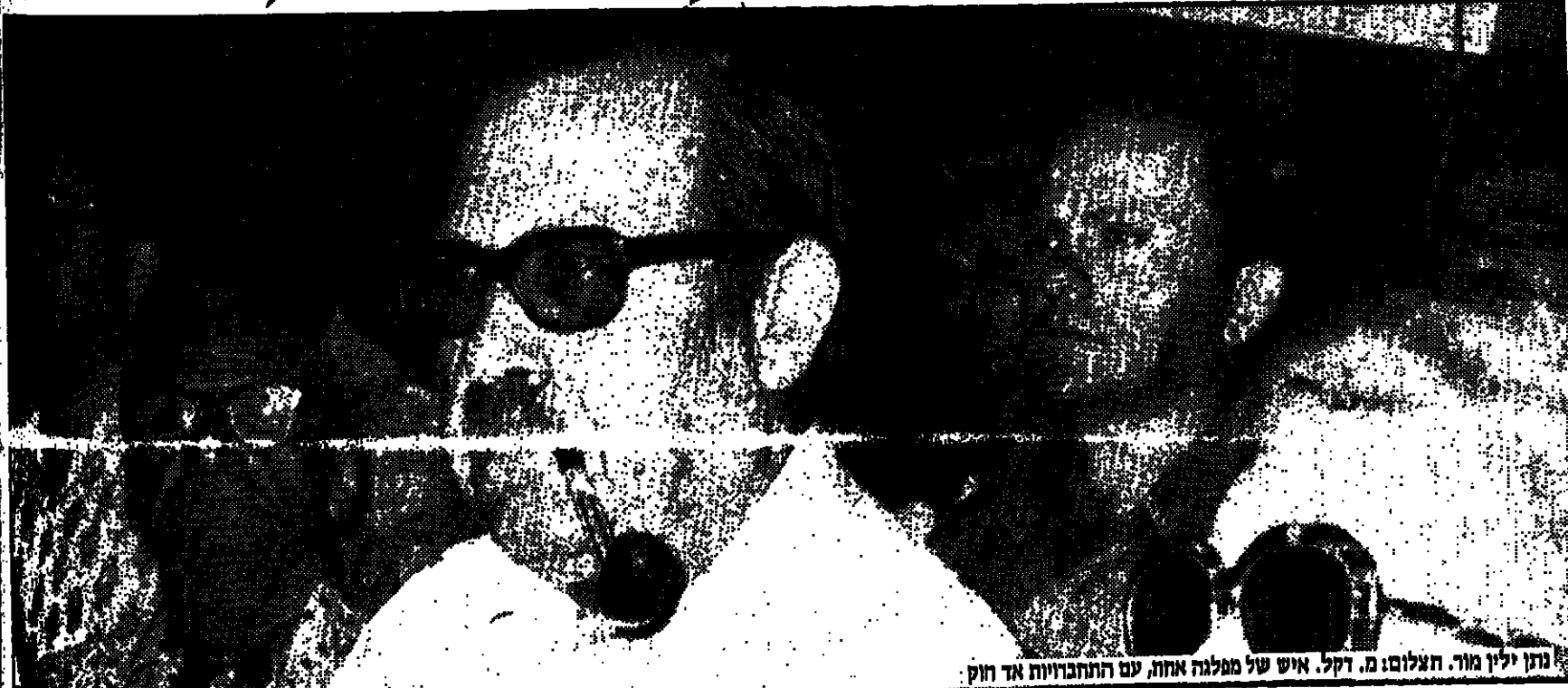
במה נשאר מהו לא מומן שאל אחי מי
אם אתם מאמינים באלוהים, אם אתם
אמיתני, לא שואר רשע או שואר לא יצא
מסתכל לפעלה על העולם שבאו על
הרוע, באלוהים כוח, אני לא יביאה להו
אני גם לא מאלו שהורכבים על גרד ונחש
בש חזק, אבל אני מבקרת עליהם ונחש
אולי אשתא כולם נאכזר, הריני לא מו
כלים מיוחדים, כי אלינו כאו אנשים
החונים."

מסע מתיש לארץ ישראל הוא טעו
כמי צומח. המתיש הראשון על אדם
מתיש - הריני, הריני, הריני

מסע מתיש לארץ ישראל שהוא טיפ
בפני עצמו. הפגישה הראשונה עם ארץ
שומרון - יצאה דרומה של

שמונה שנים חלפו מאז מותו של נתן ילין-מור. פרידה, אלמנתו, מתדאיינת לראשונה. „בגלל החרדה“, היא אומרת

פרידה ילין-מור, לבן

נזון ילין מודר. תצלום: מ. דקל. איש של ממלגה אחת, עם התחברויות אד חוק

לארצות הברית, באה קבוצה קטנה של יוצאי
לחי' להסגין במחוז ביתר. המצלמה תפסה את
קמיון, עמו, שחור ואומר מה שהוא אומר כבר
שנים, תפסה, בחסף, קבוצה של אנשים, על
צעירים, עטופים במעילים, מצופפים על
המרכבה. בין המפגנים עמדה גם מירלה על
מזר. פעם ראשונה ביצאה להסגין אחרי ששתן
מת. פעם ראשונה שהיא מתראיינת עכשיו.
מפגינה ומתראיינת, בשל מה שהיא קוראת
החברות.

ההמנונה של ירצאי לח", זו שבה השתתפה, היחידה הפנונה אתר של ירצאי לח", אלו שבה לזנו את ירין של שמיר. בהתבסס שבה לחזק את ירין שמיר, ממסרת ירין מור, הבה המפגשים ברות שבה נאמר לחמי תרות ישראל תומכים ברות שבה נאמר לחמי תרות ישראל, אומרת ירין מור, נגמור 48' מה ששאר מאן, זה ירצאי לח", ואם מורכב בירצאי לח", מורכב בירצאי לח" - שמי שלחתי עם יתקסס לחביץ עז כמה מר - מי ממשיך דרכה של לחי. נתן ירין מור, בעז עררין, עמס קינן או ארדר שייח יצחק שמיר, אנשלי שמיר.

לאחר מותו של נתן לין, מור החמנו
עדיהו, הילדים וכמה חברים קרובים לכנסת,
לשקם התוכנית שהתקיים שם. על פי כללי
הקשר, תומכת הממשלה לחדור של שמיר, או
לעית הכנסת, לין מור: שמיר יושב בראש
שלוח ארור, אני שבתי לצידו, ראש
החברים: מסכים, ישבנו בקשת והיכינו

אחד כך שמיר הגולה, כשנפגשו, כבר הייתה מדינה. עד שהלך שמיר למוסר, היו בני שתי המשפחות נפגשים לעיתים קרובות. עם השנים, הלך הקשר והתרחק. כאחרונה, קיבלה מכתב מידיד הולנדי. צאלנו שמייע, כתב לה, ששמיר אומר שצטורדי אי אפשר להשיג דבר. זה טפס, ואמרת ילין מור ששמיר יאמר זאת. אם המבט היה הפוך, גם הוא, גם אני, היינו חוזרים להיות מדינתים.

לחיות סטוריסטית.
תוריד שבת וזמן מנוחה
והאחרונים ממתנה אותה
מקומה. אמרתי, וזכר הפתע עצומה
שחזר ראש הממשלה, וזכר הפתע עצומה
שאחריו אי אפשר להפתיע אותי יותר.

■ ■ ■

בין עשרות המאמרים שכתבתי על בן
ילי מור, כתבתי בגדול של גבי אלדרד
כמבשרי. בין המוראליזמים אחרי אבנר.
ידי מור, ידי עזרי אבנר, הישית את מה
שקראו: המפתחות הממלתי.
התארגנה אחר מלחמת שר, ורוב המגישות
היו מחזיקות בזה, ולכן.

הגשתי עוגות, אומרת פרידה לילן מור, ושפעם אחת הגשתי עוגה כשרה אמור לך, זה לא עוגות כאלו אנחנו אוכלים בבתינו שלנו, ללא אצלך.

עצמי שאני לא אוכלת לחם חסד. אחר־כך פיציתי את עצמי בליטורי הילדים.
דורית למדה מחמתיקה וסטטיסטיקה.
עשתה תואר שני בהנדסת אנוש; אלישע למד מחשבים, עשה תואר שני בליטוריקה. אני היחידה בבית, שלא היתה טובה במדעים המדויקים, אולי בגלל שגדלתי על ארבע שעות; בבית דורית, כרחוב יריש, באי הספר מוליג'י ועברית.

מרידה ליון מוד גולרה בלסמיה. בגלי
 שנתיים, עברו ההורים לגרונדו בפולין
 ואתרכל בליאליסקו. בבאליאליסקו סימיה
 גמגמה פרטית שלמדו בה ערביית וברשמה
 ללימודי ההיסטוריה והגאוגרפיה.

בארסון לפספסמבר, בכנסו הגמגמי
 לפולין. נתן היה בתורשה, מרידה נסעו אליה
 וחמשו ימים אחרי מרידה חזרו למחלמה ושיב
 אל הארץ. החתונה נערכה אצל רבי האש
 דרשן, השושבינים היו עליה ומהם בגין.
 השושבינים הביאו מרחיט, הכרעית וזמנה
 וכרדד לרוב, ערבה מחלמה, מרחיט חזר

שעשה מצווה ובתו להם טבעה, ובתו הספיק לקפוץ מהרכבת לקבות מגבעת ולחפוט אותה שוב.

בית חילוני, אלא פעילה בהסתדרות הציונית, שלושה ילדים, ובאב שעובד בספק לצבא חפליני.

לא ידעתי יידיש, בבית דיברו רוסית, וברבות הימים חשתי צורך גם גויה, הלכת לביתו. מה שחשתי היה שכל יום של חיי היה

ההצטרפות למחתרת. 13 חורשים כל פעילות, בעיקר כמשרת בין יאיר לנח. הכלשים הבריטיים שעוצרים אותה, הנחם לנח, שכאותם מימי יושב כנרת ומנהגו להגוי לאירופה, שהם מוצאים בתוך שלה. אני למעשה הלשתי. עילוי. השם שלי פחות חורשים ככלל בבית לחם המסתובבים הימניים שהם מגיעים מתוך ועולים אל כל הבנות, השמורות, חירגו. כל אחת מלחם.

שארן, וכלי הכרתו ושבטו וכל אלוהיו
בבית אלהי. הושרהו. יצאה: בלתי-מבטל
בראייתו ירדו ביתה, רוחו חלשה וקטן
מחאיש שלו בינאשה. הושרישם שלמה וקטן
המורית, הכורחה על הקומתם: את קרח שחמ
למנושות, מחאיש את אן קן, תלדיש: שחמ
לרוח על חלומות גיל הושרהו. וקטן
הלימודים, על המינוי לחדוה בעלת משל
עצמאית, להקים בית גולמי ממנו משל
לחי מתחנך. נתן גיל שור הושרהו
מקמים את משלם הלימודים. את אן קן
לכנס הראשונה מרחב על משלם הלימודים
לחי מתחנך. וקטן הושרהו

אדונת עבדתי, וקניתי אותה
ירושלים לחק המלכות, והכנסת מנחה
כעבד שנתים, שייך וזוהי קנין
פרוה שעם השנים חלן ונתעבד
אחרי להיות ליו מור, שבה ונתת, אדם שה
בעצם נא לסקס קבוצה של מי שנת 30
סודם לכן.

האומות הערבית חיו ישראל. עריכת כתב
התא. תאגיד. הקמת חזון שלום עם מקי
פועל מפי. נסיון נוסף להגיע לכנסת
קונסול. מסע הדורן נאמר אל השמאל
אומיוציה של איש אחד. אומרת ולין
היה. תמורת היה עורב בקבוצה, היה הוועד
לפעול שלום דווקא. היה בכל מיני קבוצות
היה הוא עצמו היה איש של מפלגה אחת.
היה איש של מפלגה אחת. עם התחברות

[illegible]

שיעורו נתון, נתון שבו, שלא להגיד
 והוצא תשובה אתו למאמר של שירי שיעור
 ילין מור היה סבן סוביניו מושתל בלח"
 האדור לא היה שלום וכותב לכולם ללוחות
 וכל היתר שלא היתה לו הזכות הן נתון
 וסבליה היה חסדור
 לאנים ועצים ובאמצע לשרכב את נתון
 שם אסון, חוקן, שבסוף כל נאום היה חורר
 אסון ואח

אנחנו, אמרת לילי מור, יצאנו מהחתונה
48" ובוה נגמר הסיפור. כשעברנו ברחוב לא
חשבנו שכולם מסתכלים עלינו. כשילדים
היו בעיות בבית הספר, לא חשבנו שזה בגלל
העבר שלנו. ההיסדר, אנשים נרדמו לפגוש את
הבן במעם הראשונה, חשבו שיראו את אריה
שואג ומצאו איש עם יכולת להקשיב ולזלזל,
ומהר בקול דר ונעים.
לילדים מפורסם מעט על אותו שנים ואם

[illegible]

שונה וחצי היה נתן ילין.
לוקמיה והוא לא ידע.
הוא קיבל את ההסבר
לא רציתי לדבר על זה

מו, ולא לכל הדברים חסכמתי, היו גם כן חסמים וחילוקי דעות בינינו, שמעתיים, על ניואנסים קטנים, היו לי דעות שלי, ואני לא כל הזמן אשת.

לברך, ואני לא לברך היום, ואני לא מוחזקת היות לאני יש תחושה של בדידות, היא מה הרבה יותר במסיבה גדולה שבה יש מן האנשים, אני שומרת על קשר עם מספר ברים. לא רחוק כלל: שחיו איתנו

מחמתו אכל הקשר המאור איש והמיוחד
ואו כלמי אלו שגלשנתו יתר
בדור קשה להכביר וזאל נתן לו היה חזק
ובדור חזק ויהא חזק וחזק לחי' אל המכביר
לדור השם אל ואזכיר אל שגלשן לן
הסוף מיד יימח שגלשן שוכב בבית
חורית האיש חזק למסור כלו היה או במצב
שגלשן לאו רצוני למסור לו בחזק והימנע
שגלשן ללחץ קצת כנפס דבר אוסיס
נתון אל ויזקק לו אסור לן נתון
שחורית זה ויזקק ואני לא ויזקק כלות

קראו לילד בשמו.
של הרופאים ואני
חדתי להסגיר"

ללו. אבל נתן, אמרתי לו, תאיש הזה ירש
יעקוב את הזכיר את שם בלי להוסיף ימים
ועמו, נכון, אמר נתן, אבל הוא היה חביב לי
ביום האחרון, בצהריים, ראיתי שהוא
מצב שמכרחים להחזיר אותו לבית חולים
כך לא רצו ללכת. שמו שווישבי אומר
לכור. בוכר שמו וביקש סיגר. התעסק להדליק
והיה לבר. הוא ישב בכת, קצת, ואחר כך
מרות רצונו לקחתו אותו לבית החולים.

הוא נשאל: "אם כן, למה לא יצא לאור חלק זה של הספר?"
הוא ענה: "כי זה חלק חשוב מאוד, ויש לו חשיבות רבה. זה חלק שבו אנחנו מנסים להבין את המערכת הכלכלית שלנו, ואת הדרך בה אנחנו יכולים לשפר אותה. זה חלק שבו אנחנו מנסים להבין את הבעיות שלנו, ואת הדרך בה אנחנו יכולים לפתור אותן. זה חלק שבו אנחנו מנסים להבין את הבעיות שלנו, ואת הדרך בה אנחנו יכולים לפתור אותן."

שני המבטים
בשמונה השנים שחלפו מיום סוף
הירדה ליל מן חולת האור מספר עשרים
לבת קשה נכרום המות, אידול שפר באורו
הוצריר יחיה מוכרן בשורר, יגורו
דפסין ללב, לי, היא אמרה, היה הנסן עם
רעסין שרם אומים, לן ברוח מן יל
למה לי כל ולמה לחיך לנחן והא אמר

קודם שיצא יצחק שמיר לארה"ב, הפגינה קבוצה קטנה של יוצאי לח"י בפתח ביתו. בין המפגינים, עמדה גם פרידה ילון מור. ההפגנה הולידה הפגנה אחרת של יוצאי לח"י, אלו שבאו לחזק את ידיו של שמיר. שרידי ויכוח ישן – מי ממשיך את דרכה של לח"י

תצלום: אסנת קרסונסקי

מיידה ולק"מור. אני לא מוחדת להיות לבד. יש תחושה של בדידות שהיא קשה הרבה יותר

ההצטרפות למחתרת. 13 חורשים ל
פצילות, בעיקר כקטורת בין אייר
השליש בחורשים שצורצים והממ
לנוח, שבאותם ימים יושב מבורי וטוב
להגיע לאירועים, שהם מוצאים בתק
אני למעשה השלשתי. קליין, חס
פחות חורשיים בכלים יפים לוח
המפתחים שחיו כמגלים מבחו ועלמיהם על כל
הבנות, השמורות, הירטנו. של איתו ליל
שאר, ובלי חבריו נוספים ורו איתו
לוחים, השמורה. יצאה, התגלה מבח
בריאית שלו ביותר, רות השנה רחוקה
מבאיש ידו נישאת. חורשיים שחזרו וקצת
המורית, והכרזה על הקמתנו נון שנת
מחלשות, שממאש פתח על ידו, תחלה
לחור על חלומות גילי, והתגברותו, ל
הלימודים, על המיניו חללה קצת
עצמאית, לחקים ביה נוספים ממיתה
לחי מתפרקת, נחו לילן שור ואדני
מקיימת את פצילות החומות, לילן שור וטוב
לבנות האדמות, מריר על פצילות האר
אדנות עברית, נוער ידיו. חלום
ירושלים לחיי המורלות, הכנסת מורות
כעבור שנתיים, שני וילני, חלום
פרידע עש השנים חלום, שני שנים
אחרי לוחית לילן שור, שבנו נוכח, חלום
בעצם בא למסקן קבוצה של ידן שנה 40
סודם כל.

שנה וחצי היה נתן ילין מוד חולה. היתה לו גלוקמיה והוא לא ידע. לא קראו לילד בשמו. הוא קיבל את ההסברים של הרופאים ואני לא רציתי לדבר על זה, פחדתי להסגיר."

11-11-61

1990

ל' צ"ס שבעון דיעות אחרות

هذه من الألف

מבצע סטריאו בסאניו 10+10

גם 10 תשלומים וגם 10 תקליטים.

וכוש עכשיו מערכת סטריאו יוקרתית של סאניו או טנסאי
ב-10 תשלומים ללא ריבית והצמדה וקבל במתנה -
10 תקליטים או 10 קלטות מוקלטות

וכוש עכשיו מערכת סטריאו + קומפקט דיסק ב-10 תשלומים
ללא ריבית והצמדה וקבל במתנה - 10 דיסקים

299 ש"ח x 10 תשלומים

מערכת עלית למכנים במוסיקה
שלט רחוק, 180W עם אקולייזר ותצוגת ספקטרום אנלייזר

SANYO SY-7120

235 ש"ח x 10 תשלומים

שילוב מושלם של עיצוב, איכות ונוחות
מערכת מיד: עם שלט רחוק, 120W עם אקולייזר

SANYO SY-73

158 ש"ח x 10 תשלומים

מערכת מעולה במחיר ללא תחרות
90W עם אקולייזר + ארונות מהודרת

SANYO GXT-255

109 ש"ח x 10 תשלומים

מערכת משולבת עם שלט רחוק אלחוטי
20W עם אקולייזר + ארונות מהודרת

TENSAI COMPO 135

104 ש"ח x 10 תשלומים

מערכת משולבת חדשנית
30W עם אקולייזר, אורגן אורות + ארונות מהודרת

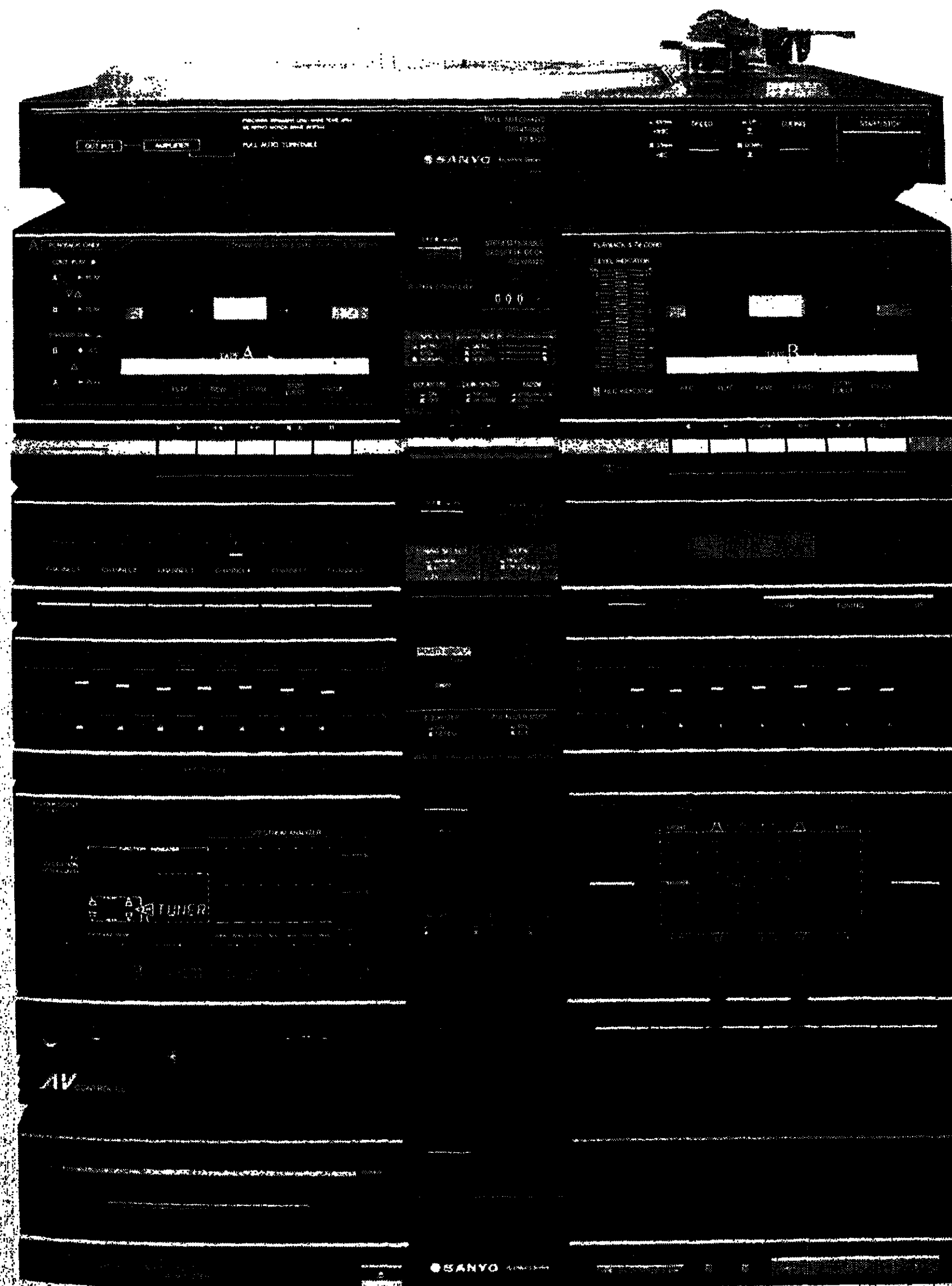
TENSAI COMPO 140

להשיג באולמות התצוגה של סאניו, שקם, משביר לצרכן, קו'אופ, חנויות סולכור, כלבו שלום וחנויות חשמל מובחרות.

SANYO

האיינשטיין של יפן. פעם גאון תמיד גאון.

ירושלים: בית סאניו | אהליאב 4, אולם תצוגה | הלל 1, ת"א: פרישמן 50; מפרץ חיפה: ההסתדרות 203, ב"ש: רמב"ם 21

הקדמת הצרכן

מחיר מלא (ללא מע"מ)

בוא נדבר תכל'ס

לא במקרה בחרנו במילה תכל'ס כסיסמת הבנק. אנו מאמינים כי מילה זו מבטאת לא רק את חגישה שלנו לבנקאות אלא גם את שלך. אתה מוזמן תמיד ובכל רגע לדבר איתנו, תכל'ס, על ענייני הכספים המעסיקים אותך. אנחנו מבטיחים להיות תמיד תכליתיים.

אליס אחרות אנחנו בנק לא בירוקרטי. בנק שמדבר איתך תכל'ס וסוגר איתך חשבון מחר ובמקום. אין בבנק המזרחי פרוצדורות מסובכות או גורמי ביניים אליס לגרום לסחבת מיותרת. למנחל חסיף שלך יש סמכויות נרחבות ביותר עלו אליי, כמו גם למנכ"ל הבנק, תמיד פתוחה בפניך.

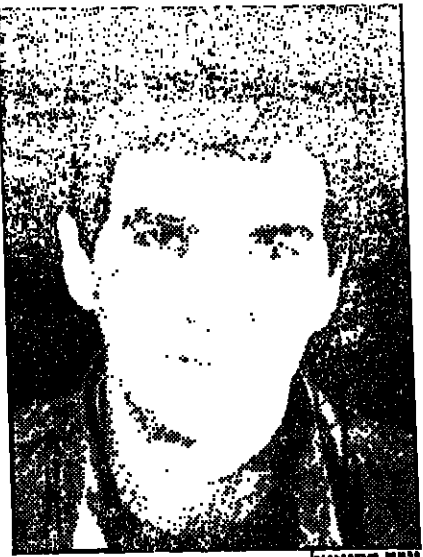
פעילות בנק המזרחי בעבר ובהווה אתה מגלה כי, לאורך זמן, בבנק המזרחי אתה, תכל'ס, מרוויח יותר. וזו הרי הסיבה הטובה ביותר לחכנס לבנק. אם אתה לקוח חדש, תגלה במהרה עבודה לא פחות חשובה: בנק המזרחי הוא בנק גדול, אבל לא גדול מדי.

אם אתה לקוח ותיק של בנק המזרחי בודאי התרגלת, כבר מוזמן, כי בבנק המזרחי מדברים תכל'ס. הרי מה יותר מעניין בבנק מאשר, תכל'ס, כמה כסף אתה מרוויח; כמה אשראי אתה מקבל ובאיילו תנאים; אילו תכניות חסכון עומדות לרשותך; מהי ההשקעה המוצלחת ביותר ... אם אתה עוקב אחר

תכל'ס בנק המזרחי

הכרזת הנאמנות

יורם קסטאל

„אני רוצה שכל מי שלא היה במלחמה, שיחוש מה עובר על חייל לעזוב את קו הגבול, והופך לדנוא לחלוטין ממה שהוא בחיין האזרחיים“ • יורם קסטאל, צנחן, תיעד את מלחמת לבנון שלו. ספרו, „יצאנו מדעתנו, תיכף נשוב“, יוצא לאור בימים אלה בהוצאת „עידנים“

יצאנו מדעתנו, תיכף נשוב

יורם קסטאל, 25, תיעד את המלחמה שלו בלבנון. שבועיים של לחימה במסגרת שירות סדיר, לא במסגרת המחלקה הרגילה שלו, פציעה קשה, הללויות של חברים, ותפקיד של צופה מהצד בצד לחימה עיקשת – סיפקו לו את הוורמס. כתב קטרונו חמש שנים לא חשב ולא דיבר על המלחמה, על האומה, ואז החליט, ובאריבעה חודשים רצופים כתב בארבעה עשרה עמודים, 12 שעות בתיבה ביום. כתב יד צפוף ובלתי ברור. ומעל קודם לא כתב „אפילו שיעורי בית לא עשיתי כמו שצריך“, הוא אומר בחייו. והמלחמה הוציאה ממנו כיסור שלא ידע על קיומו. בתחילה, הוא מעיד על עצמו, חשב להכניס את כתב היד למעטפה, לכתוב עליה תאריך ולטמון אותה במגירה. חשב שבכך כשלא באה המנוחה, החליט לעשות מה שפר. הלך בתחילה להוצאת מערכת הנוכחית. אהבו את הספר, אך הוא החליט שאינו רוצה חסות ממלכתית. הספר, יצאנו מדעתנו, תיכף נשוב – יוצא בימים אלה בהוצאת „עידנים“, „ידענות אחרונה“ ברמת גן. כרגע, הוא מעוניין בסדרים. כתיבה חזרה בהמשך, למרות שכבר מדגדגת לו בראשו. כרגע, הוא מעוניין בסדרים. כתיבה חזרה בהמשך, למרות שכבר מדגדגת לו בראשו. כרגע, הוא מעוניין בסדרים. כתיבה חזרה בהמשך, למרות שכבר מדגדגת לו בראשו.

לחל, קטעים מתוך הספר.

יורם קסטאל

יצאה מן הכפר נעשתה בצורה מסודרת. שני טורים ארוכים משני צדי הכביש, כרוזים מתאימים. הלכנו במהירות ובביטחון, תוך שמירה על הסדר ובלישה סבבי, אל העצים והשיחים אפלה מוסתרת ביניהם. אחרי הליכה קצרה גללו לעינינו שרידיה של רכיבירה חדשה ומורדנית. וזר קלוש ותימן, כחם כוננה לבנן. שורץ של המורה התימן, מספר בתיקפה ומסעירות צמודים זה לזה, ששימשו מעם מרכז בילוי לחובבי הים. נותרו עתה רשעים ומוזחים, צבע דהוי, חרישים ורלוחותיהם מוגפים במכרסיהם הנרצות: „לא נפתח עוד“ שירותיהם נקובייהכרסיהם וחלונותיהם המוגפים של בתיקפה הללו, שהיו בעבר שוקקי פעם העירו כאלף עדים על מצבה העגוב של מדינה זו.

חלפנו על פניהם בנס, שני טורים של חיילים ממריכה היה, שבאו מכוח חיותם, להוסיף על הורם, המנה והחורבן, וכל זאת בשם „ההגנה העצמית“, בשם „ההגנה העצמית“ צעדו החיילים והמשורר קלומסיהם כשידגבול, חולפים על-פני כפרים שריכבו עליהם חיל האוויר. ודעתי אתם מהו כפר שעבר ריכוך אווירי זה מפר, שכאשר אתה גוה עליה את אצבעך, נשארם בו חריצי הטיבוע. כלכך רכים הם הכפרים, עד שגם

בעיני, ואני מאמין שרכים אחרים היו נהגים כמותו במקרה דומה. „זה בסדר“, כרכתי את זרועי סביב כתפיו וצעדנו כך לאורך כבתי דרך ארוכה ומשעממת. התקדמנו הקטנה הזיקה את הקשר ואימננה את הירידות. המור נעצר בסמוך לשורת בתים. בראש המור נצרה התקשלות קטנה ושני חיילים רצו מתוכה לעבר מעקה כיסון, שהפריד בין הכביש לבין המדרון, כשהם מוציאים מתוך מוודות שחרות וארוכות שני רובי-צילפים ולאחריהם – ירידת נוספות, המהירות לשאר הכוח שהמורה עדיין היה, נותרה הרשאה לכל המעוניין להתקרב אל המעקה ולירות בה גם הוא, כאות נפשו.

לאחר שכלינו, יוסי ואני, מחסנית שלמה לאיש, פנינו אל שכנינו למטוח לשאול אם יש להם מושג על מה יורם. גם הם, כמותו, ביבחו מחסניות כל-לדעת על מה.

בולם יורם, או גם אנחנו, אמרו השניים. יוסי ואני ניצלנו את המטוח התמורה למנוחה, משענים בגגו על מעקה הביטחון, מתיישים את האופר והשכח"ל בלי להשליש, פורמים את כפתוריו החולצו כדי שייכנסו אוויר קריר אל בתיהשחי המיוזע. ביניהם התגוררו המקומיים על מרפסת הבתים והחלו להשליך לעברנו ארזי גג עידודים, פרחים, סוכריות והרכה חיוכים וברכות.

נערה בבת 13 ירדה במדרגות ביתה, עצרה את מקומה, הניחה את כפות יריה הקטנות על מעקה הכסון והביטה בנו. לא היינו בטוחים על מי מאיתנו. מתחנן עצמנו במקומנו, מסדרים את התסרוקת. יוסי עיוה את פניו וכיסה אותם בכפות ידי המוחמות. הנערה הביטה בו בעיניה הרפות, חוככת בברעתה אם להצטרף למשחק אם לא. לבסוף הרימה יריה אל פניה, מחקת את יוסי. יוסי לא ויתר ויעקם את פתח הצורה אחור.

כך שיתקו שעה קלה, חייל ישראלי ולדה יפה באמצע המלחמה.

כעדים אלונקה, הייתי יורה מצצה ואחריה רימו עש, כדי להסוות את הרצים. כשהייתי יורה בעצמה או זורק רימו, היתה האש נחרתה לעברנו בחלשת בצורה משמעותית ולעיתים פוסקת כליל. התמושת אולה כמעט. נותרו לי רק שני רימונים נגד טנקים ומספר מצומצם של ממוניות. דקתי את כדליהסיגריה הכבוי מין שתי התכונות להצית סיגריה חדשה. נאלצתי להפסיק לירות ולהסתובב, כשפני אל תוך המנה. יריתי צורר ארוך והפכתי את נפי פנימה. הרם קפא בעורקי.

בני ונתתי פלטה, „אני לבד“ הייתי חסר אונים. אדום עש לי את זה! וחתתי על הסיגריה ונשארתי כך גבי צמוד אל הקיר. מחשבות אימות החלו להתרוצץ במוחי. האש פסקה לגמרי ודממה אמתנית השתלטה על האוויר. הייתי להיכל בתוך מה שהיה, עד לפני מספר שנים, מערבולת של דם ואש. ריח חריף של אק שרפה עמד באוויר. ראיתי בדמיוני את ההכחלים יורדים ממקומות המסתור שלהם, נולדים שאני לבד וסוגרים עליי במעגל, מפיות אומות-שחרות לראשיהם, נשקם מנון לעבר בנוכה המתונים והם מתייכים ויורר.

מנעם הראשונה בחיי חשתי על בשרי את הושט. מסר שערותי. הרגשתי אותה, את שעות ראש, סומרות. העברתי ידי עליה, להחליק. ויעה קרה כיסתה את מצחי, ברכי פק. מה עשיתי חשתי להצריך החוצה, שמא יתפר תרמין למציאות. מחסניות ריקות, עסות תרמילי כדורים ועטיפות של תמונות התגלגלו על הרצפה, עדות אילמת למש החולל פה קודם לכן. איני יודע כמה זמן הלך, לבטל לא יותר מרקות אחרות. לי קו נראה כשעתי-רצות.

דמתי בכל כוחי, כשם שעשה אריק, וייתי בצורה עיוורת. חציתי את הכביש ונכנסתי לשמאל שממול. לא ידעתי היכן נשאר לחפזה בכל האמצעים שהיה לי תורוק רימונים ורימוני-עשן וחייה ונשתי פנו אר-פיג'י פנע בנגיש שלי ונלמתי כל שכי השניה והתרמילים שהיו קשורים הערסל כדופן השמאלית. גם התרמיל לא היה שם, והעשיתי במיוחד על אומנו שלוש כובות חריטנה שהיו בתוכן, נשן שנטלתי מאחר הבתים והתכונות לוח מתנה לאחי הקטן. פנו שני פנע מהם הנגמל. שני הפיצוצים, שנשמעו זה לזה כמעט חידוש אותי. צפוצים רקס והיה באוני.

ערכת הצירה, העשירה שחור ונח והלה לבצור. חמו שלף מפיצוטי נשן הנגמל והחל לכתוב את הרקע. מיר קרא, שצריך להתגבר להסיע את הנשן לאחור. נח לא חשב פעמיים. הוא נשן פניה תתיישב באת הנחה, רק ראשו נראה מנוח. הוא כיוון את פניו והשוטל צוואר פניה מיישר את הכתמים עם המסך. מנוח לצמצם את פתח נופו, הכניס להחליק אחי וסוכב את הנגמל במימנו, מתנה אש לצרו השמאלית של המנה. הנשן נחמתי בהערצה.

חמו סיים את מלאכת הכתיב והתכספד לארגן את סדר הסיגריה מהמנה. שפ למלכות-מות. הצעתי לארגן כפה חלה שיצאו אל הסימטאות וינח לאתר את פניו היירי ולחלס אותו. הרעיון נראה לי פתח וברביצער, אך לא רכז להחליטותו של זה שבתי, אפוא, אל פניתי החביבה הטיה שמוטה בזווית פי, ויריתי לעבר הלוחם הלה הקרוב.

אריק היה מוכן לחצות את הנבי האספלט ניתר מפגיעות הכדורים שנישאו צפופים כגשם המעיק נהוים כל הכביש. אש יצא ראשו, יורה לצדדים כמחוק, פניו את נשקו באוויר ימינה ושמאלה, מלפני לעצמו מופנות קרימה ורגליו מפקצות באויר. להמעיט ככל האפשר את מגעו עם הבניס הלוות. הוא עבר בשלום את בניסות.

ונעלם בין הסימטאות. הצתתי סיגריה נוספת, שומע לי קירות. מסוים קלאבא התחילוץ לאחור ומסממ אסתיא בבללו התחילוץ בין הסימטאות. כמעט כולם נעלמו מעיני. אכל לא היה אכפת לי. הייתי הופיף היותי לכל היתר המהלצים לאחור. חמו אירגן ארבעה חיילים לנשיא האלונקה. כל אימת שצטעק לעצור, נעלמו.

„יודעים אתם מהו נשן? שעבר ריכוך אווירי זהו כפר, שכאשר אתה מניח עליו את אצבעך, נשארם בו חריצי הטיבוע“

דקה איזמה – דקה בלבד – נה נותרתי לבדי בתוך המנה השתלטה על מחשבותי. רציתי שמישהו יאמר איזו מילה, משהו שיציל את הרגשתי. שום תגובה, הם אפילו לא הסתכלו לעברי.

שוב על הנגמל, שים, חמושים נכדיל ועד ראש. הנגמל הראשון התקדם מעט ומיד ביצע פניית-פרסה ואחריו הנגמל שים האחרים, המשיה או ששה במספר. פלוגת אונוסט הצעירה נצטוותה להמתין על האוטוסטירה עד שתקבל הוראה אחרת, ואילו אנו טיפסנו במעלה העיירה, ישובים בצמוד לרפנות הנגמל, עינינו אל הדרך ונשקנו רדון. האווירה בנגמל המגירה, שמלכדי היו בו קצין השימוש האווירי, אהרון, חיים, דן יוסי. הקטן, היתה נעימה ואפופת חיוכים. ככל שטיפסנו, כך נעשו הסימטאות צרות יותר והנעימה הפכה לאיטית ומסוכנת, במיוחד בפניות החרות.

הוראה פתאומית של אריק עצרה את הנגמל. בתוך ערכי צער נשאנו את לעברנו. לבוס היה מבטי חבלת רחבי-שוליים, שהיו נהונים לפני עשר או חמש-עשרה שנה, ולגופו חולצה לבנה ארוכת-שרוולים, רכוסה עד הצווארון. הוא שרף להנחתו בהלכו לקראתנו, כאילו היינו שרייה בקרנבל. משהו מוזר היה בו ובשרייתו, גם אם היתה זו מיעוזה להוכיח לנו, שאין הוא קשור לכל המתרחש כאן. הוא קרב לעברנו, אמר לנו את שמו מבלי שנשאל ודוסיף, שהוא סופר הכותב ספרים וכמובן – מוצא ממצרים.

אריק הורה לו לעלות על הנגמל. הוא עשה זאת כחפזיל ואנכ כך נטל לידיו את המפה שהיחה מונחת לפני אריק וחל מעין בה. מעלה חיוך קל על שפתותיו. אריק הורה לי לקשור את ידיו של הבחור ברצועות פלסטיק, הוא לא ניסה להתנגד והצמיד בחורה את כפות ידיו מאחורי גבו. רוח קרירה מכה בין הסימטאות וחיים שאל אם להכניס אותו לבטן הנגמל.

מה מתאוס? הגיב אריק בתנועת ביטול.

„בחור ערבי צעיר צעד בשאנונות לעברנו... משהו מוזר היה בו ובשריקתו, גם אם היתה זו מיעוזה להוכיח לנו, שאין הוא קשור לכל המתרחש כאן“

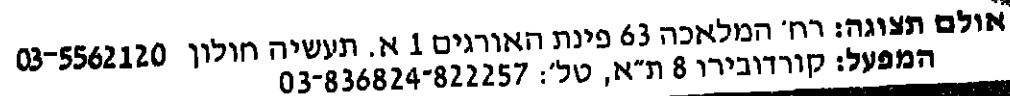
תקשרו אותו בתוך הערסל, שלא יתפוס לכם מקום כבנים. תגובותיו של הסופר לא הסתנו גם כאשר קשרו אותו אל הורון השמאלית, שכוב על צדו, גבו צמוד למסכת הקרה ומבטו כלפי חוץ, רואה את העולם במאונך. אריק אותה לנהל להמשיך בנסיעה. הכלי נע בכבדות כראש טור של גושי פלדה ממנועים. טיפסנו כך כאיטיות עוד כמה עשרות מטרים. הכבישים היו מלאי טרות וצרים להחריד. עתה הגענו לפניה חרה במיוחד, שדרשה עצירה וחבנו מוקדם. אריק כיוון את הנגמל בעזרת מבשר הקשר הפנימי. הפריסקופים, שעמדו לרשות הנגמל שבתוך הנגמל, לא היו יעילים בטווחים קצרים סכאלה.

תריס ישר ולאט, כשאני אניד לך תמשיך את סטיק ימיני בכל הכוח. הגנה נשמע להוראות ופתח בחוליה איטית, מביא את חרטום הנגמל אל בין שתי פינות של בתים, כשעבר חצוי הקירי של הנגמל את הקו המוכר בין שני הבתים צלע אריק את תוך המכשיר: „עכשיו“

הנהג משר בכל כוחו כנטיק ימי, וצדו בתוך כך את השרשרת המנחת של הנגמל ומסוכב אותו כבתיאור, ימינה הכסה עשמה נשטצה מרדון שמאל, הנחל המשיך לנסוע. חבנו קסות גרילוח, ללא מבשרי קשה-ולא יוכלנו לעקוב אחרי שיחוחו של אריק עם הנגמל. כבשטים הנחה את ביצוע התמנית, המשיך בדרך. אריק פנה לעברנו ושאל בתנועה סימבולית של כף יד-מה איתו? מתכוון לסופר. חיים שרר את פני גופו העליון הוצאץ הציץ לשניה ואחריו חור למשט, מסמך תשובתו לאויק באנוכל ואחר, בדרך שהיו חורשים אור-ידי-מיות במשטש ורמט. אריק חזר להנחת עיניו אל הדרך. „הא, כבר לא יכתוב יותר“, אמר חיים. ספק לצמצו ספק לאחורים. הייתי משוכנע כבר, שלא היה לסופר כל קשר לאויק. ואלו פנו ונעצם, הוא בליכך מנתק מהנציאות, לייכך מטמטט. עיניו היו אלה שהמנכיר אותו. העיניים אינן משרות, ובמיוחד לא בעיניו פתח. עיניו לא מחזיק כלל.

מפעלי ריהוט: י. ברדוד פותחים אולם תצוגה חדש ומפואר ומזמינים אתכם להתחדש עם רהיטי היוקרה

* מזנונים
 * פינות אוכל
 פתוח
 מצאת הרו
 מיבצעים והנחות מיוחדים
 לרגל הפתיחה

חברת
תנו"ת

טל 820082

למפעלי ברדוד
המשך תנופה ופיתוח
נות בדי ריפוד בע"מ

חברת עמק וזרעאל 22-ת"א
טל 822504 814915

שליף לך
האורגים 6 בת"ם טל' 5510459

למפעלי י. בררוד
איחולים להצלחה

 סודכיו

שטח' 1 ת"א 822007

מונח: רוד הרצל 108 תל אט. 828293

התחשטל: דמ וטוטוטמ 828293

למפעלי י. ברדוד
שפע ברכות ואיחולי הצלחה
ממרפדיית ליאורה

מחלקת א
869628 869218 868962 70
למפעלי י. ברדוד
שפע ברכות ואחילי הצלחה
סופרפרינט בע"מ
שדות הפקות
825970 70

למפעלי ברזל
ברכותינו לעסקים טובים
מבגריית מרתון
נעיבויים לוי את קוסינג
רח' אגולעפיש 13 ת"א

פרסום אורן
ש"ה 6 ת"א ס"ח 1251 101 ק"מ

**רנני יבוא עורות
ובדי רפוד מובחרים**
רח' עמק יזרעאל 41 ת"א
827331 70

אתכם להמשך מוצלח
בן יחזקאל יחזקאל

בדי ריפוד ועור
רח' מסלון 18 ת"א
822011 70

מח' עמק יזרעאל 22-ת"א
טל 822804 814918

32

זערי לא שלל טראנספר

[illegible]

1. The first step in the process is to identify the problem or issue that needs to be addressed. This involves gathering information and understanding the context of the problem.

מערכות בישול ואפייה אלקטרה.

ארבעת האסים.

פריצת הדרך הטכנולוגית שביצעה אלקטרה בשנים האחרונות מעניקה לה את תואר המובילה גם במערכות בישול ואפייה. תנורי המיקרוגל ותנורי הגומחה של ווסטינגהאוס, יחד עם תנורי המולטיטנסט המשוכללים של אלקטרה - מהווים את הרביעיה המבוקשת ביותר בישראל במערכות בישול ואפייה. בנוסף עליהם מציעה לך אלקטרה מבחר ענק של מוצרים לכל בית ולכל פינה במטבח - החל מכיריים וקולטי אדים וכלה בתנורי גז מעוצבים להפליא. מערכות הבישול והאפייה של אלקטרה מהוות נוח גדול בעונת המכירות של טכנולוגיה לבית בישראל.

W
White-Westinghouse

אלקטרה
הנוחות שלך - האתגר שלנו

עבור דור בלחיצת כפתור.

גיבור מחקרו של יוסי אמיתי הוא ארון כהן, שהיה רכז המחלקה הערבית במפ"ם כהן, שנפטר בינתיים, העמיד לרשותו של אמיתי את ארכיונו העשיר. באותם ימי בראשית האשים כהן את קיבוצי מפ"ם בגירוש ערבים מארמות המכוניות לקיבוצים.

אחד ממדיוניו של כהן היה מרק בלב קצין מודיעין צה"ל, חבר מפ"ם, מקיבוץ עין המפרץ. הוא טען באוזני כהן, כי נעשים מעשים חריגים קשים, כולל קיפוח חיי אדם, בידיעת חברי מפ"ם. כהן תבע לזמן את הקצין לסייעת מפ"ם בכנסת, כדי לשמוע מפיו את הפרטים לאשורם. אין שום מסמך המעיד את הדבר אכן נעשה.

טענות נוקבות הציג יעקב חזן לחבריו להתנהגות מפ"ם, שהיו גם המפקדים הבכירים של צה"ל במלחמה. גם חבריו לא ידעו למצוא את השביל הנכון... הכלל צריך להיות, רשע ועונשו, צדיק ושלכו... ראיתי כפרים ערביים שהגיעו להם מה שנעשה להם, וראיתי כפרים שאני חושב שזה עוול ובזוויה לנו שעשו להם מה שעשו... לור ורמלה - זאת אולי אחת העובדות הקלאסיות ביותר שזעני צריכים להבחין בין שתי הערים האלה.

■ ■ ■

לור נפלה רק לאחר שגורד הקומנו של משה רייז פרץ לעיר כשהוא ממטיר אש לכל עבר. 47 דקות הספיקו לערבים כדי להינצל שאין מנוס מכניעת. למחרת, גיסו משהייני הלגיון הירדני לפרוץ לעיר, ותושבי העיר הנלוצים החלו להתקומם. הניסיון נכשל, וערביי לור פונו. למחרת היום הלכו בעקבותיהם תושבי רמלה.

חזן: "לור התה ראיה להענשה, משום שניסתה להתקומם אחרי שנבעה. אבל מרע קרה הדבר גם ברמלה, שלא התקוממה". יש קו פוליטי שנועד להביא לגירוש הערבים, טען חזן. "הערבים הם הפקר מעשי שוד וכיזה הם אינסטרומנט סטיכי המביא להגשמת הקו הפוליטי התכליתי... אותה אין להבין מה שקרה בלור ורמלה".

הנושא היה קשה להתנהג הפוליטית של מפ"ם, משום שעל מבצע לור ורמלה פיקר מפקד הפלמ"ח יגאל אלון, והמפקדים האחרים של הכוחות היו כולם אנשי פלמ"ח. מפ"ם יצחק שרה, יוסי טבנקין ומולה כהן, שתי ועדות על של מפ"ם, ועדת הביטחון ושקילה ריווחים שוטפים על הנעשה בחזיתות מפ"ם המפקדים תוך כדי המלחמה, והוועדה הפוליטית, נבחרו כדי לבדוק את פרשת לור ורמלה. לאחר שמיעת דיווח מפרט מאלון, נבחרה ועדת חקירה מצומצמת. לפי הצעת אלון, יצאה הוועדה הפוליטית בהרכב מלא ללור ורמלה. אלון הצליח לשכנע את עמיתיו שבשל אילוצי הקרב נקט בצעדים דרסטיים. החברים שוכנעו.

מפ"ם המשיכה לטעון שקיימת מדיניות של גירוש ערבים. ביוזמת אהרון כהן, הקרישה מפ"ם שעות ארוכות לדיון על השאלות: האם מענייננו שהערבים יכחו משטחי השלטון שלנו? והאם יש לעודד את הברחה או לפעול למניעתה? כהן טען שהולך ומתבצע טראנספר של הערבים מתחומי המדינה היהודית, ואף הציע להחזיר את הערבים המגורשים עם תום המלחמה.

חזן סבר, כי היציאה המבוהלת של הערבים היא תוצאה של מדינה בריטית המחזירה פחד ללב הערבים, וגם מתוצאה מהמעשה הנבלה של ירי יאסיף יוסי אמיתי מולה, כי מאיר יערי לא של טראנספר, אם ייעשה בהסכמת הוריה. הוא גם לא התנגד לגירוש ערבים, אם תהיה מתחייב מהכרת צבא. בתחילה ניסתה מפ"ם להגיד ערבים מלהימלט, ואף הבטיחה הסת מלאה לערבים שיחזרו לארץ לאחר המלחמה. אבל כעבור זמן שיתנה מפ"ם את הקו, ושלה בחרישות את החזרת הפליטים, הוכונה היא להשתמש בהחזרת הפליטים כדי לשנות מיטרה את כל האופי הלאומי של המדינה, הסביר יצחק בן-ציון.

■ ■ ■

מפ"ם התפרקה בשנת 1954. לאחר ויכוחים סוערים בין שני מרכיביה בשנות נוסחים כמו חיית לבית הפולקלור, מעלה הבינלאומי של ישראל, והתנהגויות המחודשת בשאלת שלמות הארץ. אחת העובדות הקימה מפלגה ולימים התנה את ממרכיבי מפלגת העבודה. שנים מנהיגיה יגאל אלון וישראל גלילי, יומן עם מקביל ההחלטה שהביאה למלחמת ששה חודשים אשר מימשה את רעיון שלמות הארץ, מאו בבלע אחרות העבודה והלשון בתור מפלגת העבודה, ולאחר פטירתם של יגאל אלון וישראל גלילי היה יצחק בן-ציון. יצחק בן-ציון הכביר ביותר שלה.

השומר הצעיר, שהיה את ירושלים במשך נשאר מפלגה עצמאית, לאחר הקמת ממשלת האחדות הלאומית מרישה מפ"ם מוקדם על מפלגת העבודה, והבזורה הקלובות יצבעו אם גם היא הגיעה לטור וריכה.

אמיל חביבי: אכן חתמו

הליגה לשחרור לאומי צידדה מן הרגע הראשון בקבלת החלטת החלוקה של האו"ם. אנו רוגלים בכך עד היום. היו לנו מגעים אישיים עם אהרון כהן, כמו עם מנהיגים אחרים שהנהיגו אז את ההסתדרות, ודברנו את כל האפשרויות הקיימות. תוכן השיחות היה כיצד להגשים את החלטת החלוקה, ששמעונו הקמת מדינה ערבית לצידה של מדינת ישראל. ממגעים אלה לא יצא מאומה. לומר שהיינו מוכנים לתמוך בהקמת מדינה משותפת בחסות מדינת ישראל וזה המצאה אנטיהיסטורית. אבל זה נכון שהשתתפנו בחתימה על סיו יחד עם המפלגות הקומוניסטיות של לבנון, סוריה ועיראק, אשר קראו להספקת המלחמה ושובם של צבאות ערב לארצותיהם. שכן, הם פלשו כדי למנוע הקמת מדינה פלשתינאית.

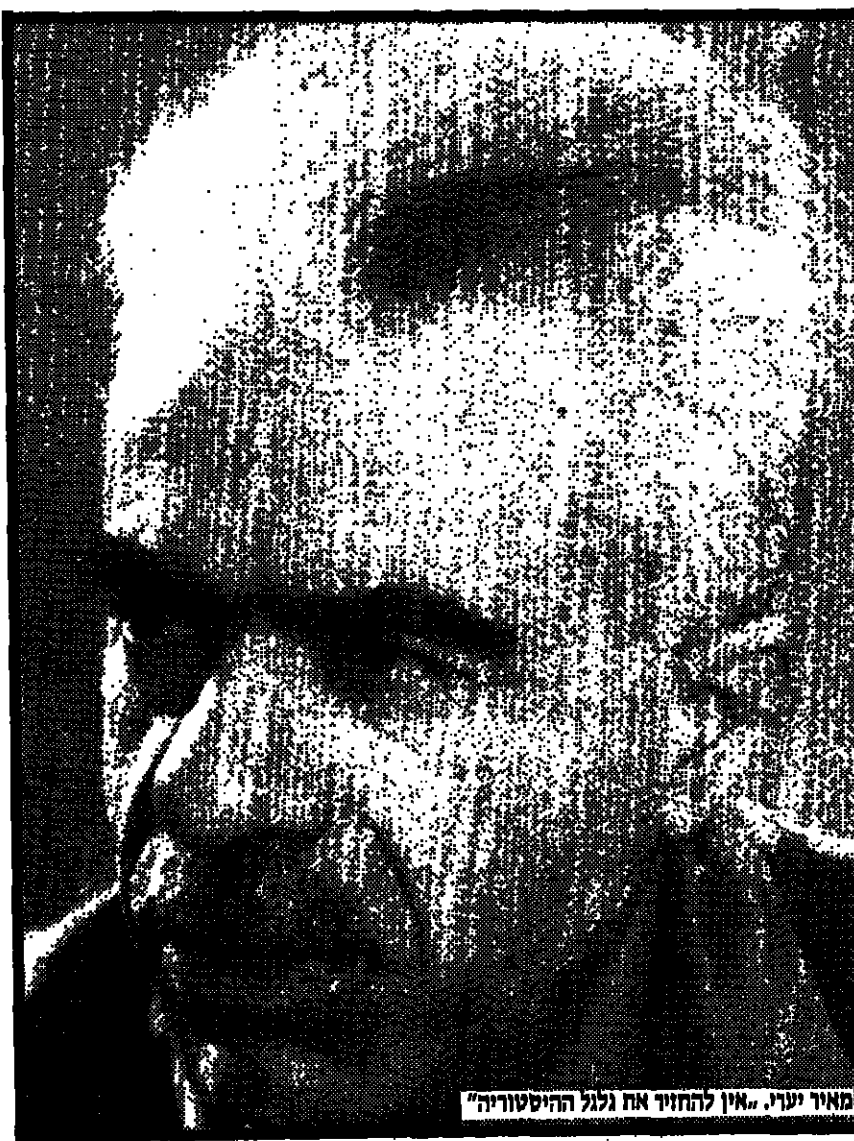
אנא קובנר: וצדיק הכידון

במלחמה כמו במלחמה. על פי עקרון זה נהג כנראה חבר מכובד במפ"ם ראו, אבא קובנר, משורר, פרטיון לשעבר, ששימש כקצין התרבות של חטיבת "גבעתי". בזמן המלחמה כתב קובנר: "צדיק הכידון, וזאת דהם, כי חזיון-הגמול אומר: נקם, נקם, נקם". קובנר פירסם את הניגון ברף הקרב" של חטיבת גבעתי. הוא נסך בלחמים רוח קרב. כאשר בארבע מסוים, נרתעו חיילי צה"ל מלרוס חיילי אויבי בגלגלי כלי הרכב שלהם, נוף המשורר. אל חתיעה, בניג לכי רצח - ריבם דם וככל שתיטיבו לדרוס כלבי רמים, כן תעמיק לאהוב את היפה, את הטוב, את החירות".

שורותיו הבוטות של קובנר עוררו זעם במפ"ם. קובנר שמע על התבטאויות חריפות כנגדו, וכתב, באיגרת אישית לחברים בכירים בהנהגת מפ"ם: "הימים שמגיעים אלי הדי בקורת והוקעה חריפה על פעולתי כצבא... נאמרים על ידי חברים מרכזיים במפלגה, ולא כלבי בשיבות, כי אם באספות רבות, בהוצאות לפני קיבוצים, וכדומה".

תגידו הרבים עד כדי יגיון: הנה סופר לי שחבר מרכז המפלגה, בהוצאה בקיבוץ, בהפליגה בגנאי תעמולת הוועדה שאבא קובנר מנהל, הטעים: "לכתוצאה מתעמולת זו אין הערבים נכנעים" (בפאלוגה). כאחת ההוצאות הונה בבעיה הערבית, כינה אותי, שלא פני, חבר מרכזי במפלגה, בשם תועמלן פאשיסטי. חשבו לי מאוד לדעת, כלום זהים אתם לדיעה זו? אם כן - מה הסבלנות לגבי, כאיש המפלגה וכחבר מרכזי... מבלי להורק למשך עלבון - נראה לי שאין זה הוגן שהמפלגה עושה רגילים לרברים מבלי לנסות אפילו, אם ראתה זאת כחשוב, לקרוא אותי לכידו...".

אמיתי לא גילה אם ביור כזה נערך, אי פעם. אבא קובנר, חבר קיבוץ עין החורש, נפטר לפני חודשים אחדים.

מאיר יערי. אין להחזיר את גלגל ההיסטוריה

המפלגה המשרתים בצבא, לשמור על "סוד" הנשק העברי".

כשיבת ממשלה ירכי רוח בן-גוריון על שוד המוני שהשתתפו בו כל חוגי היישוב. ולמן אין, שר החינוך, אף שהיה תומך גלובל בטרנספר של האוכלוסיה הערבית מארץ ישראל, הורע נגד העובדה שהשודר הנצחי, היהודי, נהפך לשודר. בתוך מפ"ם התייסר יעקב חזן. אבי מתקרב לנקודת הייאוש בעיני השודר.

מפ"ם פיתחה אבחנה בין כפרים ערבים "עוינים" בתחומי הארץ, שהפעילות נגדם ונגד אוכלוסיותם מוצדקת, לבין כפרים "שלווים וידידותיים", שאין לפגוע בהם

שני חלקי מפ"ם שללו בחרישות רבה את תוכנית חלוקת הארץ לשתי מדינות, אך השלימו עם החלטת האו"ם בעניין זה, כשתורן זמניו הם הצהירו, כי ימשיכו להילחם למען החזרת השלטת למולדתנו".

הסביר ישראל גלילי, אז מנהיג מפ"ם (פלי אחרות העבודה) וראש המטה הארצי של ה"הנהגה": "הגבולות שהוקצו למדינה היהודית הם מלאכותיים ואין להם שורש בטבעה של הארץ, שהיא שלמה ואחת ואינה ניתנת לחלוקה... אנו נחרז מהגבולות המדומים ככל שנוכל...".

וכך, גם עמדת מפ"ם כלפי ממלכת ירדן נגזרה מחתירתה לארץ ישראל השלמה. המלך עבדאללה, אבי סבו של המלך חוסיין, היה שגור על ראשי מפ"ם. עבדאללה, שניהל מגעים עם גולדה מאיר ואחרים מעמיתיה, רצה לספק לממלכת ירדן חלקים נוספים מארץ ישראל. לכן, ראתה בו מפ"ם את האיום הישיר על מימוש הלום שלמות הארץ. מפ"ם קראה לשבירת עוול הצבאי של עבדאללה. כעניין זה סמכה על חבריה, מפקדי הפלמ"ח שהיו למפקדים הבכירים ביותר בצה"ל שזה עתה קם.

■ ■ ■

יגאל אלון, מפקד הפלמ"ח, שנחשב למפקד הצבאי הטוב ביותר במלחמת השחרור, ניסה לממש הלכה למעשה את החלטת המפלגה בדבר שלמות הארץ.

ב-1949, הפציר במכתב לראש הממשלה ושר הביטחון, רוד בן-גוריון, לכבוש את האזור ההררי הגתון בידי הלגיון הערבי הירדני ההבא העיראקי, ולהגיע עד קו נהר הירדן.

הצבא הירדני, סבר אלון, הוא האויב המסוכן ביותר לעתיד המדינה הצעירה. אלון הורה, כי תמיכתו בהמשך המלחמה נועדה לממש את העיקרון של שלמות הארץ. בשלב בו פנה לבן-גוריון העיר, כי "השלמת המלאכה תבעה תוספת של ימים בלבד".

בן-גוריון רחה את הפצרותיו של אלון, וארון הגיב: "ניצחנו במלחמה והפסדנו בשלום". מפקד הפלמ"ח אף התנבא: מפת סיום המלחמה, כפי שבאה לידי ביטוי בהסכמי שביתת הנשק, תהיה בעתיד גורם ישיר למלחמת נוספת.

הכרעתו של בן-גוריון היתה כמובן הקובעת, אך מפ"ם, על שני מרכיביה, המשיכה לצוד בשלמות הארץ.

לפחות מילולית, מפ"ם לא ויתרה. היא שללה את הסכם שביתת הנשק עם ירדן. הסכם זה, טענו דובריה, מייצב את חלוקת הארץ, וממילא שם לאל את הסיכוי לממש את רעיון שלמות הארץ.

גבולותינו יישארו גבולות רמים, הוזהר מאיר יערי, מנהיג מפ"ם מפלג השומר הצעיר. חששם הגדול של יערי, ר"ר משה סנה, שעבר מהציונים הכלליים למפ"ם, ואחרים, היה: בריטניה, שלא בנקל הסכימה לסגת מארץ ישראל, הישאר באזור, בשטחי ירדן, וממילא תמשיך לשלוט על ארץ ישראל המערבית. סנה: "יש לנו עניין בארץ ישראל כולה". אין אנו מוותרים על החזרת הארץ לשלמותה.

■ ■ ■

הסכם שביתת הנשק, שבעצם העניק לירדן את הגדה המערבית, הביא גם לשינוי שמה של עבר הירדן לממלכה הירדנית ההאשמית. באיוז סמכותי, הסתער יצחק בן-אחרון, "הכירה בממשלה במדינה חדשה ו, שנוצרה על ידי שודר". מפ"ם רדתה את הסכם שביתת הנשק, והגישה הצעת אי אמון בממשלה, על שאינה מגלה התנגדות עזה מספיק לסיפוח העיר העתיקה והלקט מארץ ישראל לממלכתו של עבדאללה.

ב-1954, לאחר סבב שעשו ירדנים בנוסעי אוטובוס ישראל במעלה עקרבים, האשים יגאל אלון: "אי השלמת כיבושה של ארץ ישראל כולה בעת מלחמת השחרור והסכמי שביתת הנשק הצילו את צבאות ערב מתבוסה שלמה, סיכלו אפשרות ריאליטית לכריתת שלום והשאירו בידי הערבים ראשי גשר אסטרטגיים לתוקפנות עתידית".

שני חלומות חלמו, פעם, במפ"ם. האחד: חרות היום על דגלן של מפלגת הימין הישראלית, על השני מדברים היום רק בקצה השמאלי של השמאל. אחרות העבודה תוקפנות לחשלים עם כוח ההסתלקות מרעיון שלמות הארץ: לעומת זאת, נראה כי מפ"ם ויתרה מר יותר על מימוש הרעיון של מדינה דילאומית. אין להחזיר את גלגל ההיסטוריה, פסק מאיר יערי.

■ ■ ■

מפ"ם פיתחה אבחנה בין כפרים ערבים "עוינים" בתחומי הארץ, שהפעילות נגדם ונגד אוכלוסיותם מותרת ומוצדקת, לבין כפרים "שלווים וידידותיים", שאין לפגוע בהם.

ואולם, במהלך המלחמה הרס צה"ל גם כפרים שהגדירו כ"שלווים וידידותיים", רבים במפ"ם זעמו. ליד פעילי המפלגה הגיעו ריבועות על תרג, הרס וכיזה, באיוורים שכליטת צה"ל מועצת מפ"ם פנתה לחברי

50 מיליון ל"א

דני איתנו כאן, לפסח

דני קרוון חנך את הכיכר הלבנה בתל אביב. פרוייקט פיסולי שיהפוך לסימן היכר. משהו כמו מגדל אייפל

בחנות הכיכר הלבנה נראה דני קרוון, היוצר, לא פחות מסוקרן מהאורחים שראו את האתר בפעם הראשונה. שנתיים הוא כבר הולך עם זה, עלה אינספור פעמים על המיגדל ומיבנה מן היסוד ועד עכשיו. שלב המזמנים והתיפקוד נותן, כנראה, מימד חדש לכל העניין.

עכשיו, אני רואה אותו מרים את עיניו כהשתאות אל מרומי המיגדל. כאילו הוא רואה את זה בפעם הראשונה. כך ראייתו אותו גם לפני כמה חודשים בסרטי-פנטזיה, עיירת-לוויין של פאריז, מתכונן במגדל דומה. כמעט עשר שנים, והראשונות שנבנו איננה דומה.

ככלל, דני קרוון נראה באירועים לכבודו כמו ילד בר מצווה בשימחה שקצת גדולה עליו. חורף נבון מתחיל לזכור מצויה, שפת גוף מאופקת. מתלבש כמו בשומר הצעיר. סגנון, שאפילו מיניסטרס צרפתיים, בטקסים מעורבים לעילא, היו צריכים להתרגל אליו.

אבל הדמות הזאת, שיצאה כאילו מספר תולדות תנועת העבודה, היה ופועלת בתבנית עתידית. מקבל ומכבד פרוייקטים פיסוליים בכל רחבי אירופה, ועכשיו, לרגל האולימפיאדה, גם בישראל.

יכול להיות שזה האמן של המאה ה-21: קצת בסטודיו, העיקר בנטוטים, ברכבות, על הכבישים. פרוייקטים מהסוג שקרוון עושה נוגעים לממשלות, לעריות, למסדות ציבור, לפעמים תהליכים ממושכים, סביב פרוייקט סביבתי כזה אמורים אנשים לחיות ולתקיים במשך דורות. זה מטיל על האמן, כמו על הרשות המבצעת, אחריות אדירה. המעשה האמנותי אינו נחרץ, אומנם, בהצבעה דמוקרטית, אבל גם האחריות וההכרעה בעניינים אלה אינן קלות. ודני קרוון חייב לבוא עם כל התשובות, לשכנע.

הכיכר הלבנה היא פרוייקט מרגש. זה הרבר הכולט לעין של כל מי ששם בשמי

העיר. אין פרוייקט פיסולי יותר גדול ויותר ניכר. אין ספק, שבעתיד יהיה סימן ויהיו ראשון של העיר. משהו, אולי, כמו האייפל. או מיי, הפרויקט הגדול ביותר בתל אביב. אבל, גם הפרויקט הכי גדול בארץ, והאנדרטה לתללי חטיבת הנגב, בפאתי באר שבע, הוא של דני קרוון. את "כותר המזרח" של הכנסת, קרוון אלא מה, אנתוני רואים ערב ערב במבט. דני איתנו כאן, לפסח, כמעט עשר שנים יושב כל המשפחה בפאריז, עכשיו, כולם כאן, ברירת המשפחה של פסח. כת באוניברסיטה, בת כצנא, בת בתיכון. מכאן יטוס לסיאול, משם לפאריז, משם לפרינצה. ואלוהים גדול.

המזמנים של הפתחה חזרו איש לארצו. נרמז גם קלות הסימפוזיון הבינלאומי לכבוד הכיכר הלבנה. עכשיו, מתחיל, אצל דני, מונולוג פנימי של חרדות. שישתמשו באתר, אבל שלא יפגעו. שלא ירשמו גראפיטי. שלא יצלו מנגלים. שילדים ישחקו.

הרצון האמיתי הוא, שהכיכר תהיה אמנים אחרים. אנשי תיאטרון, כוריאוגרפים. שתקיימו שם אירועים תרבותיים מכל הסוגים. כיכר דומה, בקול, כבר מתקיימת כלונקיה תרבותית בעיר.

הוא שמע, שיש התעוררות בין הכוריאוגרפים. אבל, גם אם לא, זה אמור להיות, קודם כל, מקום לאנשים לבוא ולחנות. אולי ררך אחרת להתחייט לנגו. הכלוודרה של חל אביב, עורך דין השואה עם פירצה. מכאן ניתן, על מפיילים שונים, להשקיף על הים במערב ועל היר יתודה במזרח.

הפרויקט הזה חריג בתמיסה האמנותית של קרוון בכך שאין הוא מתחייט ישירות למפת העיר בה הוא ממוקם. הוא מסביר, לא קשרית את עצמי לצירים של העיר, אלא לטופוגרפיה של הארץ, מכיוון שתל אביב איננה עיר שיש בה תיכונן אורבני. אין במה להאחז.

שנתיים עברה נסו, עשר שנים מאז עלה הפרויקט על השולחן של ציצי. היו לו

שלבנים קודמים, עם אלמנטים פיסוליים שקרוון עסק בהם בשנות ה-70. על הגבעה הזאת, על פיסגת גן ארית וולפסון, היתה אמורה להיבנות מסעדת יוקרה. אלא שכל יוזמה נקטעה בגלל התנאי של אי מעילות כשישישבת. משפחת וולפסון, מממנת הגן, אמרו, היא משפחה דתית וזה מחייב.

אז, אם לא מסעדה - אמנות. הבטון הלבן היה מושלל ראשון. ניגוד לעיר האפורה. באתר, צורות מוכרות מתחביר קרוון. מדרגות, פירמידה, כיפה חרוצה, שילוב של עץ וית, מיגדל, אפיק מים, התייחסות לזמן באמצעות אור השמש, קולות, הארמוניה של חושים. וכמובן, המגדל.

הנושא קפא, בנתיב יסורים מוכר, כמה שנים. רק לפני כשלוש שנים קם צירוף נסיבות שהחיה את הפרויקט. שתי הקבוצות התל אביביות, זו לפיתוח וזו לספרות ואמנות, נחתמו והעניין התחיל לזוז. לא מידרתי, אמר דני, ירדתי, שאסור לי לטעות. אחרי עשרים, אין חזרה מהו.

השותפים לחיכנון היו אדריכל הגנים צבי רקל והמהגרים מיכה פרי. רקל הוא יריד נעורים מהשומר הצעיר ומקומץ הראל. בשלב מסוים, ראו קשיים, הלכו עם זה לציצ, אולי כדאי להצטמצם משהו. ללא, השיב ראש העיר, אם אתה כבר עושה משהו בתל אביב, אינני רוצה שזה יהיה משהו פחות ממה שאתה עושה במקומות אחרים בעולם.

אתה משתמש בנזכרים רבים. בטון, עץ, אבן, מים, צמחים, אור-שמש. יש אצלך היררכיה של חומרים.

לא, שיש, אומרים, הוא חומר אצילי. לא אצילי. הכל לפי הצורך. אני רועם באור. אני רועם במים. זו לא עבודה מאגיסלית. לא רוצה לעשות רושם. היא מחפשת את ההתייחסות האנושית. מן הבחינה הזו, היא עבודה פגודאטיבית. איננה שלמה בלי רמות האדם בפנים. זו עבודה שאין מתבוננים בה אלא מתבוננים ממנה.

כמו שאמרתי, אחרי הפסח הוא מסתלק. האתר בסיאול צריך להיות: מוכן עד

עמנואל בייקדמה

נחם מערכות חדשה

מערכות כביסה וייבוש אלקטרה.

חברת אלקטרה עשתה עבורך "אחד ועוד אחד" - **השילוב המושלם!**

מערכת מושלבת של מכונת כביסה ומייבש כביסה. הנייתו לתליה, מאפשרים לך -

מערכת הכביסה של אלקטרה ניתן לכבס, לייבש... וללבוש - תוך זמן קצר ביותר.

מערכת הכביסה של אלקטרה והמייבש הקומפקטי, הניתן לתליה, מאפשרים לך -

במקום לתלות את הכביסה - לתלות את המייבש.

אלקטרה היתה הראשונה להציע לך, כמו תמיד, את מערכת הכביסה המושלבת.

המעניקה מקסימום יעילות במינימום מאמץ.

אלקטרה

הנוחות שלך - האתגר שלנו

עבור דור בלחיצת כפתור

הסבר, כמעט באופן סופי, הוכרז מאיר שיטריט כגנור הבא של הסוכנות היהודית. שיטריט תלכס רבות, ובסוף הסכים ללכת על הנבחרת. הדרך אל התחילה בסוכנות עירינה סופית, המיועד עוד צריך לעבור בחזרה והחזרה שם יכולים להפתיע. אולי בגלל זה, בפגישה של עם אותו של שיטריט, מצצת אנרגיה מהלכת על שתיים, נזהרת רותי שיטריט מאוד. כל עוד לא אושר המינוי סופית, יש אלפי עניינים שלא תהיה מוכנה לשלוח עליהם. כמה פעמים התראיינה, הבעיה רעות פוליטיות, וגרמה לבעלה, לרבריה, נוק, בתנועה לא אוהבים כנראה נשים יותר מדי עצמאיות.

שיטריט הצעירה, 33 (נתחבאי 34 בעוד כמה חודשים), אשה יפה, לא גבוהה, מאופקת בקפריז, איפור כבד מעט, שיער מטופח, חליפה שחורה אלגנטית, גזרה מעולה, החליפה כמו רוב בגדיה, נרכשה אצל ירד, המצב גם למרדט תאצל ולילדיה ירד. הנהיה ממשיאה מאוד לגופה הרק, עקבים גבוהים מביידיה אותה, היא מרבה להשתמש בעניית המחליפה הכתה, בריסים הארוכים המסוכים במספרה. נשית מאוד בהופעתה. אחר כך, כשאנחנו מתחילות בכינוס, היא מתגלה גם כאשת עסקים ממולחלת. מציבה נתאים, מספרת על עסקות בעשרות אלפי שקלים, מוידעת לי שבבית שיטריט היא הגנור, ועל זה אין עודדין.

בזמן כל מול מאיר שיטריט, מזמן לא שמעתי אשה המדברת על בעלה בכאלה סופרלטיבים.

רתי שיטריט גולדה בנורק, בעיר קיט יפהפיה בשם מוגדור, חלק גדול מילדותה בילתה על שפת הים, בין התיירים הרבים שגורשו את העיר. אביה היה בעלה של מכבסה, עסק גדול שהעסיק פועלים רבים. האם - עקרת בית, האב היה בעל הבית במלוא מובן המלה. כשהתחיל לעלות לישראל ולמסר את המשפחה והאומנות הערבית שהיגבו את רותי והמשת אחיה - איש לא חתבנו.

שיטריט הצעירה הייתה בת 11, כשהגיעה המשפחה למעברה ברימונה. היא מרגישה שלמשפחה היה טוב מאוד במרוקו, ולא רץ הגיעו מטעמים צינוריים כלכל.

עצמאי, הפך מועיל לכימיקלים, ויותר מאוחר מנהל עבודה במקום. והשנים הראשונות שלנו בארץ היו קשות מאוד, אך האזורים נאבקו על כל פרטת כרי לאפשר לנו ללמוד. כל אחי ואחותי סיימו אוניברסיטאות. אני החזירה שההשכלה שלי היא סמינר למורות. אנכי, אחי ואחותי כולם בלונדוניים עם עניינים בחולות, לחלקם שיער בלונדיני חלק, כמו שכרים. יש לי אח אחד שהוא טוונט נצחי.

לאמי היה קשה מאוד. הפער בין הבית שלנו במרוקו לבין החיים במעברה היה כל כך גדול, אבל היא לא נשברה. צריך לזכור, שהערכים במרוקו שונים מהערכים במצרים, למשל. ההשפעה הצרפתית במרוקו חזקה מאוד. האומנות הערבית שלנו ריבו איתנו אנגלית.

אחר כך, עברנו לירדה קסנה ברימונה וירדה שההורים רכשו לאחר כמה שנים. משפחות אשכנזיות שגרו לידנו היו ברוחה יחסית, הם יכלו ליהנות לא רק מאוכל, אלא גם מתרבות: ממוצע הילדים אצלם היה שניים. אצלנו, הספיק הבטי רק לאוכל. איש לא חלם על תרבות. בכל זאת, פרצנו את המעגל. הסופר אלי אמר, בתרגום כשרות, היטיב לתאר את חיי המעברה. לו היה לי כישרון בתוכה, הייתי כותבת ברוך כפי שהוא תיאר את הדרבים בספרו.

לאחר השירות הצבאי, פנה כל אחד מאיתנו לדרך. אני ירשתי מאמי את אהבת הברית, התנינות והחום. אחד הדרבים שאמי הקנתה לי היא חרדה היסטורית לבריאות הילדים. אם היום תשאלו אותי מה הורב המפחיד אותי ביותר, זה הבריאות של הילדים.

מסרצו אותה, ומת גדולה ניתנה לי לחיות איתה. אני גוזית מכל רגע ומכל ריקה שאני איתו. שנינו לא נפוחים מחשיבות עצמית. בשארנו קטורים לחברים הישנים, לא המתחרו מהצד.

אני חייבת להגיד בענוה גדולה, שלא איבדנו את חוש ההומור, שאנחנו צוחקים הרבה מעצמנו, לא מתייחסים ברצינות תחושות למילים חבר בנסת. תפית העולם שלי אומרת, שאין תפקיד נצחי. היום הוא ח"כ, ומחר הוא יכול להיות ללא כל מעמד פוליטי. המעמד בעיניו הוא לא עוד. מה שכן עוד אצלי, הם הילדים. והי לי קושי להיכנס להריון השני. אחרי שנים של טיפולים הייתי עכשיו אני מתכננת עוד שניים.

בתחילת חיה ביכנה, הייתה שיטריט מורה בבית הספר המקומי. שנתיים הספיק לה כדי להבין שהיא לא בעניין. נולד הבן הבכור, היום בן עשר, וזו הייתה הורמונות לעשות הסבה מקצועית. באותו הזמן, התפתה משרת איש יחסי הציבור ברשת המלונות של חיים שיק. לרברי שיטריט, או שנולדים עם הכישור למקצוע הזה או שלא, היא, לדעתה, נולדה עם זה. והיא מסכימה עם דעתה.

נראה לי שאני בסדר בתום שלי. המדר הוא הצעות העבודה הרבות הזורמות אלי. היום אני יכולה לבחור מה שמתחשק לי. כמפור, שיטריט מפרגנת לחיים שיק, אם כי היא לא יצאת מדרבה. שיק, על פי רותי שיטריט, הוא סייקון אמיתי. חלק מההצרות באו עליה, היא חושבת, בגלל מעורבותו בפוליטיקה. הבעיה של שיק שהוא אומרי לכל אחד בפנים מה הוא חושב עליה. זו תכונה מאוד בולטת אצלו. לא מתחשב בזולת. אין בריה, צריך לחשוב לפני

שמדברים, אחרת ישנם נזקים. איש עסקים צריך להיות זהיר. אמרתי לו את זה כמה פעמים. הוא במצב רוח רבאני היום, אבל אני מאמינה שייצא מהצרות שלו. הוא באמת איש רב פעלים. בנה מערכת כלכלית המגלגלת 200 מיליון דולאר. הקשיים אליהם נקלע אוניברסיטאים, אל תשכחי שהמלונות שלו הובילו בתקופות מתיימות את העניין בארץ. בנו, רובי, בחור מקסים, נכנס לעסקים. הוא גורש. אולי יש לי משהו על זה בשבילי.

היום, רותי שיטריט היא בעלת משרד ליחסי ציבור שיווק ופרסום. המשרד ממוקם במלון דפלוט, שם יש לה הסדר עם שיק. הגברת הוא סוגרת עסקות שיווק בסדר גודל של מאות אלפי שקלים. בונה תרומות לאנשים, מעורבת בגיוול השוטף של החברות לזון הוא עושה יחסי ציבור.

אני שואלת לדעתה המקצועית על פוליטיקאים בתקשורת, מתמקדת בשיטריט. מאיר עובד את החקשורת יזא מן הכלל, יש לו תכונה לעודד סימפטיה. פוליטיקאים, באופן כללי, מוקצים בעיני מחמת המיאוס. את האמת לאמיתה אני לא אגיד לך, רק במסגרת קרובה אני חושפת את דעותי על הפוליטיקה השליטתית והמצב. בכל אופן, זה מקצוע צריך מאוד לאהוב אם עוסקים בו. הוא כפי טובה. היה הוגה דעות אחד שאמר, שכדי להיות פוליטיקאי, לא צריך להיות ישר, הגון ומשכיל - רק צריך להראות כך. אני יכולה להגיד שהדעות הפוליטיות שלי הן בתחילת ליברליות. בעד משק חופשי, תחרות חזנה ושלמות ארץ ישראל, דבר וחטאטא מאד לתנועה, וצריך לכבד את זה. את המשפט האחרון היא מרקלמת.

לו זה היה תלוי רק כזה שיטריט הייתה מעדיפה לא לעבור בכלל. אבל איך שהדברים מתגלגלים, היא חייבת לעבוד לפרנסת הבית. מרוויחה יפה. הם שומרים על פרופרציות, לא מבלים במלונות פאר, לא מפרוצים כספים. אבל לא חוסכים כלום משתי תשכורות. לא מזמן עברו לבית חדש ביכנה, בית מפואר, ששיטריט הייתה הקלנית. בפועל, לאט לאט הם משלמים את החשבון, 120 אלף דולאר.

לזלזל הייתה חייבת לעבור, הייתה מעדיפה להישם לאוניברסיטה. אני חולמת ללמוד איזה נושא עיוני באוניברסיטה, כמו משפטים. אני אוחבת אנרגי, ואחרי עבודה זו לתמורה עם חומי עיוני. בינתיים, היא באוניברסיטה של החיים. למדה חרבה, היא בסדרות לא נאיבית. האנכי גינהם הוא מאיר, כך רותי. אנחנו מרבים הרבה על פוליטיקה בבית. על אנשים. הוא

תמיד רואה את הכוס המלאה, ואני את הריקה. לפעמים הוא צודק, ולפעמים אני. מאיר לא מאמין בכוחות הרשע, למרות שהוא משופשק בפוליטיקה.

היו לנו אכזבות בפוליטיקה. במקצוע כזה, אתה לעולם לא יודע מי חבר בגלל מי שאתה, ולא בגלל מה שאתה. אתה האכזבות הגדולות ביותר שלי הייתה מוזג חברים טובים מאוד שלנו, מיכנה, כן, והיא הורמונות לגמור חשבון. היא ואני ילדנו ביחד, התראנו המון, כמו משפחה. יום אחרי שמאיר עזב את ראשות העיר, פסקו החיסים. בלי כל סיבה נראית לעין.

בכלל, לאחר שמאיר עזב את ראשות העיריה, התחיל שם ניכור כלפיה. אנשים שהוא העלה וטיפל בהם, כאלה שנתן להם צ'אנס, יצרו מערכת של שמועות וריבולות, שלא הייתה במקומה. אני יודעת שמאיר יכעס על הרברים שאמרת, אבל אלה אנשים שפעם רעדו כשרק שמעו את השם מאיר שיטריט. אני תחרת למה שאמרת, שהתפקיד הוא לא נצחי.

גם לה יש כמה טענות לבעלה. קשה לאשה צעירה נאה ובמרת כמה לחיות רוב הזמן לבד. היא השלימה עם העובדה שהיא לא רואה אותו הרבה, האפשרות הייתה להשלים עם זה - או לסבול מזה. יש לה מחיר. הם נפגשים כלילה, כששניהם על סף אפיסת כוחות מריצות היום, מהעבודה ומהקוסטלים שכבר לא זוכרים לכבוד מי ואיפה היו. בקושי יש זמן או כוח לשיחות נפש, שלא לרבר על דברים אחרים. היא לא ששה להיסחב אחריו לאירועים חברתיים רישמים, אך כרי למנוע ורכליות

על חיי הנישואין שלה, היא מחליקה את הגברים, מורחת מעט סומק וצללית עיניים טרית, שני סרוקים - ויוצאת לדרך. היא מורידה מעליה כל עול בבית. לא מוריד את הכול, לא מתעסק בענייני כספים, כלום. ההיעדרות שלה זה הורב הקשה ביותר שהיא עושה לי. הייתי מעריפה שישאר בכנסת. מפחידה אותי המחשבה שהוא יסתרב בעולם. הייתי מעריפה שישאר בארץ, כמות ראייה. שיטריט, אגב, הוא אחד מחברי הכנסת החדשים המקפידים לחזור הביתה כל ערב, גם כשהשיבות ממתיימות מאוחר.

רותי שיטריט בחורה פרקטית. ודרך המחשבה שלי מאוד מעשית, לכן לא אוכל להזאם לפוליטיקה. אני לא עוסקת ברבות, אלא בעשייה. מאיר הוא אחד המודדים בכנסת שיכלו להגיד את הישגיו בפוליטיקה. יבנה הייתה עיריה נידחת כשהוא התחיל עם הראשות, היום היא פנינה אמיתית, עיר יפהפיה והכל בזכותו.

שיטריט לא יודעת אם גנור הסוכנות צריך כישורים פיננסיים. היא מצביעה על כישורי בעלה בטיפול בעניית חברותיות, פנימיות וחינוך. היו לו חוללניות רבות. היא בכלל חשבה שהוא לא רציני עם עניין הנוכחות, אבל הבינה שיש כאן אתגר, ההתמודדות. התפקיד הזה מוציא אותו מהמרוץ לכנסת הבאה, למרות שלרברי רעיוות היה משתבץ בקלות. בשביעה הראשונה, לרבריה, גם אם ישות בסוכנות שתי קרציות, כנות אדבע שנים כל אות, עדיין חוזר לכנסת צעיר חסית.

חשנה, לאחר שנים רבות שבו אירחה שיטריט כאלפים איש בביתה בזמן המימונה, הכינה את האירוח בעצמה. אפתה 6000 עוגיות מרוקאיות במי ירד - והליקן לקוח פסק זמן מהאירוע, או אם לא תחזקתם אל תעלבו.

כל שנה עובדת כל כך קשה לקראת האירוע הילדים והבית נענע. פשוט נגמר לי הכוחות. זו הייתה שנה קשה מבחינת פעילות. אף פעם לא יצאנו לנוש בשבת. הפעם, אני רוצה לנסוע עם הילדים, אולי למגרל רביאל, או למערוץ הים התיכון ביכנה, נראה יום אחרי זה אנחנו טסים לנוי ירק. אני מוחלת שבערב המימונה יגיעו לכאן אנשים מתוך הדגל. אמרתי למאיר שאולי נודיע לאנשים במודעה. יש כאלה שמתקשרים, חושבים שלא הוזמנו, מרבים על זה ועל ראי, וכדור אגב. מוקינים את המימונה. אני יכולה לשמוע את אנחת הרווחה כשהאדם שומע שאנחנו לא עושים מימונה, זה סימן שהוא עדיין איך.

החשוב מאד לתנועה, וצריך לכבד את זה. את המשפט האחרון היא מרקלמת.

מסיבת הפרידה למאיר שיטריט מראשות מועצת יבנה. הצלום: מיכאל קרמן. יבנה הייתה עיריה נידחת, היום היא מנינה אמיתית

רותי שיטריט, אשתו של מאיר שיטריט, לוקחת השנה פסק זמן מהמימונה. השבוע, מונה שיטריט לגנור הבא של הסוכנות היהודית. אצלם בבית, היא הגנור

לא עושה מימונה

רותי שיטריט. הצלום: יוסי רוט. הייתי מעריפה שישאר בכנסת. מפחידה אותי המחשבה שהוא יסתרב בעולם

החשוב מאד לתנועה, וצריך לכבד את זה. את המשפט האחרון היא מרקלמת.

5250 מיליון

סופר-פארם נשים מאד ועוד!

שתי חנויות ארציות לתרופות, מוצרי יופי, בריאות ונקיון

סופרש ג'ל שלישי
מחיר מומלץ - ש"ח 5.90
ש"ח 4.49

סנו W.C. נוזלי
מחיר מומלץ - ש"ח 5.90
ש"ח 4.49

מסיר שומנים מהיר
מחיר מומלץ - ש"ח 4.49
ש"ח 3.59

סנובון שלישי
מחיר מומלץ - ש"ח 4.49
ש"ח 3.29

סנופרש יבש
מחיר מומלץ - ש"ח 3.79
ש"ח 2.99

מבצע אשראי בלעדי!
קנו ב-50 ש"ח
שלמו ב-2 ביולי!
(באמצעות כרטיסי אשראי בלבד)

סנו סופר פוליש
מחיר מומלץ - ש"ח 10.99
ש"ח 8.99

ליטופים מקסי אריזת חסכון
ש"ח 14.99

עם סנו-נקי מאד ועוד!

קנו מוצרי סנו (כולל ליטופים) ב-40 ש"ח ותקבלו פחמון בשווי 15 ש"ח להדלקת גחלים - חינם!

סנוברייט
מחיר מומלץ - ש"ח 3.59
ש"ח 2.99

K-500
מחיר מומלץ - ש"ח 5.99
ש"ח 4.79

ליטופים מקסי אריזת חסכון
ש"ח 14.99

שתי חנויות חדשות: גבעת סביון מרכז חורב-חיפה

מכבדים מרשמים של כל קופות החולים. מכבינו את כל כרטיסי האשראי. הרשת שומרת לעצמה את הנכות. להגביל את נמנות הקניה. גילה, בארבע, משד מרכיז טל: 03-900031

לשבוע המתחיל ב-8.4.88 והמסתיים ב-14.4.88

מפת השמיים השבוע

השמש - נמצאת נמצאת במזל טלה וביום א' הקרוב נכנסת לשלישון האחרון של מזל זה. במהלך השבוע אין השמש מקרינה היבטים משמעותיים כלפי כוכבי הלכת. אמנם, כוכב חמה נמצא גם הוא במזל טלה אך עדיין אינו יוצר השבוע צמידות עם השמש. במצב זה קיימת נטייה להמשיך ביוזמות קודמות.

כוכב המאדים - נכנס אן אתמול למזל דלי וישאר במזל זה עד ה-22 במאי. השבוע מקרינ כוכב זה היבט חיובי לכוכב נוגה (בתאומים) והיבטים שליליים לכוכב צדק (בשור) ולכוכב פלוטו (בעקרב). במצב זה מתפתחת נטייה למרדנות ואף להרס עצמי. אמנם הפתיחות, ההקשבה והתקשורת הבין אישית פועלות ברמה סבירה. עקב מקומם של המאדים ונוגה במזלות אוניר, אולם ההיבטים הקשים בין המאדים, צדק ופלוטו (כולם בקבוצת המזלות היציבים) יוצרים אילוצים קשים הגורמים להעדרת התלטות קיצוניות וקשות ללא דרך חזרה.

כוכב צדק - ממשיך את הילוכו במזל שור בהיבט חיובי לכוכב נפטון (בגדי) אך בהיבט מקוטב לכוכב פלוטו (בעקרב) ובהיבט שלילי גם לכוכב המאדים (בדלי). במצב זה הנטייה היא לאבד את ההתמקדות בנושא החשוב באמת, ובתפתחת נטייה לעסוק בעניינים בעלי חשיבות פחותה. הרצון לפתור בעיות בדרך תוקפנית הולך וגובר. מאידך, דווקא האינטואיציה חזקה כאן ומאפשרת מוצא מן הסבך.

צמידות שבתאי-אורנוס - (במזל גדי) ממשיכה ללא היבטים משמעותיים אחרים כלפיה. הכוכבים המרכיבים צמידות זו מתחילים בהילוך נסיגתי. אורנוס החל בכך כבר אתמול ואילו שבתאי החל בכך באמצע השבוע. לנסיגה זו מוטצות גם כוכב נפטון ביום ה' השבוע. בצירוף הילוכו הנסיגתי של כוכב פלוטו מאז אמצע חודש פברואר האחרון, מתחילה תקופה של שלושה חודשים בה ארבעה כוכבים נמצאים בנסיגה. במצב זה קיים קושי ליוזם דברים או בכל מקרה המאמץ הכרוך ביוזמה הוא גדול מן הרגיל.

הירח - פותח את השבוע כשהוא במזל קשת ובמערב למזל גדי וסוגר אותו כשהוא במזל טלה. בכך מסיים הוא את הרבעון האחרון שלו במחזורו ברודש יוסן. במהלכו זה גורם הוא למבט מציאותי יותר כלפי התופעות החברתיות או הפוליטיות. אין התמקדות במילים והדגש הוא על מעשים. עם זאת, קיימת תחושה של תסכול עקב אי יכולת למצוא פתרונות מידיים למצבים מסובכים.

נראה שתחתית בחורם תאשי או המקצועי חלק על אף שאין סיבה הכרחית לכך. חשב בתחום המקצועי אותו התחל להזדווג מקבל האוצר חזקה. הקשה שכלם בימים אלה מגביר את כושר השכלה והרדף מהפחות קיצונים או משינוי תוכנית או לאתמוג. זה דומן לכושר רעיון או אסר לבית או להתחיל רכב או לעסוק בשיועין המוני או העבודה.

הרעיונות הרומנטיים חזקים מן הירח חלק על אף שאין סיבה הכרחית לכך. חשב בתחום המקצועי אותו התחל להזדווג מקבל האוצר חזקה. הקשה שכלם בימים אלה מגביר את כושר השכלה והרדף מהפחות קיצונים או משינוי תוכנית או לאתמוג. זה דומן לכושר רעיון או אסר לבית או להתחיל רכב או לעסוק בשיועין המוני או העבודה.

הרעיונות הרומנטיים חזקים מן הירח חלק על אף שאין סיבה הכרחית לכך. חשב בתחום המקצועי אותו התחל להזדווג מקבל האוצר חזקה. הקשה שכלם בימים אלה מגביר את כושר השכלה והרדף מהפחות קיצונים או משינוי תוכנית או לאתמוג. זה דומן לכושר רעיון או אסר לבית או להתחיל רכב או לעסוק בשיועין המוני או העבודה.

הרעיונות הרומנטיים חזקים מן הירח חלק על אף שאין סיבה הכרחית לכך. חשב בתחום המקצועי אותו התחל להזדווג מקבל האוצר חזקה. הקשה שכלם בימים אלה מגביר את כושר השכלה והרדף מהפחות קיצונים או משינוי תוכנית או לאתמוג. זה דומן לכושר רעיון או אסר לבית או להתחיל רכב או לעסוק בשיועין המוני או העבודה.

הרעיונות הרומנטיים חזקים מן הירח חלק על אף שאין סיבה הכרחית לכך. חשב בתחום המקצועי אותו התחל להזדווג מקבל האוצר חזקה. הקשה שכלם בימים אלה מגביר את כושר השכלה והרדף מהפחות קיצונים או משינוי תוכנית או לאתמוג. זה דומן לכושר רעיון או אסר לבית או להתחיל רכב או לעסוק בשיועין המוני או העבודה.

הרעיונות הרומנטיים חזקים מן הירח חלק על אף שאין סיבה הכרחית לכך. חשב בתחום המקצועי אותו התחל להזדווג מקבל האוצר חזקה. הקשה שכלם בימים אלה מגביר את כושר השכלה והרדף מהפחות קיצונים או משינוי תוכנית או לאתמוג. זה דומן לכושר רעיון או אסר לבית או להתחיל רכב או לעסוק בשיועין המוני או העבודה.

הרעיונות הרומנטיים חזקים מן הירח חלק על אף שאין סיבה הכרחית לכך. חשב בתחום המקצועי אותו התחל להזדווג מקבל האוצר חזקה. הקשה שכלם בימים אלה מגביר את כושר השכלה והרדף מהפחות קיצונים או משינוי תוכנית או לאתמוג. זה דומן לכושר רעיון או אסר לבית או להתחיל רכב או לעסוק בשיועין המוני או העבודה.

הרעיונות הרומנטיים חזקים מן הירח חלק על אף שאין סיבה הכרחית לכך. חשב בתחום המקצועי אותו התחל להזדווג מקבל האוצר חזקה. הקשה שכלם בימים אלה מגביר את כושר השכלה והרדף מהפחות קיצונים או משינוי תוכנית או לאתמוג. זה דומן לכושר רעיון או אסר לבית או להתחיל רכב או לעסוק בשיועין המוני או העבודה.

הרעיונות הרומנטיים חזקים מן הירח חלק על אף שאין סיבה הכרחית לכך. חשב בתחום המקצועי אותו התחל להזדווג מקבל האוצר חזקה. הקשה שכלם בימים אלה מגביר את כושר השכלה והרדף מהפחות קיצונים או משינוי תוכנית או לאתמוג. זה דומן לכושר רעיון או אסר לבית או להתחיל רכב או לעסוק בשיועין המוני או העבודה.

הרעיונות הרומנטיים חזקים מן הירח חלק על אף שאין סיבה הכרחית לכך. חשב בתחום המקצועי אותו התחל להזדווג מקבל האוצר חזקה. הקשה שכלם בימים אלה מגביר את כושר השכלה והרדף מהפחות קיצונים או משינוי תוכנית או לאתמוג. זה דומן לכושר רעיון או אסר לבית או להתחיל רכב או לעסוק בשיועין המוני או העבודה.

הרעיונות הרומנטיים חזקים מן הירח חלק על אף שאין סיבה הכרחית לכך. חשב בתחום המקצועי אותו התחל להזדווג מקבל האוצר חזקה. הקשה שכלם בימים אלה מגביר את כושר השכלה והרדף מהפחות קיצונים או משינוי תוכנית או לאתמוג. זה דומן לכושר רעיון או אסר לבית או להתחיל רכב או לעסוק בשיועין המוני או העבודה.

הרעיונות הרומנטיים חזקים מן הירח חלק על אף שאין סיבה הכרחית לכך. חשב בתחום המקצועי אותו התחל להזדווג מקבל האוצר חזקה. הקשה שכלם בימים אלה מגביר את כושר השכלה והרדף מהפחות קיצונים או משינוי תוכנית או לאתמוג. זה דומן לכושר רעיון או אסר לבית או להתחיל רכב או לעסוק בשיועין המוני או העבודה.

טלה	מזל
21.3	21.3
20.4	20.4

אחם מניעים למסקנה כי אין זה מסמיק להוכיח כושר ביצוע וכי למימד החברתי יש משקל חשוב לא מותח בקידום האינטרס האישי והמקצועי. ידידים באים לקראתכם אולם לא מאות מידה לה אחרם עצמם. יוגד אינטרסם עם ידידים על קדע כספי עלול להעכיר את מצב דוחכם. רעיונות מקורים עשויים להחזיר לכם בהדרגה את כושר החימוג. דאגות לבני משפחה גולות מזמנכם.

שור	מזל
21.4	21.4
20.5	20.5

החישונים בקרייה או בחורם העסקי מרשימים מאוד אך גם דורשים מבם אחריות ומחויבות גבוהים על קדע של מאבק מומי בין דרישה המשפחה והבית לבין דרישות העבודה. הנטייה לעיסוק גוברת ועליכם לשמור על יחס נכון בין כל הכיוונים ולמצוא זמן לחפש. תזונה מנחית לעלייה במשקל וכן מריבול התנהלות מאתווי נכבם.

תאומים	מזל
21.5	21.5
22.6	22.6

התחום החברתי מקבל עדיפות ואחם מוצלים באופן חיובי קשרים עם ידידים בעלי השפעה נכבדת. נטייה למרחקים או השתלמות מקצועית תהפוך למעשיות ודורשות מבם תשומת עמדה. הקשה תאשי שלכם בשיאו ואחם משבילים את כח השכנוע והניסוח. קשר רומנטי מקבל תנופה חזקה ומרגשת. עצירים במשפחה מסבים לכם נוח. בתחום הכספי עליכם לנהוג בקבלות ובאופק ולהכות למונים טובים יותר.

סרטן	מזל
23.6	23.6
23.7	23.7

עניין קריירה מקבלים דגש ודורשים מבם את רוב הזמן והתחמדות. קשרים עם בעלי סמכות ומאסרים לכם לזדם מידה רבה את מעמדם כעבודת. זה דומן להציון מבם בחברת ידידים הממונים את חוכנותיכם לעתיד. או את עמדתכם בשאלות אישיות או מקצועיות. חסר שביעות רצון מהאילוצים הנכונים ביום האישי והמקצועי ממשיך ללא מרתון מדי. רבו משפחתי דורש בדחיפות את טיפולכם.

אריה	מזל
24.7	24.7
23.8	23.8

נטייה, בקיורים והתחמדות משמעותית לתום מקום חשב. הרעיונות הרומנטיים נמצאים בעלייה תלולה אך טומנים בתוכם מתח ואף משבר. שעות יתר מצוות לבם בחברת ידידים ותוקים. בתחום הקריירה התחלה מרשימה אך אחם מגלים כי המחיר יקר מדי ויש צורך בשינוי. שותפות מקצועית או אישיות עומדת מבם בירור מחש.

בתולה	מזל
24.8	24.8
22.9	22.9

עניין עבודה מקבלים דגש חזק. אחם חשים כי בתחום זה תפוסם נפל ברובו עליכם ומשעב מקום חביות אחרות. זה דומן להכנסו השתלמות. נטייה, טיול או נטייה לרומנט. מופשים עם ידידים או קרובים מרגיעים אחרם במידיהם את המתח הממשי. דהאגת בתחום הכספי תהפוך ומחויבות על שיוג זמני במצב בני משפחה צעירים מהווים גם הם מקור לדאגה.

לזמן שבוען דיעות אחרות

יותר ראובני

יחזקאל אהבה
תחשוב עלי,
תחשוב עלי

[illegible]

לפעמים נחשף קטע דרר, קטע חיים, שזומם מרות, צויר, מרע, צויר, צויר לעיבור את הקטע: זוהו כרי להגיע אל קצה חקטק הזה. אודר הקטע שבו אתה לבד, רצוי לבד, עובר מרחק של כאב, מרחק של ציל עצום אבל קטא, וזה רק אתה וחנני, וזה מרע, קטע קטע שבו אתה, אתה, גוף של נער, מנע או מרדד, כל זה לא משנה, לא קיים, לא יכול

[illegible]

בעריכת יוסי סתיו

ד"ר משה נעמל דבא

נתן יונתן

שישה אינטיש של נייר

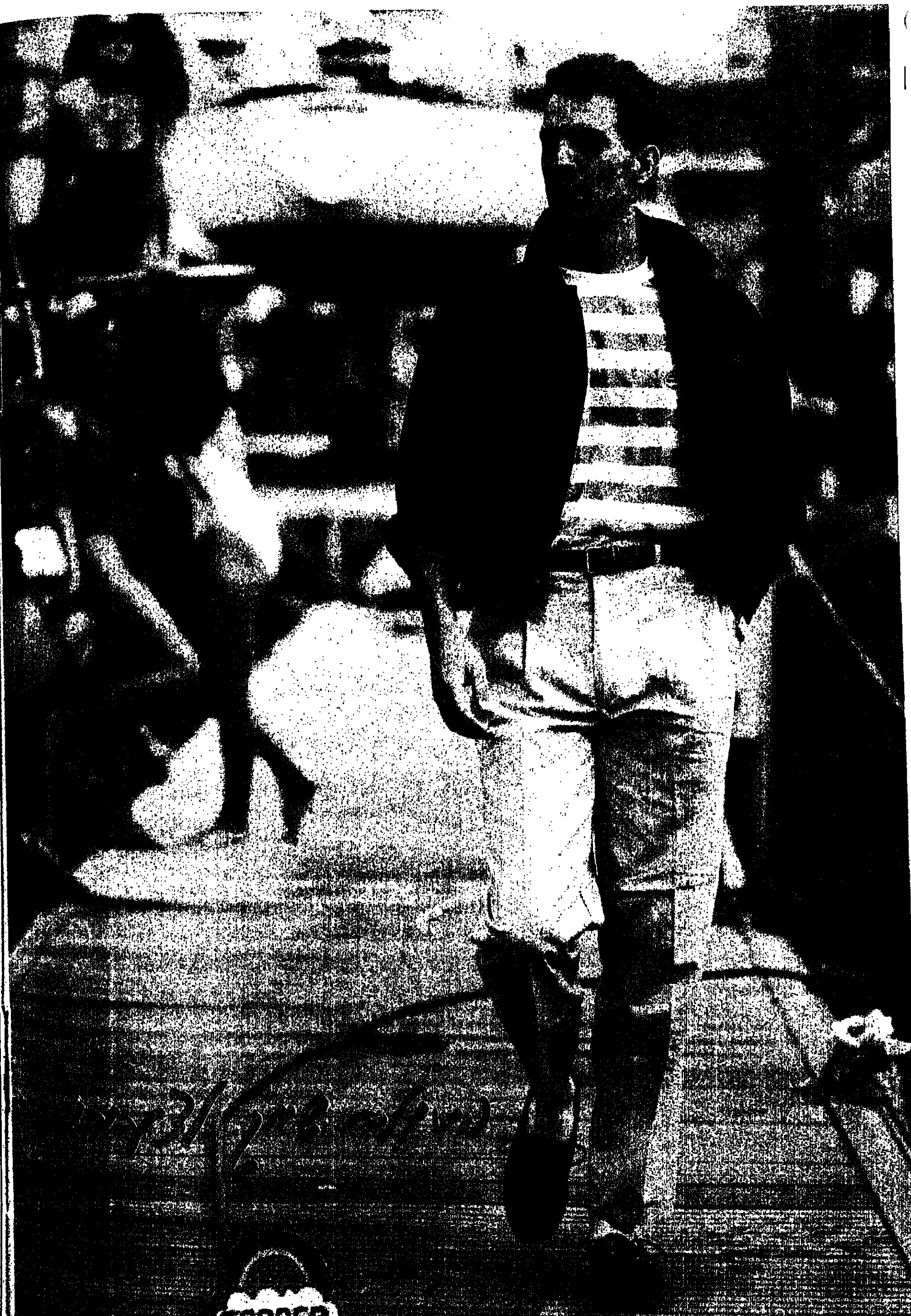
[illegible]

איל מוגד

בין קפלי הנוף

[illegible]

בדורים

[illegible]

الحمد لله

TOPPER

בעריכת זיסי סתוי

43 דיונים אחרונות

יו"ר: כ"א בנוסן, תשמ"ח, 8.4.88

שולמית גינגולד-גלבו

אגודה סיני

**שני שירים
על זיקנה**

גם זיקנתו של רווק

גם וקנתו של רוק איננה חובת להיות בהכרח חובה
במציאות. קד למשל אתה יכול
להנות מן השילוב בן העירוי, מן הישיבה
על הספסל בצד הצפרים
יש בזה גם נקדה טובה: אין כל חובה
להלך אתו דבר מלבד, אולי, קצת פרוורים.

במנגד, האפשרויות האחרות. הנה, המלך ליר, אחוז תשוקה לחלב מן הבנות שלו וקנה נוחה ומנוחה במה ובה המלך ליר, לעזאזל, במה זכה.

או יעקב: שנים יעשר פנים גדל. רפם, לפי זעקתו,
הורירו שאלה שכתו. האיש נשפר. רק פנימין
חצץ פינו וכן מותו.

מִקְרָה שְׁלִישִׁי: דָּוָד - בְּמִוְעֵינִי
וַיֹּאֶה אֶת שְׂרִיפָא הַזֶּה עַל הָאֵלָה אֶת בְּנוֹ אֲשֶׁר אָהָב,
שׂוֹאֵל נַפְשׁוֹ לְמוֹת תַּחְתִּי.

ואם אין זה עדיף לשבת בזה, ליד הצפרים
מנות בקצב של דפיקות הלב ימים עוברים
לא להתחרט על כל החירות שנהסכי ממך
שילדך יוצא אל העולם –
כבו, אתה יכול להיות שקט ומנחם
ל עוד אמה חי, ובדאי אחרי מותו.

בנוסף, ימ"הביניים

גנוסות ימי-הביניים

ימים האלה, כאשר המשרתים בורחים מארמונה
רחץ בים, עם השפחות המתאדות
ראות את מה שלא ראו בשעתו -
מה יורע שאינה יכול למלך עוד גם על עצמה.

ידעות שער ורטרות הן תחורנה לארמו
תה, כשתבש על תהות על סנקו,
יפה נפרץ צחוק חסר-בושה ואו תאמר לעצמה:
היפה השעה לחשוב על סדורי הירשה.

לל בנה איננו בארמון ואין מי שיאמר לך
המתרחש ברחבי הממלכה. במקרה
מה ירע: הצבא, הפקידון, מוכש, נוטש, הולך קרימה וכו'
מה באנדרומדה מהלך מאות שנות אור.

אֶרְמוֹן צֶאֱצָאֵי הַפִּילִגְשִׁים
גַּם נִתְקַל בָּהֶם בַּמַּדְרָגוֹת, בַּמַּרְזָרִים וּבַגִּיטָּה,
עֲלֵיהֶם בַּמַּבְטָה, מִבֶּקֶשׁ, מִתְהוֹם שְׁנִים
וְיֵדָה שְׁאֵי־יִדְלָה מֵאֶרֶץ יִתִּים וְנִבְלִים.

בן, אינך יודע מה ובאיזן דרוו וילמי עליה להוריש
מקומו שלה טוען כי מוכירה אשר ידע את חזקת
אמת, נפקדתה. אבל עם הליצן אינך יודע לעולם פראד
בדבר בני דודיו וכו' המעניינת

שֶׁ בִּקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שֶׁיִּלְכֵּשׁ אוֹתָהּ אֶת בְּנוֹ הַמְּלִיכָה
וְהָיָה כִּי יִחְתֵּל אוֹתָהּ בְּחִלּוּת שְׂוֹטָה
מִרְאֵי אֵי הַמֶּלֶךְ וְאָתָּה
הָיָה לוֹ לְלִיצֵן שֶׁלָּהּ
וְיִזְכֵּר וְיִזָּכֶר לְדָוִד מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים

וכן יתשלמו משיבת אפורה, מין קרן כזה, לעשות בה את
הן להקשות על יחידן של חתני חתול. בארץ המצרים
השגבאב המדבריות ומשיבת הנחש שגבאב: שגבאב
קצלתם שש ותמיד גורש המנה ריק קרן אפור צבאי,
על שם זה לאתר שיש באשר המנה וההעצוצים יבין
אשר שיש חרפשים והאשכולות עצמיות של ארץ את
תאיר שיהי ברבים מונחם, או אילי תאיר יותר משרת
בגלל מנבטות מן הפטיקין האחרון שיש בהם היתה
שם ועדיין יסיתה למצבור עלינו במנבטות קטועות.
אחר כך בשוליו ארץ מציב רובו, רחוק או רחוק
לית נופת של מן ששלצה, ער עשירי רמעת עניין,
אל בליה בדיה מרשט של אנשים הנחלים עליהם
בזמים מקבירים על מלכותיה של בקורה אמרייתית.
בזמים ומשירת אגרטיאפר או טיל חזק בחלל, ועוד
בזמים מלכותיות אחרים, מפיץ הרותים חלל הנחה של
בדיה, מנבטות מלכותיות, רבנו על שם הפרוה, עדיין
בזמים ואשכנז מן לפחלל, ארץ עניו, תחלת עמל ארץ,
מזם משיבת, וסחפת וסעמנו ארץ בודדה, בגלילי ארץ,
מין שיש אפור שיש למסור לניקוי או כמסמון
מין ארצותיהם והודרים שלה.

הנגנון לעשות בבקרי שבת רבים. חמש דקות נסיעה, חצי שמונה האדורות מפנה מקור לדיננות נוסרות טינה. הדיננות נונים ארמונות חוק להשתכן בהם וסרטנים מתחת לגר לילה עקשו ריוק עלים, אפשר לחפור בור עם למי שליוותה את שנותינו הראשונות וגידלה את הנשיקה כבינים מצועפות תכמה, פותרות-לך אך בר.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

צִיּוֹר; דָּנִי שָׂמַן

ומרגרות, וברנעוזה הבית, ולשתי הבתות, ללא לילה אחת. זה כרגוע את הקשים, והתעוררות לא הבית, והרגלים, וזנעו את מבורות הבלבול, ואגים שמתפלים באלו הכס, וחתוך והמורדל, זה לילה לשבת בלעדי מנסוק המסן, מחמת מלכתבה החרולה. וזה ענין זה, ואין מעלה מילים אלה, קשה, האור צהוב, השמש עררין סגור בריחות, וסגור הקום אל אהבה של חתומה של חשית.

בשר בלב, כגון של עוף, ששהו הרבה הייתי דחפת להם המאכרן שחוטמו יבש ולוחם, וברכוחו של טובה אירכה חיחה מלעלת את הבשר הרך מלוחם, אותו כפי שעה אירכה כילר ממוקם. זה חלק סגור,כל, באר בצעו עוף שרהייתו ממוקם וממרישם וחסמים לבתם-נסבלים וצריך לשמור את חדרו והאודור, ונא לא לשכוח של עדר מלוחם כבית והם עור עוללים לקבל מחלות וכל מיני שרצים, שלא ידו מדרים.

בשני המרחקים הקצרים, נלחם ריאליזם מסוג ענייני אגרו עקרוני ונלחם כנגד המופשט, בעוד הקשיש של המרחק האמצעי אנטואניו סייבה ונלחם על ידידות האדישה, וקשה לו עקשני, נעץ הסתבול ולא נעץ התחבול. השערי המרחק הרחוק שלחם על שטח שהתחוללה בו כלבים מודיעים מאלץ של חיובים וסוריות ותרופה, ואין הם מספקים את יריבוט על המרחק הרחוק המספיק לטווח מנוקשים תחוללים על הדינמיים שהמספרים, מתחילים לטווח מנוקשים מפרדה מבעליהם. עצים, חורים, שילואו שני רצו למלח על המרחק הרחוק על הריאליזם על שגליה, הריאליזם שני רצו לבקש, המוכר את שני הריאליזם על תרומת חורבן ותרומים ותרומות מיתרות, תרומות לחייכ סייפוס, שוטנשן כלבים בעולם וכן הריאליזם אכלה תחוללה העקלות שוטנשן כספר, הריאליזם אכילי אכילי חייבנו וכן את הוהרני ואל נישתה, השתלה, בינתי אכילוס כן שלוש.

[illegible][illegible][illegible]

זמנך מהעמוד הקודם

[illegible]

תחת אל השוער שהיה לא מכוונת כלל אל השוער, שלא קיים כלל צורך הצעקה הזאת, כי אם לצעקה שלו, לצעקת כובדו אשר נשאב תועלז ועלם בתוך כדור בנעט גבוה מעל כל קרידה ואו, בלי צלאת שום מקום, מתרחקת אתה חוזר. ולא זוכר מה שהיה. רק כך, בו, ומשהו כמה תנועה של היתא תנועה, מרחב שהיה כולו כאן, דבר, לא צליל קטן, ומשהו קרה, לא, לא תושב. קרה תועבר.

בם צריכים קטע אחר. לא את זה. אני צריך קטע אחר. לא את זה. דן את הקטע על שהרודה. יושבת לה בדומיית מותה ומסתכלת. היא רואה כלום, כמובן, כי היא מתה, אבל היא מסתכלת. והוא היין כבי הקטע. או אלה שצריכים קטע, אם בכלל. מאיפה. או הגוף, רגע. והאגריה: שוטפת יוש, כמובן, אופטימיזם, אף שזה לא הקטע, ללא ללא הקטע. לא.

לא אופק, כאן, סגורים, לא על אי אבל כמו על האי הכי נידח, הכי רחוק, חייבים, מרגוליסים ואחרים, שחלבו נשכר, נשכר, מרוב מוות שיש אי ביסוסים למוות ואשליה שהמוות הוא! אביתוח קום תות על שינוי שמעלה לא תמים קודר הכי שיש מעבר, כמו, משנה, שמוכרח להיות משנה האי האשליית הנצדית – נצדית – אלא על הצליחה לעבודת האי החיכוך, אבל כאן מרוב אטמנו ימים, לא להו, חברים, כי קטן ונפשו אי קום פנים עמנו, שוכנים, ודאם אחרות, אי לא רואה אחרת, נביח, שנשא, לא קטן קטן בבלל כי הישעיסים וההשעיסים, מר מכא הרגל, אי קום נער

עודד סברדליק
להשלמה

הַעֲנֵנוּ מִסִּתְמוֹן כַּפְּשִׁטוֹת:
יֵשׁ פֶּה מְכֻסִּים לִסְפֹּן הַדְרִי
וְפֹה לְמַמְזִין עַל אִם הַדְרִי
וְכֵן בִּזְרוֹץ לֹאם הַמְחַבֵּה בְּלִי הַדְרִי
לִפְסִי הַמְחַמְמָה וְהַחֵלֶת
עַל סִי הַהִתְמַנֶּה לְמַפְתָּן
שֶׁבִּזְרוֹץ מְקוֹם מְרוֹחַ
לְצַעַר שִׁבּוּא לְמִרְאֵתָה
וְאִם יִבְאֵה בּוֹא יִבְאֵה
וְאִם יִתְמַמְמָה - הִינֵנּוּ הִנֵּה

★

44 ירועות אחרונות

100

דורית פלג

היום השביעי

הערב ייער הסיכוב האחרון של הקרב. השמש ירדה כבר אל מאחורי הגבעה שכבשה השדה של יאן והיא צובעת את שולי הגבעה באדום חום כהן בצירי-ליר. פיסת השמיים הסמוכה לבזע אף היא אדום עץ, אבל מעבר לה הולך הענן ומתבהר, אילו אותה שמש נעלמה שמתאחזי הגבעה שולחת לכל העברים ששים שכונת הולך ותש ככל שהם מתרחקים ממנה.

על מישור רחוק, ישר כל כך שהוא נימה בקר, על רקע השמים מגולגלים אבי רזזה צלליות שחורות ועירות נעות לאיטן. הן מתקדמות מילימטריות, לא ניכרת כמעט במרחק הזה, אבל אני יודעת והם יגיעו לכאן בזמן ראות את ההתמודדות, ועריין יהיה אור. ערכים ארוכים כבר בעונה זו של השנה אפריל, ועצירתהם מורחם יחס עז כל כך עד כי כשישלים שבין העצים, בתוך גבוהים, ראש רכב עליך שכיבור. אולי משום כך נרמה לי לעיתים הקרב הזה ממושך, העתיד לבוא על סימו הערב, לא ממש, מתרחש בתוך לומר-אלהו של שיכור בו הרברים אכן קורים - בעליל או שמעולם, נרמה היא אחת.

מרע, למשל, עובדת ליו'ה, אשת הנפה, את חרויה האדומים ערב הקרב וזו שאלה שאני שואלת ואני מוצאת לה תשובה, אם כי רור לי שהיא כרוכה, כמו חרויה האדומים של ליו'ה, כערב הזה ארומני, כשרות הגנולים הנהירים גל אחר גל כרוח ומלהים בריים משכר של הנזחנים, ברה המדיפה אלי משבים מבושמים הנעצים פני וכלל גופי באלף דקדקים ועריים וברכר, בלב כל אלה, מתגורר חור של השיכור שתמיר, אפילו בשיא הגר הענק המהיר, של נצחונם, של תחתית את הסיפון הרוחם מעלה ומטה וכלל בכל רגע, בכל שכיבד גיה, לחמוק מתחת רגליו ולשכחם לתתם.

ורכול חשים כדבר הזה, במעומעם, מכלי רדע: כפר של שיכור נפח, שרק רוח העיוועים שמשהר כום הריח התמיד, המשכר הזה, דא המונע נהם לתת שם לרברים ולהצביע עליהם באצבע, אלו הם.

דיענו, לא תוכל. כי ההכרח חזק מן הועקה ומן המאן ומן הרצון שכנגד, והערב הייבט ליפול ההכרעה.

ציפיתיו של הקהל העומד כתף אל כתף, ממתיך בקשי-עורף קשה לביצוע גורדיון שאין לסכלו, מוטות כאב אנטון מרי ערב כפר מים איריים, מאיימת לכלע: ומרי ערב נהרפה, אך בכל ערב העשירי משוה בתוכו יותר, כמי שסופג מכה אחר מכה באיברי הפנימיים ובכל זאת היה מתחזק מעמד עד קץ כל הדרוה, ואולי גם עד קץ המלחמה המשתוללת מחוץ לכפרנו, ללא הליכה שתזיקם והתחזק מרי ערב, הליכה והתעצמה מכוח ידיעתה את ההכרח וההכרח לצידה והכומר נחלש, והערב, הכומר ישחק.

אין גבולות לשינאה. אותו משורר מן הגימנסיה של נערי אמ, כי העולם עתיד להיחרב אם באש ואם בקרח, וניכא כי באש יחרב, אך הוא טעה. העולם ייספח בקרח, כי הקרח הוא האויב בין העמים, השינאה צבעה לכן כצבע הקרח וצולל כוכבית. לא אדום, שהיא צבע משני, מחות במעלה, צבעם של השונאים מיר שניה, כמנהג העמים לכן עומד האויב ביניהן ולבנות עיניה של ולקה, לבנות כעני העיוור, אך עיניה של היהודיה חומות כמעט עד שחור ועמוק, עמוק מאוד, ורק כדי שלא לטבוע בתוכן חייבת ולקה לאטום את עיניה, ולסירן לכן.

איראונים הוא הכומר נוכח לוכן עיניה של ולקה, מול ראשה האה המטה על גבעה הפלדה של צווארה. איראונים הוא הכומר ומרי ערב הסבת ועקתו יותר ויותר לועקת המוכם, הידוע את תבוסתו.

כמה זמן תימשך הצפייה הזו הרמומה, וכמה זמן תעמודנה זו מול זו שתי הנשים כנועי עצים מאונכי פגיעת ברק, אי אפשר היה לדעת לא בערב הראשון ולא באלו שבאו אחריה. אבל תמיד בא הרגע, ואילו אפשר היה למדוד את הזמן אני מאמינה שהערב קרה תמיד באותו הרגע: לפתע, כמי שהתעורר במגע קמים מתרדמה בת אלה שנה רק כדי להמשיך, כאילו לא חלף רגע, איה מאבק, איה מערכה נואשת, כבת-אחת פרצו שתי הנשים קרימה, כאילו היו שוט שמישהו אור הצליח: ובאצבעותיהן קרעו האחת בבשר השניה, מעכו, הדפו בעצמה שכלל לא היתה אנושית. להרוק, ללפות, להכביד במלוא מישקלה - היהודיה ולקה מונקת כלשון נחש לבנה, קשה ונוכשת, נושט ומנורת חורה במישימה של מי שרק עכשיו, לא מזה, קפצה מכל עט בנות-כיתחה.

זהו הקרב השביעי והאחרון. גם אני, האומרת זאת במפורש, וגם היות הנשואים את שתיקתם עימם, יודעים זאת לזמן הפעם שעברה. הכומר אנטון יורע, ובכל זאת הוא עומד גם הפעם בפינת היורה שרייר מתוחים עד לקצה גבול הכוחות, הורק את גופו לקראת הועקה הגדולה שלא תצא. הוא מתבונן בשרי האבקות האילו בולע אותו לקרבו, כל פרט ומפרט, אבל גם דוהה אותו מלפניו כמבוסס לעם קיומו, לאבק הנסורת המעבה את האוויר, לקולות הגניחה המשותפים שחן משמיעות. עיניו של האב אנטון ראות ואני ראות, שואבת לתוכן ומשקפות חורה כראי, וארם שעניי ראות ואני ראות וזו במו, ארם שידע וכאותה עת מתכחש לידיעתו, ארם שמקבל לחוב יתר מכפי שאדם יכול להכיל ואני מקבל מאומה, ארם כוח לא יוכל עוד להכיל את עצמו. הוא יתא חייב לצאת. הכומר אנטון לא יסא בודים אחרי חרוב הזה. אני יודעת זאת וגם האחרים, מתחת לשתיים שאנה מכירה ברבר, אף הם יודעים זאת, והכומר אנטון בודאי יורע זאת מה ברויץ ישאר מאבא אנטון אינני יודעת: קליפה חלולה מל תוכן, אל ארם שנותן בו צד אחי לבר, כהפ שעקר את כל שניו והתחננות, או אולי אב אנטון חוש לגמרי, ארם שמאילו אינני יכולה לנחש. אינני יודעת. אני יכולה רק להביט אל תוך עיניו של האב אנטון ולראות את השריפה הלוהכת אותו מבושמים ומותירה אותו חרוכה, ארם שענים.

מאז הגיעו אלינו היה האב אנטון הכומר האחרון ביותר בפלג. גם אז, צעיר כל כך, כמעט עוד תלמיד סמינר, הליכו הנערות שבי איתו, והנשים הנשואות נשאן אל פניו בשעת הדרשה עיניים מרוחקות, כאילו היה פני אלוהים חיים, אך מלה לא נאמרה בננוה, כי כבר אז היה ברור שנישואיו של הכומר אנטון הם גישה אשנים ניתנים להתרשם וכי אמונה גדולה כל כך של ארם כשהתורה היא הערובה המבטחת ביותר לכך שאכן סודו יהיה שור ויתר רכב. עיניו של הכומר אנטון היו חלולות כמעדות של אבנים כחולות המפצצות מחוץ אור, כאילו היו מקור האור ממנו האור בקע מתוך עיניו של האב אנטון, כחול וצלול כמו היום הבחרי ביותר של הקיץ שבו הדיגם עולים לפני הים לצפות בזיו הקרנה ואטסיים דומם, ללא תחננות, בדי יריגים. ומשך שבעה לילות הלך הלוט העצור והנעצם, כלל בין כחלי עיניו של האב אנטון, והיום שרף האור העצור בעיניו של האב אנטון את עצמו.

הערב הקרב האחרון והמכריע. שוב תתייצב היהודיה, איביה ברים: אך רבי בזה, כנריה שחורים וכברים אף הם ומקשים על נפשותיה, מול ולקה היפה בת השתיים-עשרה, הנערה היפה ביותר כפר. יפה כפי שידע הכפר מעודו, גם בסיפורים הנמסים מסב לאב מאב לבן, גם באגדות שהיו שרים הפייטנים הגורדים שעברו ממפר לפר, נושאים נאדרות-עור שהשנים הבחרי כמעט עד לזמן כלי-נגינה, מפארים עלילות גבורה וקוסמים כתרם ליופיה של בידת - מועיל, במאות השנים של קיומן, לא נודעה בכפר בשרי או מעשיה נערה יפה כולק, עיניה של ולקה כאבנים מימים רחוקים צולמים, חלולות וירקות, ופניה כמי נוער להשתקף בתוך מסגרת של חב וזאבנים יקרות, ולהינשא בתהלוכה לכנסיה. אבל לבה של ולקה קר בקרה, כפי שלא היה לבה של אף אחת מן הניכוחות באגדה, שום נסיד לא יכל להמשיך, כי היא נלחמת על נפשה וזכי לשמור ול נפשה העולה להישאר קפואה בקרה בתוכה, קפואה וצלולה חזקה נגש קרה השוכן בלב לבה והוא ולקה, ואם יומם תמות וגם אין עוד סיכום בעולם. ויור צעיר הו'גדמריה מחור כבר אחרי ולקה, למרות שהיא צעירה ממנו בשמונה שנים ופניה כפרה קפוא שעלעלי קיה אחר.

פעמנדבנסיה משמיע את הצלצולי האחרונים. הם עומדים באויר ערב: כאילו ממאנים לעוף, כאילו גלכדו גם הם כאויר הסגול ומכוש בריח החתופ, נצולים ומלאים ורטטים קצת כאילו לזמן שאין לו סוף ילכו וימוגו ולא ייעלמו לעולם.

יצול כפול מצלצלים הפעמנים הערב. להוריד ולהכריז כי הערב ייער הקרב. כאילו היה מישור בכפר או אפילו ברוכנה, הכפר הסגור, סוק לחוכורה. קולם העגול והעמוק מושך אליה את האנשים פנימה, אל תוך המעגל הסמי הסובב את בניין הכנסיה ואת האסס לצידה, שם ייער הקרב. והאנשים נהרים פנימה, פנימה, אל תוך קולם הכפר של הפעמנים והלה מזה, עד לרמטה העומדת בחללו של האולם.

הרצנים למשעי, לכושים בידים ים א' שלהם ומדיפים ביחוח שבוש-ליוס'ם, עומדים האנשים בין שורות הפסלים המקסיים את מרכז האולם כחצי פרסה ואנשים יושבים. שתיקה של התרגשות וציפייה רוחשת ביניהם, כמו רגז קדם הופעת תיאטרון-החובות היידי כשהיפה ילדים וירענו ששם, מאחורי המלעים, מלבישים את גבוהת-העץ בתפארת פיסות הבר שלהן המכניסות אותן לכבודנו. ורק אני רואה את השתיקה האחרת, וזוהלת על ריצפת הכנסיה.

גם הכומר ראה אותה המתחלפת על וריצפה, אפרה כעשן וחשיתה ממנו, והיא וזוהלת לתוך לב. מיו משפנת מטה, אל הריצפה, ועיניו נודדות אחר עשן השתיקה פמי שאינו שם, גם הוא, אבל גלימה הכמורה השחורה מושכת אותו אל נסורת הריצפה, ומעגנת אותו לקרקע: והוא גירון להישאר מעיגן בה ולצפות בקרב בו יהיה גם השופט וגם השלל, גם המשגיח וגם המלקח, מסומן על-ידי כי אחר משתי התמודדות בעיניה כי עת הקרב כולה. צלוב ללא משענת של עץ, מסומן לאחרי סגור-שתיקה, הוא חייב לעמוד שם ערב אחר ערב של התמודדות, מערכת אחת מערכת, ולדעת שלכבודו, כי אם גם למענו, מוטות והתלונות האלו והוא חסר-אונים לאסור כי האויב איננו בסמכותו. בסמכותו לשפוט בלבד, הקרב הכרחי: כעבורו כמו כעבור כולמן, אפילו כעבורו, אפילו כעבורו: כמו רעידת אדמה: כמו מיפת אכעבועות שחורות: כמו הכפר, כמו בתיו מעפר ומתכן, כמו השקתות, כמו הערב הזה ולו אל קסת הדיו השחורה של הלילה.

מי היתה היהודיה לפני שהגיעה לכאן, אין איש יודע. מאין מוצאה, מיהם קרוביה ומשפחתה, האם ריברה פעם ששה אחת - שאלות אלו לא נשאלו וטעמן ניסל עם הזמן: החייה לא שאלו מתוך ריחוק או ריות, אחר-כך מתוך הרגל, לבסוף מתוך סקרנות: וגם היום אינם שואלים, משום שאינם רוצים לדעת, ויודיעה תשרא לה בשם הנביע עליה באבנע, תהפוך אותה לחיה במקום ליהודיה אשה מלאה לבושה בגדים שחורים מלבד ענה הקשקה על התנועה, שמומן איננה צעירה עוד: היהודיה היתה מנסגרת של אב כיון את השתיקה הגבוהת צעירה ביניהם לבין חויה כמסל של זוכית משוביית, השתיקה שרק רכב אחרי אותה ורשא לשבור אותה, וישובר אותה היום ולא תהיה זו ועקתו של הכומר.

שם פעמים היהודיה אותו ועקתו של האב אנטון. שם פעמים, כאשר פקעת הנחשים המתחלפת על ריצפת הכנסיה שדו שתי נשים שהיו אשה יהודיה ביבדת אברים הנהגת לקרא בערובים ליד הלונה בספרי קרשה של כופרים, ולקה היפה שנועי העצים משקפים את בבואתה בפסעה ביער, שהארימה עצמה מחזירה לה את פניה היפים משאלת: כאשר הנחשים הוו התאבנה כאחור רגע שלטני הסוף, שלטני הכנסיה, שלטני השיא, ויכולת לשמוע את השתיקה הולכת ומתבצקת, מתקשה כפלדה - אז נשברה בועקתו של האב אנטון, החזקה מן הפלדה, החזקה מן השתיקה האמורה של הנחשים ומן השתיקה שגינה אמורה, וזוהלת על הריצפה, משרם שהיא עשירה משתי השתיקה ומן המאן ומציגו של הצלוב שהוא חזק מציגו של חזיים, כחח והיחור. שם פעמים צערה ועקתו את הסוף, אך הפעם,

הנה בא הרגע. כאחוזות אש, אותה תוכלנה לבכות רק האות בשניה, הן משתלחות זו בזו. אין זה קרב נשים, תלולות שיער, לשרם בציפורניים: גם לא קרב גברים, הלוחם באגרופים, להרוק בוד במשפחת ראש כבשן: לשרים תוכן אין מין והם אינם בדרים. הם כעלי ידע רחב, אולי הידע העילאי, בפרט הזה, והם ורלים ממנו מה שלוחים נרמה כרשלות ולעיתים כשלמות. ולעיתים, ברגעים הנוראים ביותר, נשכח הכל וזן מונפלות זו על זו כבלי נחמה ליללות שלא השמיעה היה מעולם, גם לא ואכילאדם באגדות: והן חורפות ורודפות ונסרפות האחת בשניה כאלו אין להן יריים או רגלים אלא רק גוף אחד וזכבכל, ים של גוף להכריע בו את האחרת. כליל אבריים חסרי דעה ורמה המון ראשים, והמון יריים מתחלפות האלה אלה משתפצלת לשתיים והיא נלחמת בעצמה מלחמת חורמה. אבל רוב הזמן היהודיה איננה נעה ממקומה. היא ניצבת כמעט כאותה גנדה, במסיל מנסג - תמיד תפלא אותו עד כמה כבר מסיל כח חיותי לגדול וללקח מנחתו אליה שכוב מתכן, המסר אליו בעל כורחו. אלא שלא כדרך הטבע יכול השבירי לזנוח מן המנס לקרוע חלק ממנו בהינתק. מערב לערב נעשית וההורה כבדו וזה אולי הגיל גורם: אבל זה עשרים שנה יותר שהיא כבדת, בין זה לזה, וכל יום היה יום של עברו קשה ומעלה לא ראותיה מועילת: לאחור מזה כעלה היו ימים שאפילו הסבה את העצים בעצמה, ולא ניכר בה אולי עיניה של ולקה את המפלצת את מותה עיניה ונעשתה מרי ערב חיוורת יותר, עיגולי העצב החזק: בתוכן מנסגלם וזן תופסת לאנשים ולחיים הרואים מחות ופחות ושואים יותר ויותר היקדקדק בזה אובד, האישון השחור נעלם וקורע פמה: ולחנה של טרדות, טרוד קרש, כסיתות האחת את האחרים כבדות ערשיות: את כל הסובב אותם על שאינו סודו. כלוחת הירש המסופת: כאברי הלב העמושים על מחוות וים לנחץ בלם את כשתי המפלות של חלכות עיניה של ולקה ומתפצלת, מופת של מנסגלם, מל ונהקת: ואנשים יוצאות ליציד בערבות המושלגות, אך נרמה איה רואה היא אינה רואה את היהודיה, את פניה המפצצות שיש לה עוד, את אפה הגדול, את שיערה השחור המשוך לאחור, לרק וזה

אופה של ז'לקה יפה היה כנרקים, וכותרת הזהב של שערה נעה על כתפיה עם חנועות ראשה, שפתייה שנשקו, נשכו, ינקו את האור שחתחחיה, עליה"

הולכת ומתקצרת, מלוח את קלות הניקה וההינתקות של גוף רטוב מנוף רטוב, הולכת ומתקצרת עד שכמעט לא יכלו לסנע את הריאות והחורנה של הקיול. שני גופות זה על זה, באיברים פשוטים, דרסטים זה בזה כפי שמאן לא ראותי, למרות שתרבה גופות ראותי מאן. ערימות, הרים של גופות מגובבים זה על זה, אך מעולם לא היו רבוקים יותר מגופותיהם של האב אנטון ושל ולקה, באין-האונים שהא תוחליף היחיד, הסובב יותר, למות.

מתחת דומם, אונד, שיראה אור בודש מאי נהוצאת סימן קריאה / הקיבוץ המאוחד.

ק.א. ברתיני

שני שירים

נלקח מתחזות של תבא
אשר פתחיים מקבץ אל קטב
אשר ישים ויפיד מן תבא
מן תבא אל תבא

אין שנה -

חלום אחד

תחלה היה חלום
שפילש אל חלום אחד
שני פלטים והגדו קלות
פתחו את זה על זה פחד
קרים על צפיר קפריס צמית פסלות שירים
תקל מקבץ תבא של תבא
לשם קח קח

עזריאל קאופמן

שנים ראשונות

(מתוך מחזור שירים)

סידורים
צמות של אקליפטוס
עשים מקבץ רחוקי בידות
בית אביב של ים
פתיחות אלילות
רש קולות - תבא תבא
עליון קמח פת
עליון קמח פת
עליון קמח פת
עליון קמח פת

מי יענה

אי מפר וישיב אל שולחן חזנים עד
שם אל שולחן חזנים עד
שם אל שולחן חזנים עד
שם אל שולחן חזנים עד

בת-דודתי הכחולה

היום נותר עוד זמן עד שחגיגת בת דורית הכוזלה כלה מן ספריה, נאלצנו לשבת כקצור רוח במרד האורחים של אח דורי, לשמוע מפי את ריעותני על סתמים ישראלים שרימונו עד ששבע לשאת ולתת עם כל ישראל, כמיוחד אח מוצאן הוא ממדינה רביה, מה שמסכן כנאליה למרד (אצלנו ספרדים), אחתי, והמתח מן המגע ומו הצפייה לכת דורית חלישן את עציבת מרשה

מישה

"לדוּתִי שֶׁלִּי עַל פְּנֵי

לְדוֹתַי שֶׁלִּי עַל פְּנֵי, וְקִנְיַת הַנֶּשֶׁה עַל פְּנֵיהֶּ.
וְהָיָה הַשִּׁבְיָה עַל פְּנֵי, וְיָצְאתָ אִתָּהּ שָׁלֵם כְּכֹל אֲבוֹתֶיהָ.
וְשֵׁנִי בְּלִבֶּיהֶם וְהֵם מִפְּרוּשִׁים בִּינֵי לְבָבֶיהָ, וְכִבְיָה הַנֶּשֶׁה מִמֶּנָּה מִן הַדָּר אֶל פְּנֵיהֶּ.
וְהָיָה יָדָם, הָיָה יָדָם עַל, וְעַל אֶשֶׁר, וְעַל יָדָהּ הָיָה מִן הַדָּר אֶל יָדָם עַל יָדָהּ.
וְהָיָה יָדָהּ עַל יָדָהּ, וְשֵׁנִי מִן הַדָּר אֶל מִמֶּנָּה, וְכִבְיָה מִמֶּנָּה מִן הַדָּר אֶל מִמֶּנָּה.

וְגַם אִם תִּקְרָא בְּעֵצָה - אֲרוּנִי בֹא אֲרוּנִי בֹא
אֲרוּנִי אֲרוּנִי אֲרוּנִי
כִּי יִרְדֶּה כְּבֹד צִיָּאָר, אִד מוֹתָה שְׂקִי, נִוְחַת כְּמוֹ יוֹנָה עַל דָּוָה.
וְיִרְדֵּי אֲרוּנִי - בְּרוּן, בְּרִי הַשְׁקִיחַ - אֶלְמַת שֶׁל עֲרִיסָה.
וְיִרְדֵּי תִרְבֵּעַ עֲרִיסָה, וְיִלְוִי תִרְבֵּעַ הַשְׁקִיחַ, לְהַחֲלִי אֶת חַיִּי מִכְּפִי.
בְּבִיט חֵזֶק, הַל מְשֻׁכֵּים, הַל מֵאֵד מְשֻׁכֵּים.
כִּי יֵשׁ אִתְּךָ, וְעוֹלֵי אֲלֹהִים, מֵלָכִים בְּרִמָּה אֲנָשִׁים, נִכְנָסִים וְיוֹצֵאִים
וְנִסְתַּחַח מִיָּתֵי, כִּי בֶל הָאֲדוּרִים יִרְאִים,
לֵל הָאֲדוּרִים יִרְאִים.

קטע מתוך פואמה:

ילדה חולכת לאיבוד

גם בחיים, רציני, לומר, אלא שכבר לא היה ובר בני לבין השטח
למבלב לכמה סנטימטרים מעוקבים של אוויר ויחזרונות שאני מבטיחה
לעצמי לשכוח. והפנתי את הגליל המאוד, ורק עשיתי עולה ברתני
שעליו להיות מבטני ולא גליל. להיכן נעלמו הרגליים מהודות
השרירים שפירסכו בעת חלום ואחרי לחשוב בשרות ובחלום, האם
יכולנו להפיל אותן, להעלימין ומדוע ורואה כשמיכת קוץ אפורה ולא

אז ישיר משה

ובני ישראל
תהיה השירה הזאת

תִּאֲשִׁיחָה לִיהוּה כִּי נָאָה נָאָה.
סוֹס וְרוֹכְבוֹ רָמָה בָּיִם.
עָזִי וְזִמְרָת יְהוָה
וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה.

אָמַר אויב:
אדדף, אַשׁוּי,
אחלק שְׁלָל.
נשפת ברוחך -
בסמו ים;
צִלְלוּ בעומרת
במים אדירים

אחלק שקל -
ושפם ברוחך -
בקמו ים:
שקלו בעופות
במים אדירים.

החפץ המצוי

דף בתוך "הגדה של פסח בקיבוץ", תחריט: גד אולמן

"כל הנוכחים בהלוויה חדרו בבכי, אך לא רק על המת, אלא בעיקר על בנתו החולנית שכבוד אב מת היה יקר בעיניה מסכנת מוות בפיסה"

מנחם יעקובוביץ' מסביר, כנכנס לתוכה, נהג אותה לתור עץ גרוש ונתרם. להלוותו לא יכלו בניו להניע, שכן היו נעצרים בשרה התעופפת כקריקים מן הפבאק. נרת, היתה המאמצת, חזתה תקועה על הפלסיים כוניה. לחדת מאה ואמא איהם מסכימה מן דורתי ההנהלה בן מפא"י. כל הנוכחים בחלוציה מרר בכבי, אך רק על התא, אלא בקיץ על מרז החלוצית שכבר באו מן היה אף בעיניה מסכנת מחזור הכרייה של חוליה מסוכה. בן מסה מתעצלת.

[illegible]

בשנת 1983 הגיע בן דודתי לזוגה, כשכל נעשה להיווסת התאגיד האנגלייתי, ונעשה בניין דודתי וזאת התקשה, כמובן, על מנת להרוויח רווחים ושוויון: את תאגיד האנגלייתי, ובעלת יושרה מעט מאד, באבוק בעלת שמו, מניה, וגם, כמעט הוראשטת בחינה, אחר, ביקר אותי כביכול: זוג, שני עירי, נון ומעטות מרוב הארץ, בניק לזוגתי שפחו עירי לזוגתו באת ספירלה והעבטת הדוסי. בן דודתי נאמר לא משהי עיריך, כך ספירלה עירי, לזוגתי וזאת עירי, עקשן, כשאת אשה וזאת עקשן עקשן כלזוגתו בן דודתי התאגיד, כלתו, הוראשטת, ונאבטק על חיות. מנחה שפחו, אמר לי, בן דודתי, כלתו, כך דודתי את ארנא.

[illegible]

בקושי בארץ ונאלץ לעבוד כקומה חולים, כולו מלא מיריות. ורודי
סוניה נהיתה מודה לאנגלית. לנצי'קה, שרצה להיות רופא אוניס
כאביו, ולגור לידו בתל אביב ושלח להשתלם באוטופריה בבית
חולים כלשהו, ובנצי'קה חש כפרוטקטורה מאבא (ובלחץ אמא), והתמנה
כקצור להמנעם בחברת ישראל צ'ו גיוס לבנצי'קה שכנראה לא היה
היה אילוולו שלהם מביטת משהל צ'ו גיוס לבנצי'קה שכנראה לא היה

[illegible][illegible]

אשר לליך, וזמן רב לא שוכנעו סמית'ים למה שהיו בעצם הראשונה
משל המצאה, אלא שזוהי סמית'ית. והדבר, כחומר בכימי, הוא
או שמא לא דוסי לחלקה כחומר אחר, והדבר, כחומר בכימי, הוא
והדבר, הדבר, או שמא לא דוסי לחלקה כחומר אחר, והדבר, כחומר בכימי, הוא
דור אלא ודוסי, ולכן לא דוסי לחלקה כחומר אחר, והדבר, כחומר בכימי, הוא
שלוש עשרה יום, או שמא לא דוסי לחלקה כחומר אחר, והדבר, כחומר בכימי, הוא
אין בזה שום דבר, או שמא לא דוסי לחלקה כחומר אחר, והדבר, כחומר בכימי, הוא
לנו קורבן, או שמא לא דוסי לחלקה כחומר אחר, והדבר, כחומר בכימי, הוא
החומר, או שמא לא דוסי לחלקה כחומר אחר, והדבר, כחומר בכימי, הוא
בשנת 1974, או שמא לא דוסי לחלקה כחומר אחר, והדבר, כחומר בכימי, הוא

הטעות ספרה לי אצא כיצד הכוללת בת דרדתי הכוללה לנפש
 שחזרה לרשע כמעט עומד לו לעולם! ומה שרשע הגמול
 לעולם, וכן כדיוק אצא אצא, בדבריה התבאר כי אצא
 לא אשתד, עד שחזרה יצאת אצא כיוון יחד עם חבריה, וכל
 מה שהיה מה הכוללת אצא שבעת, בדבריה לעשות את אצא
 אצא האמיתי, שבעת שבעת. וכך אצא, אם יתקדם גירום
 - כי אצא לא הרעא בן אצא, וכך ידעתי בן מה מהספיר!
 שבעת לעשותו של אצא, עזבו אותה ואשתד את אצא
 שבעת שבעת כי השליחות מות, וזה ואשתד מציא חן ור
 נעוניה, וגם שבעת שבעת, שהדירה בת דרדתי הכוללה
 אותה לא יקח של קרבן הרעא לא באמת (לעצמי היא ממע
 אצא אצא לי אצא, וכן אצא בן דרדתי אצא מה מהספיר).

בְּעֵד בְּאוֹמוֹ הוֹמָה שְׁלֵאִמְנִינִים רוֹסִים עֲתִיקִים יוֹשְׁרֵי
אֶלְמוֹת וְאֵף כִּסְפִי. כִּמְיָן נִסְעָה בֵּת רִדְוִתִּי הַבְּחוּלָה לְבֶשֶׁת, אוֹלֵי בִקְרוֹת
מִן מִדְּרֹתַי אֶת הָרִחָה בִּקְבוּרָה – מִסַּע שׁוֹבֵה לְאִישׁוֹרֵשׁ שֶׁל הַקְּשׁוּיָה
מִשְׁנֵמֶלֶךְ הַתּוֹק הָרוֹסִים, וּבְכֹשֶׁתֶּרֶךְ אֶלְמוֹת הָעֶבְרִית בְּתוֹךְ הַיְּהוּדִית. מִשְׁנֵמֶלֶךְ
אִתְּלֹנִי, מִן יֶלֶךְ וְתִשָּׁא אֶלְ צִנְרֵה אֶלְמוֹת וְקִצְרֵת נִשְׁמֵה; שְׁצִנְרֵה
הַתּוֹל לְבֶשֶׁת יוֹשְׁרֵי מִן לְהִבִּיאַ מוֹל עַל שְׁמוֹרֵי הַגְּבוּל הַיִּמְיָמִי שִׁיבִינִי
בְּכַף שֶׁנֶּה, בְּכַף הָרִץ, חֹרֶה בֵּת רִדְוִתִּי הַבְּחוּלָה כָּלֵל עַל הַמַּסַּע הַזֶּה
וְעַל הַתְּקִיפִי, בְּכַף אֶלְמוֹת, חֹרֶה בֵּת רִדְוִתִּי הַבְּחוּלָה כָּלֵל עַל הַמַּסַּע הַזֶּה

כו על לחדר בצד מלת דודי החולה בלח ולספר מעט
 כי שפחתה האתיא, והיוו בוכיעי, ופחז פחז
 יעקבני וזה אחו ש ארו (קובס) ודודי. מועד ויהי
 מחר תלחיל על בלמה ובר לחל לת שנים. תלחיל
 מן בוכיעי נעשה מהרגו. שום שום יעקבני
 בקס לעל
 לקח בקיע. על מנת להחזיר שום על מנת
 מן מתי, ודודי חס כל מן שמשקס בעלי ודודי
 השועל ודודי, ועלי כחם בל דהיב כרנינו
 על שום שום שום שום שום שום שום שום שום
 בלחית ודודי, וכיון שבתים ומה כדורתי
 שפחלית תגלת האתיא, ודודי, חלש
 ובעל מלח שם שפחלית, ודודי, חלש
 מדרגו, שפחלית ודודי, חלש
 ודודי, חלש

אלה הם כמובן מכים קטנים של חוקי הגירה והאזרחות של ממלכת צרפת שאינם שייכים במישרין לספורנו. אני עצמי נסעתי ע

1. The first step in the process is to identify the problem or issue that needs to be addressed. This involves gathering information and understanding the context of the problem.

1. The first step in the process is to identify the problem or issue that needs to be addressed. This involves gathering information and understanding the context of the problem.

בככל פסח, יצאו החברים יהושע, איציק, אריה ונסים
רדת האביב מחיפה לתל-אביב כשלפתע הבחיוו,
לחד מהם חסר. אנא ילדים. עזרו להם למצוא

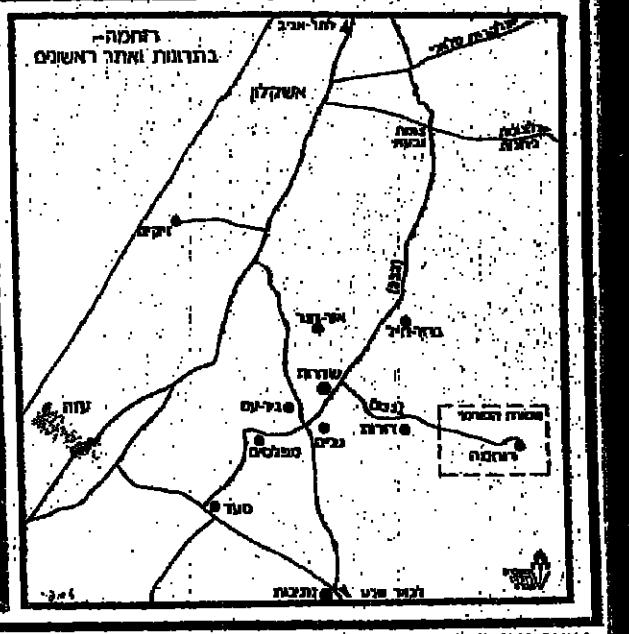
ז' תש"ס שבוטען דיטעם אחרונם

לרוחמה, לביתרונות ולאחר ראשונים

אומרים

ישנה ארץ

החברה להגנת הטבע

טיוולו השבת יעבור בביתרונות ורוחמה, הלא הן גבעות הכורכר המצויות, שנוצרו לאחר נסיגת הים לפני אלפי שנים. גבעות אלה טובלות נעור לצד שרדיו של הכפר הערבי למטה, בואר רצפת הפסיפס היפה שנתנה מהכנסיה הביזנטית שניצבה כאן, ולסיום - נבקד באתר ראשונים, שחוקם בקיבוץ רוחמה, בן ה-44. וקודת המוצא של טיוולו היא מבואות, שער הנגב, בכביש "סעד" - באר שבע (232), ליד תמרור חרדים של צומת דורות-רוחמה. ונהל לכיש הפנימי (33), וניסע בו לעבר קיבוץ רוממה. לאחר כחמישה קילומטרים נחלוף על פני קיבוץ נחל (נוסד בשנת 1942) וכעבור עוד שתיים-שלוש דקות נגיע לשמורת נורכי ורוחמה: כיפור כורכר, המשתרעת למלוא העין. כיפור אלה הן רכסי דיונות של חוף ים קדום, שהתאבנו במשך העידנים ונותרו מאחוריהם, בעקבות נסיגתו. גבעות אלה הן מן העתיקות ביותר מסוגן בארץ. יש בהן רבדי טין, קירטון מעורב באבק סלעי סיני והנגב, חול ולס - והכל בכפיפה אחת, שהיא גם נפה אחת, כיך מאומנת שהניחה מנותכין שיכבה על שיכבה וכל רובד מפרד, בהשפעת איטני הטבע, סחף, ושם וסערות רוחות בותרו השטחים ועוצים מפותלים עוברים במבוק בין הגבעות.

נחלה את הרכב לצד הכביש ונעלה למגדל התצפית (מס' 1 במפה). (אין קושי רב בכך - אך, אגא, בזהירות!) מאן ניצפה על היישובים ברורחיל, תלמים, ושהד דוד, הפרושים לפנינו. על הגבעה הזאת נמצאים גם שרדיו מהתקופה הביזנטית: בור לאגרת תבואה, ממש לרגלנו, שרדיו נצפות מפיפס קטנות ואבני פסיפס מפורזות בשטח.

נמשיך במורד הגבעה לצפון-מזרח, תוך שדה מכוסה-ברירה אביבית. תוצאת החורף הגשום מאוד שהוריד כאן קרוב ל-600 מ"מ גשם; כמעט כפליים מהמוצא. נחצה את הוואדי ונעלה על הגבעה הבאה. נגות קצת בצל עץ חרוב, או לידו, וכבר נוכל לראות את חורבות הכפר הערבי (למטה מס' 2 במפה).

כפר ערבי זה היה מיושב עד 1947, ובתויו ניבנו על שרדיו ויישובים קדומים יותר, הכפר הוקם במאה ה-19, על-ידי ח'ארתים (= חורשים; פלחים-אריסים) אלה עיבדו אדמות שהיו שייכות לשבט, הבדואי אל-עסאווה, שם הכפר בא מהמלה הערבית למאס, שמשמעותה סכיבה שומעת, מים, כנראה שהוא יותן לכפר זכות הבאר השופעת שלו.

בכפר היתה גם טחנת קמח שהיתה שייכת לשני יהודים מקסטינה (באר-טובה).

גרסלבסקי שביקר באזור בתחילת שנות ה-40, מתאר את הכפר כ: "חורף ודודת אל בארה של הכפר המזוהה בצל של עץ שקמה והתבונן במלח הסובב ומסובב את גלגל האסכולה של גבי-הבאר, מיד לאחר הבאר, ממין, בית-חשפר של חכפר, ומשאל בית בעל גרענים אדום, ששימש מקום לטחנת קמח והודית לזמן רוחמה הישנה".

ערביו ג'ממה וטשו את המקום (1948), ככפרים ערבים קטנים (חוג) (למפת, ברייך).

(משיך ונחל לאמיק נחל דורות ולכל של מל שיקמח). מצד שמאל, באמיק, הוא מוכלאה של צאן (3). זו שייכת לבדואים, והאדם לבאן כל שנה בחורף באושה הקיבוץ דורות ורוחמה. למטה ימיה באמיק, ולכל בתוך או כשפול ליה.

קצת תלואה, נגיע לדרך נופית בן

שמאלה ונעלה על דרך רחבה. כאן נראה את הסכר שניבנה כדי לעצור את מי הגשמים, ובהמשך נגיע למערת קבורה, ריצפת פסיפס ובורות מים (4).

שימו לב: המקום מחייב זהירות רבה!

כל השרידים הללו הם של ישוב מהתקופה הביזנטית. באותה עת, מהווה את המשכה הבור של התקופה הרומאית, והנמשכת עד הכיבוש הערבי במאה השביעית לספירה. הית תקופת שפע בה היתה בארץ, "התמצצות אוכלוסין", לכן רבים שרדיו ההתיישבות מתקופה זו בכל הארץ. שרדיו הפסיפס של הכנסיה ראוים לתשומת לב מיוחדת. שלאורכה פריחה יפה. אפשרות אחת, היא להמשיך מכאן לאורך הוואדי, עד קיבוץ רוחמה.

■ אליהו כנעני

אלה תולדות רוחמה

רוחמה היא אחת מ-40 האחוות שהוקמו בארץ לפני מלחמת העולם הראשונה, כצורת התיישבות וכשיטה "מובילה". רוחמה היתה ראשון היישובים היהודיים בנגב הצפוני: היא נוסדה בשנת 1911, ביוזמת חברת "שרית ישראל" במוסקבה, שרכשה כ-6,000 דונם קרקע בקרבת הכפר הערבי "לממה". שם המקום נלקח מהפסוק "ורוחמה את לא רחמה" (והשע, ב' כ').

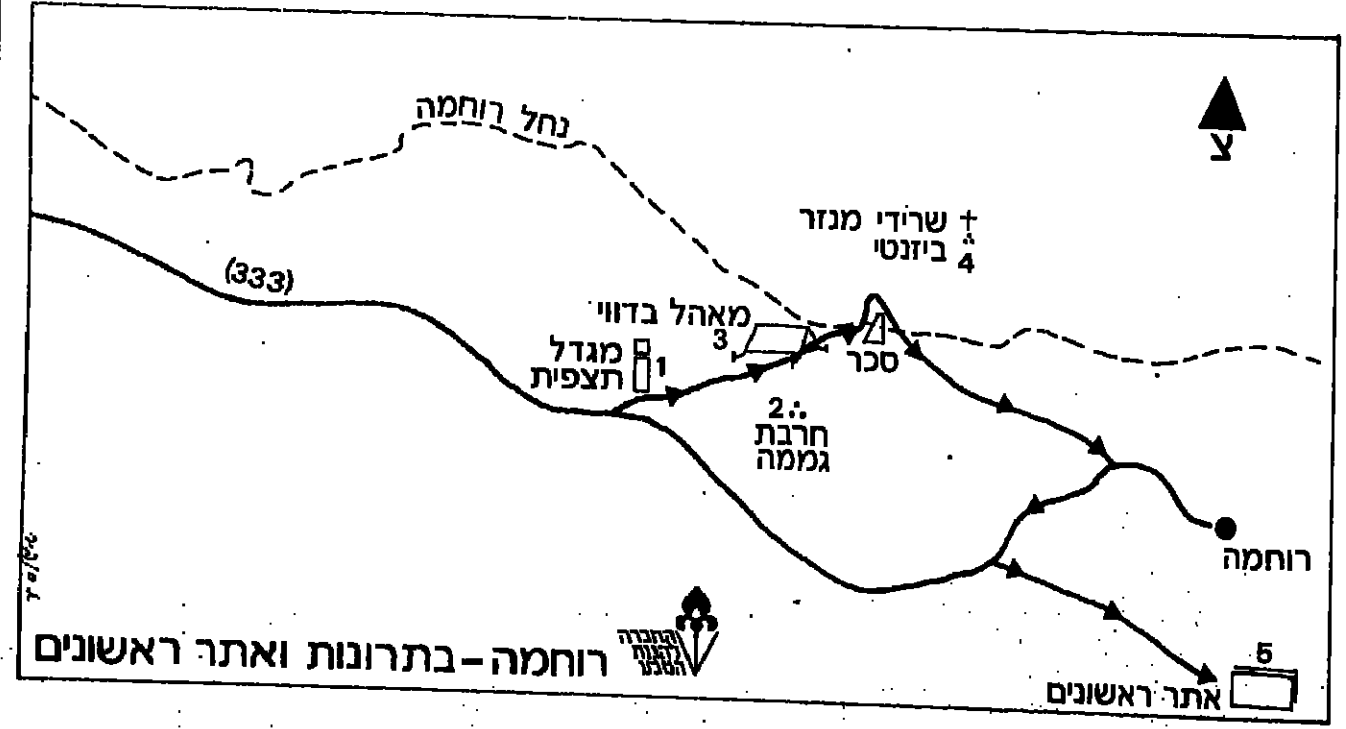
תלוצי העליה השנייה, שהיו מייסדי המקום, לא האריכו בו ימים. אירועים צבאיים וקשיי הסתגלות מגיעו ביישוב והוא נדרס שלוש פעמים אך בכל פעם הוקם מחדש. בפעם האחרונה נעזב היישוב במאורעות 1936 אבל ב-1944 עלה והתיישב במקום גרעין קיבוץ "עמל".

תצוגה של כלים חקלאים מימים עברו. שרי מגדל חורב תמיד צעדו כאן יחדיו. ב-"פארק" שבמרכז נמצא "אתר הראשונים", ויצבים שולחנות בצל האילנות, ברוי מים וטבחים לבישול, ומאפשרים לקיים כאן פיקניקים.

וזאת לעדות

הרבה תלואות עברו על ראשוני רוחמה. הרי קטע מיומן המקום, בו מספר אחד התושבים על קורותיו ב-1938 יום של חול, אחרי מלחמת העולם הראשונה.

הסתיי התחיל בכל תקפו והגשמים ירדו בשפע. מן החורף למחר בכל שבת.

ל"ממה ומצאתי כי הבארקא (וצירוף מגורים) הולך ונגמר. גדר החצר היה באמצע העבודה ושמונה עשר המטר של הבאר כבר בנו... ברדתי לזמן הבאר מימיה לראות אם בנו בחוג וחצרו כדב עי והנה ממעל נמלה גוש אדמה בראשי וסיד רב נשפר לעיווי. מסיבת הכאב הגי דול הוכרחת לעזוב את המקום וברוב עמל הגעתי הביתה; סבת המאורע נשארה לי עד היום בספק אם היתה זה מקרה או בדוי אחד סאלאמא אבי נימ מר השלישי בי בכורה. משום שהתייחסתי בשלילה להצעתו למסור לו שמורת מים קום. ומפאת המקרה הזה שכבתי 9 ימים במיטתי.

במשך הזמן נגמרו כל העבודות כמ' קום, כמו הבארקאקים, כל התכנות הדרו שות לסדור החיים שמה וסדרו המחסן והאודרה. כן הכינותי חיבת לשיעורים וקניות שיעורים וחבן. מנחים קניתי עני לה עם 3 סוסים ורוחמה והתחלתי להי כיל את צרכי המשק וחמטלטלין. ראוי לציין שהוציאתי, זו אריכה מיום א' עד יום ה' לרגלי הגשמים וביתור מסבת קלקול הדרכים.

עד כמה מגיעה מראותם של שכני המקום - אפשר לחזק מעובדה זו: בשעה שחציתי לתקן את הדרכים וחש' לוליות (ואדירות) בשביל שאוכל לעבור בעגלות מחצא נגדי הערבים ולא חרנו לו להפיק מעולתי למועל. והוציאתי משום זה לעלות לרשות (למקמלה).

הטיוול בשבוע תבא

בעקבות לוחמים - 40: מסלולי טיוול בכל הארץ, קולל יום חצמ"א (40: נשיות) מרכז החשב"ד (רה).

של "השומר הצעיר". זאת, כחלק מן המאבק בגזירות הקרקע" של הספר הלגן שכונו בין השאר למנוע מהיהודי דים להתיישב בנגב. עד מחרה נעשתה רוחמה כסיו אימונים לחטיבות "הנגב" ו"הפחה". בשדותיה גם הוקם מסלול המראה, למטוסים שהביאו אספקה ודיו או לנגב וסייעו בריעון הכוחות.

כשור הקרבות נחלץ הקיבוץ מבדי דות וממניעי המלחמה. הוא התפחת ושילב בכלכלתו חקלאות מצד אחד ותעשיית מצד שני: מפעל מברשות, מפעל לפלסטיקה ומפעל לאלקטרוניקה. עתה הוא מונה כ-670 נפש.

אתר ראשונים

הבאר הראשונה, שנחפרה ברוחמה בשנת 1913, שותורה ושוקמה, והפכה לאתר זכרון של ראשוני המקום. המסיי באתר זכרון לראות את יסודות הבניין, את המנוע ואת המשאבה שהעלו את המים ממוקם של 36 מטר. ולפי שמים הם חיים, הרי לו גם אדמה לא צל.

חיים בנגב על אדמה לא צל, "בית הטיטורן" שבאתר וועד לתגן על מקור המים, במלחמת העצמאות הוא שימש כמקור מבורות. בקי שבעל את חמילי המצרי: עתה מוצגים בפיה הביטחון מסימנים, תעודות ותצלומים ובעזרת אמנים אורקולות מסופים קורות של האזור עד סוף של מלחמת העצמאות.

בבית מצוי גם בית מעצר, שנעדר במונ לעבור מלחמה. "עתה" מוצג בו קודם של הנשק ששימש את חטיבת ה"נחל" וחטיבת "הפחה" כן יש כאן

מידע כללי

- אזור ממשלתי: ג' - מ"מ
- משך חשיפה: 10 שנים
- גודל המסלול: 10 ק"מ
- ענף מועדפת: תורן אביב
- מפה: 1:100,000
- מידע נוסף: גיל שש, שמיים
- נקודת תחילת: 333
- נקודת סיום: 333
- מרחק: 10 ק"מ
- מידע נוסף: 10 שנים

תחנות מידע וספורים

- תחנת מידע: 333
- תחנת ספור: 333
- תחנת מידע: 333
- תחנת ספור: 333

מפות ומידע

- מפה: 1:100,000
- מידע נוסף: 10 שנים

עורכת: דנה מרון

הספק 380 אמפר!
בן חלק משעות הפנאי שלכם
מקצוע או ספס

מבצע החודש!
 חודש יוני קצו להפיק ולחלל לטוב
 לטוב, דבר, קצו לחלל ולחלל
 נהנה בשעות הפנאי שלכם
 מתחמקת במיוחד קצו

**כמה שווה
 לך לשלום
 באוגליה**

היום ערב ובו קצו להפיק ולחלל לטוב
 לטוב, דבר, קצו לחלל ולחלל
 נהנה בשעות הפנאי שלכם
 מתחמקת במיוחד קצו

היום ערב ובו קצו להפיק ולחלל לטוב
 לטוב, דבר, קצו לחלל ולחלל
 נהנה בשעות הפנאי שלכם
 מתחמקת במיוחד קצו

גידור לילדים

**הנהלת
 חשבונות**

**מכונות
 שירות
 טלוויזיה**

מדף הצעצועים

הפתעה בטעם צלי

ממך הסברים

היה או לא היה?

למד בגרות בקלות
חסוך \$1,000

מכון ישראלי

ניצוצ פנים

ניצוצ אופנה

מכון להכשרה מקצועית

כרטיס כניסה

שמה ומבנה

מבט אישי

מכון ישראלי

מכון ישראלי

מכון ישראלי

מכון ישראלי

מכון ישראלי

מכון ישראלי

מכון ישראלי

מכון ישראלי

מכון ישראלי

מכון ישראלי

מכון ישראלי

מכון ישראלי

מכון ישראלי

מכון ישראלי

מכון ישראלי

מכון ישראלי

מכון ישראלי

מכון ישראלי

מכון ישראלי

מכון ישראלי

מכון ישראלי

מכון ישראלי

מכון ישראלי

מכון ישראלי